

Tam Sahna

TFF'nin Aylık Futbol Dergisi

● Ağustos 2010 ● Sayı: 70

2010 2011

Türkiye Futbol Federasyonu

Adına Sahibi:

Mahmut Özgener

Yayın Yönetmeni:

Zeki Çol

Sorumlu Yazışları Müdürü:

Mazlum Uluç

Yazışları:

Bağış Erten

İlker Uğur

Barış Tarık Mutlu

Nihat Özten

Türker Tozar

Gürsel Kuru

Görsel Tasarım:

Hasan Teoman

Fotoğraf Editörü:

Haydar Tanışan

Baskı:

Elma Basım

Halkalı Caddesi

No: 164 B-4 Blok

Sefaköy/İstanbul

Tel: (212) 697 30 30

Faks: (212) 697 70 70

Yazışma Adresi:

Türkiye Futbol

Federasyonu

Medya İletişim

Departmanı

İstinye Mahallesi

Darüşşafaka Caddesi

No: 45 Kat: 2

34460

Sarıyer/İstanbul

Telefon: (212) 362 22 22

Dahili: 22 70 / 22 71

e-mail: tamsaha@tff.org.tr

Web Sitesi:

<http://www.tff.org>

YEREL SÜRELİ YAYIN

Para ile satılmaz

Bu sayıya fotoğraf katkısı sağlayan

Türkiye

gazetesi ile foto muhabiri
dostlarımız **Halid Kayacan,**
Fehim Kayacan ve **Ali Yedek'e**
teşekkür ederiz.

Dünya Kupası

26

Futbol
Ispanya'dan
sorulur

Dünya Kupası

36

On bir altın
adam

Dünya Kupası

38

G. Afrika'nın
on bir
fenomeni

Dünya Kupası

40

32 ülke
32 istatistik

Dünya Kupası

42

Başı öne
eğilenler

Dünya Kupası

44

Devlerin
çöküşü

Dünya Kupası

46

Kader
ağlarını böyle
ördü

206.5 milyonluk yeni bütçe

TFF'nin Olağan Genel Kurulu 16 Temmuz'da Ankara'da yapıldı. Geçen dönemin ibra edildiği genel kurulda TFF'nin yeni bütçesi 206.5 milyon lira olarak belirlendi. Genel Kurul'da bir konuşma yapan TFF Başkanı Mahmut Özgener, geçmişin değerlendirmesiyle birlikte, gelecekteki projelerine ışık tutan açıklamalar yaptı.

Türkiye Futbol Federasyonu Olağan Genel Kurulu, 16 Temmuz günü Ankara Sheraton Hotel'de yapıldı. 197 delegenin katıldığı ve Divan Kurulu Başkanlığını Prof. Dr. Mehmet Helvacı'nın yaptığı Genel Kurul'da TFF Başkanı, Yönetim Kurulu ve Denetleme Kurulu'nun 01.06.2009-31.05.2010 Dönemi, hesap ve faaliyetlerinden ötürü ayrı ayrı ibra edildi. 01.06.2010 ile 31.05.2011 dönemi arasındaki Bütçe Tasarısı ile Talimatı ve Bütçe Uygulama Esasları görüşülerek 206.478.694 Liralık TFF Bütçesi kabul edildi. Gerektiğinde bütçe tadilleri yapmak için Yönetim Kurulu'na yetki verildi. Yönetim Kurulu'na taşınmaz alımı ve satımı ile aynı haklar tesisi için yetki verildi. Genel Kurul'da bir konuşma yapan Türkiye Futbol Federasyonu Başkanı Mahmut Özgener, hem geçmişin bir değerlendirmesini hem de gelecekteki projelerine ışık tutan açıklamalar yaptı.

Geniş perspektif

Tüm görevlerini mümkün olan en

geniş perspektifle ele aldıklarını vurgulayan Özgener, "Türkiye'de futbol faaliyetlerini yürütmek, düzenlemek ve denetlemek; dünyadaki diğer futbol organizasyonlarıyla karşılaştığımızda zorluk derecesi yüksek bir görev olarak karşımıza çıkıyor. Türkiye'de futbolumuzun bazı kötü alışkanlıkları var. Geçtiğimiz sezon sonu yaklaştıkça yine açıklamalar birbirini kovaladı, belirli maçlar etrafında gerilim fırtınaları yaratıldı. TFF olarak belirli anlarda müdahale etmek zorunda kaldık. Liglerimizde bazı davranış biçimlerinin artık klasikleştiğini biliyor, kemikleşen bazı alışkanlıkların bir-iki yıl içinde tümünden değişmesini zaten beklemiyorduk. Tüm yaşananlara rağmen bize yasalarla verilen görevlerimizi en iyi şekilde yerine getirmeye çalıştık. Birçok radikal kararlarla, sorunsuz ve kamuoyundaki soru işaretlerini silerek icraatlarda bulunduk. Toz dumanın dağılmasının ardından geride kalan sezona bugün baktığımızda; ilklerin yaşandığı, rekorların kırıldığı, heyecanın sezon

boyunca hiç düşmediği, sürpriz sonuçların birbirini kovaladığı, üstteki ile alttaki takımlar arasındaki kalite farkının giderek azaldığı bir lig görüyoruz" diye konuştu.

Profesyonel hakemler

Dünya Kupası'ndaki hakem hatalarına vurgu yapan Başkan Özgener, günümüzün giderek hızlanan, daha çok atletik yetenek gerektiren, küçük-büyük ayrımının yavaş yavaş ortadan kalktığı futbol ortamında hakemliğin de ciddi bir revizyon yaşamak zorunda olduğunu altını çizdi ve şunları söyledi: "Hakemliğimizle ilgili gelişim çalışmalarını sadece uluslararası gelişmelere bağlamıyoruz. Talimatname, kurulların yapılması, profesyonelleşme, eğitim gibi konularda önemli yenilikler getirdik. Geçtiğimiz yıl hakemlerimize uluslararası düzeyde eğitim veren Jaap Uilenberg'in yanına bu yıl sadece yardımcı hakemlerimize eğitim verecek İngiliz eğitmen Philip Sharp'la anlaştık. Tüm bu çalışmalar ışığında, hakemliğimizin

yapılanmadan kaynaklanan sorunlarını çözmek için büyük bir çaba gösteriyoruz. MHK ve Türk hakemliğinde yaptığımız tüm yenilikler hakemlerimizin kafasının rahat olması için gerçekleştiriliyor. MHK talimatındaki köklü değişikliklerle, kurumsal yapıyı olabildiğince sade ve kafa karıştırmayacak şekilde düzenledik. Hakemlerimizi en çok rahatlatacak çalışma ise profesyonelleşme olacak. Yeni MHK Talimatının en önemli maddelerinden biri olan bu konuyla birlikte Türkiye, İngiltere'den sonra profesyonel hakemliğe geçecek ikinci ülke. Bu sayede hakemlerimiz sadece futbola ve mesleklerine konsantre olarak maçlara daha rahat çıkma şansı yakalayacak. Talimatla birlikte MHK da profesyonelleştirilmiş oldu. Tüm bu gelişmelerle MHK Talimatı, Avrupa ülkelerinin önünde bir düzenleme haline geldi."

Sorunlara çözüm çabası

Kulüpler Birliği ile sürekli temas ve fikir alışverişi içinde olduklarını,

futbolun sorunlarına çözüm bulmak için yoğun bir çaba gösterip projeler ürettiklerini anlatan Özgener, "Futbol ailesini oluşturan herkesin fikrine değer veriyor, geleceğe dönük projelerde tüm kesimlerin görüş ve fikirlerine açık ve paylaşımcı olduğumuzu her fırsatta tekrarlıyoruz. Bank Asya 1. Lig, TFF 2. Lig ve 3. Lig Kulüpler Birliği ile de sıkı işbirlikleri gerçekleştirmek arzusundayız. Ligimizin sağlıklı ve eksiksiz bir şekilde yürütülmesinin en önemli koşulu, finansal olarak sağlıklı bir yapının oluşturulması. Gerçekleştirdiğimiz yayın ihalesiyle tüm kulüplerimize önemli bir maddi kaynak yaratıldı. Bu maddi kaynağın ligimize uluslararası düzeyde tanınmış oyuncuları getirmeye başladığını ve kalitenin giderek artacağını şimdiden görmeye başladık. Avrupa kamuoyunun ve diğer federasyonların da tebriklerini alan bu süreçte, Türk futbolu ve Türk ekonomisi gelecek 5 yıl için 3 milyar dolar gibi muazzam bir ekonomik girdinin sahibi oldu. Sadece Süper Lig için ödenecek miktarda bir önceki ihaleye göre yüzde 126 artış yaşanması da elde edilen başarıyı daha net ortaya koyuyor. 9 yıldır Türk futboluna en önemli kaynağı aktaran ve son ihaleyle birlikte 5 yıl daha Türk futbolunun en önemli paydaşlarından biri olacak Digitürk'e özel bir teşekkür etmek istiyorum. Türk futboluna benzersiz kaynak aktarıyor sadece 14 Ocak ihalesiyle sınırlı kalmadı. Ziraat Türkiye Kupası'na da yüzde 30 artışla yıllık 19 milyon dolara satarak, kulüplerimize önemli bir katkı sağladı. Ayrıca, Millî Takımımızın 2010-14 arasındaki resmi maçlarını da yüzde 87 artışla 33 milyon dolara satma başarısı gösterdik. Bu rakamlara çıkan TRT ve NTV kurumları ile yayın ihalesinde yer alan Türk Telekom'a da teşekkür ederim" ifadelerini kullandı.

Güven göstergesi

Kulüpleri daha sağlam mali yapıya kavuşturmak ve daha şeffaf hale getirmek amacıyla Ekim ayında TFF Kulüp Lisans Müdürlüğü ve uzman bir danışmanlık şirketi işbirliğinde başlatılan çalışmalara da değinen Mahmut Özgener, "Kulüpler Birliği ile birlikte oluşturduğumuz ortak komisyonla önemli yenilikler getireceğiz. 2011-2012 sezonunda başlayacak ve 3 yıl başlangıç süresi olacak ciddi bir yapılanmayla kulüplerimizin finansal durumları disiplin altına alınacak. Yılsonuna kadar açıklamayı hedeflediğimiz bu çalışmada ciddi

Gelir artırmanın yolları aranıyor

Futbolun gelişimi için ayrılan kaynaklarda kesintiye gitmek yerine gelirleri artırmanın yollarını aradıklarını söyleyen TFF Başkanı, "Örneğin bu yıl bütçede 16.7 milyon liralık ekisi bir değer dikkatinizi çekecektir. Böyle bir durumun ilk olmadığını ve yakın geçmişte de yaşandığını belirtmek isterim. Bütçemizde en fazla sapan kalemlerden biri, 10 milyon lira az gerçekleşme ile Spor Toto-İddaa gelirleri. Bu önemli düşüşün nedenleri incelendiğinde, Süper Lig'in bir önceki sezonla aynı tutar olan 50 milyon lira İddaa isim hakkı almasına karşın, Bank Asya 1. Lig'de bir önceki sezon 36 milyon lira olan kulüp isim hakkı gelirinin yüzde 10 azalışla bu sezon 32 milyon liraya gerilediği, TFF 2. Lig'de bir

yaptırımlar da yer alacak. Amacımız, Avrupa Kupalarına katılmada şart olan Kulüp Lisans sistemini ulusal liglerde zorunlu hale getirmek. Başta Bank Asya 1. Lig olmak üzere diğer liglerimizde de kalitenin, mücadelenin ve heyecanın her yıl daha da arttığını görmek hepimizi sevindiriyor. Tüm liglerimize daha büyük maddi kaynaklar yaratmak, futbolcularımızın ve teknik adamlarımızın daha iyi şartlarda mücadele etmesini sağlamak için çalışmalarımızı sürdürüyor" şeklinde konuştu.

Futbolun gelişmesi ve yayılması

TFF'nin ülke genelinde 8 bölgede değişik gelir gruplarından 1500 kişi ile yaptırdığı Türkiye'nin en kapsamlı futbol araştırmasına da değinen Özgener, bu araştırmanın Türkiye'nin bir futbol ülkesi olduğunu ortaya koyduğunu belirterek, "Bu ilgiyi en iyi şekilde kullanmak ve insanların futbola olan sevgisini doğru yönlendirmek için birçok atılımda bulunuyoruz. Futbolun sadece yeşil sahalarda, büyük statlarda oynanan bir spor olmadığını bilinci içerisinde çalışmalarımızı sürdürüyoruz. Salonlardan plajlara, halı sahalardan tüm alt liglerimize kadar futbolun daha sağlıklı şekilde oynanması ve izlenmesi için belirli bir stratejik plan dâhilinde çalışmalarımızı sürdürüyoruz" dedi.

önceki sezon 61 milyon lira olan gelirin yüzde 30 gelir azalması ile 42 milyon liraya gerilediği ve TFF 3. Lig'de bir önceki sezon 33 milyon lira olan isim hakkı gelirinin yüzde 50 azalışla 15 milyon liraya gerilediğini görmekteyiz. Bu tablo, 100'ü aşkın kulübün gelirinde önemli bir düşüş yaşandığını ortaya koymaktadır. Bu durum, doğal olarak TFF'nin bu gelir kaleminde de düşüşe yol açmıştır. Ayrıca İddaa programına başka branşların eklenmesi ve kulüplerin yaşadığı gelir kaybı da diğer önemli hususlardır. Spor Toto'nun geçmişte tamamını programa aldığı özel turnuvaları program dışında bırakması da bu gelirlerin düşüşünde önemli bir etken olmuştur. Bunun dışında, Ankara'daki mülk satışından beklediğimiz 4.5 milyon lira elimize ulaşmadı. Teklif edilen rakamlar beklentilerimizin çok altında kaldı. Ayrıca yabancı futbolcuların alınan altyapı fonu bedellerinde ilk 4 oyuncuda bedel alınmaması ve fon bedellerindeki önemli indirim kararı kulüplerimizi rahatlatırken, gelirimizde 4 milyon liralık azalma yaşandı" bilgisini verdi.

Giderlerin yüzde 96'sı gerçekleşti

Bütçede belirlenen giderlerin yüzde 96'sını gerçekleştirdiklerini vurgulayan Özgener, "Bununla birlikte amatör futbola planlananın üstünde bir harcama yaptık. İki sezon önce amatör futbola ayrılan pay 15.5 milyon lira iken, bu rakam 2009-2010'da 21.5 milyon liraya yükseldi. Yeni bütçede de bu rakamı 25.5 milyon liraya çıkarmış bulunuyoruz. Amatör futbola olan desteklerimiz bununla sınırlı değil. Yeni sezonda başlayacak Bölgesel Amatör Lig de gelecek için çok önemli bir adım teşkil ediyor. 81 ilimizden 160 takımın katılımıyla gerçekleşecek Bölgesel Amatör Lig

yepyeni bir heyecan getirecek. 5 milyon lira bütçesi olan BAL, her ilin belli bir kontenjan dâhilinde temsil edilmesine imkân sağlandı. Bu lig ve organizasyonların en önemli amacı, ülkemizin her bölgesinde daha fazla kişinin futbola katılmasını sağlamak. 2 yıl önce 200 binlerde devraldığımız lisanslı futbolcu sayısını yüzde 100 artışla 465 bine çıkarmanın gururunu yaşıyoruz” şeklinde konuştu.

İki hayal kırıklığı

Geçtiğimiz yıl yaşadıkları hayal kırıklığının Millî Takımımızın Dünya Kupası finallerine katılamaması olduğunu anlatan Başkan Özgener, “Futbol bazen tatsız sürprizler yaşatabiliyor. ‘Rahatlıkla çıkarız’ dediğimiz bir gruptan bir dizi hata ve şanssızlık yüzünden çıkamıyor ve tüm dünyanın gözünü çevirdiği Dünya Kupası gibi bir organizasyonda yer alamabiliyorsunuz. Ancak duraksamak, geçmişe takılıp kalmak, yenilgilere ve kayıplara gereğinden fazla üzülmek, geride kalmanıza yol açar. Türk futbol ailesi olarak bu havayı üzerimizden çabuk attığımızı düşünüyorum. Geçtiğimiz yıl Millî Takımlarımıza getirdiğimiz yeni yapılanma ve teknik kadroyla gelecek yıllara yeniden umutla bakabileceğimiz kanaatindeyim. Dünya Kupası’nda final oynayan iki takıma baktığımızda, Guus Hiddink’in kişiliğinde seçtiğimiz ekolün doğruluğunun kanıtlanmış olduğunu düşünüyoruz. Bu arada, Türk futboluna ve Millî Takımlarımıza önemli katkıları bulunan, beraber çalışmaktan her zaman keyif ve gurur duyduğumuz Fatih Terim Hocaya ve ekibine de hizmetlerinden ötürü teşekkür etmek isterim” dedi.

Görev tanımlarındaki beşinci maddenin, “Her düzeyde müsabakalar düzenlemek ve millî takımlar ile kulüp takımlarının uluslararası müsabakalara katılması ve mücadele edebilmesi için gerekli tedbirleri almak” olduğunu hatırlatan Başkan Özgener, “Bu konuda da büyük çabamıza rağmen bir hayal kırıklığı yaşadığımızı söyleyebiliriz. Ancak Euro 2016 adaylık sürecine bakıldığında kazanmasak da kaybettiğimizi söyleyemeyiz. Sadece 1 oyla kaçırdığımız ev sahipliği, Türk futbolu için düşündüğümüz yeni dev projeleri hayata geçirmemizi engellemeyecek. Euro 2016 adaylık sürecini, futbolumuzda en az kazanılan kupalar kadar önemli bir dönüm noktası ve milat olarak görüyoruz” diye konuştu.

Fair Play

Görev tanımlarındaki altıncı maddenin, “Fair Play kurallarına uygun olarak bağlılık, dürüstlük ve sportmenlik prensiplerini gözetmek” olduğunun altını çizen Özgener, “Türk futbolunun genel görünümüne baktığımızda Fair Play açısından önemli bir sorun yaşandığını düşünmüyoruz. Son yıllarda alınan cezaî tedbirlerin etkisini gösterdiğini ve liglerimizde sportmenlik dışı davranışların azalma yolunda olduğunu görüyoruz. Sponsorlarımızdan Turkcell’le ortak düzenlediğimiz Fair Play Ligi bu konudaki çabalarımızdan yalnızca biri. Sadece son Dünya Kupası’nda oyuncuların yaptığı bazı hareketlere baktığımızda futbolcularımızın çok büyük bir bölümünün Fair Play’e uygun hareket ettiğini ve Türk futbolunun, dürüst oyunu uluslararası standartların üzerinde benimsediğini görebiliyoruz” ifadelerini kullandı. Tüm Avrupa’yı saran bahis skandalı konusu

gündeme gelmeden aylar önce harekete geçtiklerini de hatırlatan Başkan Özgener, “Sarıyer Cumhuriyet Savcılığı’na şikâyette buluduk. Her aşamasında çok cesur adımlar attığımız bu süreçte, federasyonumuzun takipçiliği sayesinde soruşturmanın başlanması sağlanmıştır. Her aşamada teknik bilgi-belge temini suretiyle soruşturmanın başarıya ulaşması için elden gelen tüm çaba gösterilmiş ve bu çabamız halen de devam etmektedir. Eş zamanlı olarak Diyarbakır Cumhuriyet Savcılığınca yürütülen şike ve bahis soruşturmasına da çok önemli katkı ve destek sağlanmış olup, ülkemizde bu konuda iki ayrı dava açılması gerçekleştirilmiştir. Ardından UEFA tarafından başlatılan soruşturmada da aynı hassasiyet gösterilmiş ve UEFA yetkilileri ile sıkı işbirliği yapılmıştır. Futbolun içine girmiş şike ve teşvik gibi kanserli hücreleri bünyeden atmak için sürdürdüğümüz cesaretli duruşu devam ettireceğiz” dedi.

Yasa çabası

Özellikle spor alanlardaki şiddet konusunda, ilgili bakanlıklarla yapılan çalışmalar ve çıkmak üzere olan yasayla ilgili de konuşan Başkan Özgener, “Sporda Şiddet ve Düzensizliği Önleme yasa tasarısı belli başlı Avrupa ülkeleri incelenerek hazırlanmıştır. Kapsamlı çalışmalar içeren ve Bakanlar Kurulu’nda olan taslağın yasalaşması ve uygulanması için tüm gücümüzle çalışacağız. Futbola ve spora ait olmayan her unsuru aramızdan çekip atmak için gelecek yılın çok önemli olduğunu düşünüyoruz, bu konuda tüm futbol ailemizin desteğini bekliyoruz” dedi.

Engelli spor federasyonlarına destek

Amatör ve engelli spor federasyonlarıyla ilgili birçok çalışma yaptıklarını anlatan ve bu vesileyle ilgili federasyonlara bir çağrı yapan Özgener, “Tüm engelli federasyonlarının futbol branşlarıyla ortak çalışmalar yapmaya ve Türkiye Futbol Federasyonu’na bağlanmak kaydıyla her türlü masraflarını karşılamaya hazırız” diye konuştu.

Marka değeri

Gelecek yılın Türk futbolu için çok önemli olduğunu düşündüklerini anlatan Başkan Özgener, “Tüm çalışmalarımız ezbere değil, uluslararası kurumlarla işbirliği içinde, araştırmalarla belirlenmiş stratejilere göre gerçekleştiriliyor. Futbolumuzu, futbolumuzdaki eğilimleri, muhtemel gelişmeleri özel araştırmalarla takip ediyoruz. Son yaptığımız

araştırma da gösteriyor ki, futbolumuzun marka değerini yeniden kazanabilmesi için sadece TFF’nin değil tüm futbol ailemizin birlikte hareket etmesine ihtiyacımız var. Herkesin konuştuğu ancak bir türlü katkı yapmadığı futbolumuzun marka değerini yeniden oluşturabilmek için ilk önce kamuoyunun zihnindeki olumsuz algıları yıkmak zorundayız. Örneğin, halkımızın 5’te 1’i futbolu ‘şiddet ve küfür’ nedeniyle stadyumlarda izlemekten çekiniyor. Futbolumuzun en büyük sorunlardan birini ancak birlikte çalışarak ortadan kaldırabiliriz. Halkımız Türk futbolunu yetersiz buluyor ve Avrupa futbolunun gerisinde olduğunu düşünüyor. Bu algıyı yıkabilmek için daha dikkatli davranmalı, futbolumuzun sadece olumsuz yönlerini değil, olumlu yönlerini de öne çıkarmalıyız. Özellikle Süper Lig konusunda yenmemiz gereken birçok algı var. Bu kötü algıları yıllar boyunca hep birlikte yarattık, yok etmek için birlikte çalışmalıyız” şeklinde konuştu.

Sadece skor değil güzel futbol

İnsanların Millî Takımımızdan sadece skor değil, iyi ve güzel futbol beklediğini belirten Başkan Özgener, “Eylül ayındaki eleme maçları ile 2012 Avrupa Futbol Şampiyonası yolculuğuna başlıyoruz. Büyük turnuvalarda her zaman var olma isteğimizle birlikte bu yeni dönemde sizlerin de desteği güç verecektir. TFF olarak futbolumuzun yıllar boyu kemikleşmiş sorunlarını çözebilmek için yoğun bir çaba gösteriyoruz. Aynı çabayı tüm futbol ailemizden bekliyoruz. Herkesten ricamız eski alışkanlıkların hem futbolumuzu geri götürdüğünü hem de artık hiçbir işe yaramadığını anlamaları. Herkes sezon içinde yaşanan demec savaşlarının, güvenoyu istemeye kadar giden tepkilerin, futbolumuza daha çok zarar verdiğini bilmeli. Güvenoyu isteyenlerin, önce futbolumuza güvenmelerini, iyi organize edilmiş ve hedefe odaklanmış bir takımın yolunun kimse tarafından kesilemeyeceğini öğrenmelerini öneriyoruz. Ekibim ve ben eleştirileri öngörerek bu yerlere talip olduk. Ancak eleştirileri yapan, güvenoyu isteyen kişilerden sadece negatif yorumlar duymak, çözüm önerilerini işitmemek bizi üzüyor. Eleştirenlerden çözüm önerilerini bizlerle paylaşmalarını istiyoruz. Herkesten beklentimiz sezon öncesinde oluşan güven ortamını, dostluk görüntülerini, son haftalar yaklaştıkça unutmamaları. Futbol ailesi olarak birlikte hareket edersek önümüzde çözülemeyecek sorun, ulaşılamayacak hedef bulunmamakta” diyerek sözlerini tamamladı.

Ve artık lig zamanı

Süper Lig, 53. sezona 15 Ağustos günü "merhaba" diyor. 18 takımın 34 hafta boyunca sürecek yarışında artık bambaşka bir renk var. Geçtiğimiz sezonu Bursaspor'un şampiyon olarak tamamlamasının ardından birçok takımın çitasını yükselttiği ligde hiçbir şey eskisi gibi olmayacak.

Ligimizin GOL Kralları

Sezon	Oyuncu	Takımı	Gol
1959	Metin Oktay	Galatasaray	11
1959-1960	Metin Oktay	Galatasaray	33
1960-1961	Metin Oktay	Galatasaray	36
1961-1962	Fikri Elma	Ankara Demirspor	21
1962-1963	Metin Oktay	Galatasaray	38
1963-1964	Güven Önüt	Beşiktaş	19
1964-1965	Metin Oktay	Galatasaray	17
1965-1966	Ertan Adatepe	Ankaragücü	20
1966-1967	Ertan Adatepe	Ankaragücü	18
1967-1968	Fevzi Zemez	Göztepe	19
1968-1969	Metin Oktay	Galatasaray	17
1969-1970	Fethi Hepar	Eskişehirspor	13
1970-1971	Ogün Altıparmak	Fenerbahçe	16
1971-1972	Fethi Hepar	Eskişehir	20
1972-1973	Osman Arpacıoğlu	Fenerbahçe	16
1973-1974	Cemil Turan	Fenerbahçe	14
1974-1975	Ömer Kaner	Eskişehirspor	14
1975-1976	Cemil Turan	Fenerbahçe	17
	A.Osman Renklibay	Ankaragücü	17
1976-1977	Necmi Perekli	Trabzonspor	18
1977-1978	Cemil Turan	Fenerbahçe	17
1978-1979	Özer Umdu	Adanaspor	15
1979-1980	Mustafa Denizli	Altay	12
	Bahtiyar Yorulmaz	Bursaspor	12
1980-1981	Bora Öztürk	Adanaspor	15
1981-1982	Selçuk Yula	Fenerbahçe	16
1982-1983	Selçuk Yula	Fenerbahçe	19
1983-1984	Tarik Hociç	Galatasaray	16
1984-1985	Aykut Yiğit	Sakaryaspor	20
1985-1986	Tanju Çolak	Samsunspor	33
1986-1987	Tanju Çolak	Samsunspor	25
1987-1988	Tanju Çolak	Galatasaray	39
1988-1989	Aykut Kocaman	Fenerbahçe	29
1989-1990	Feyyaz Uçar	Beşiktaş	28
1990-1991	Tanju Çolak	Galatasaray	31
1991-1992	Aykut Kocaman	Fenerbahçe	25
1992-1993	Tanju Çolak	Fenerbahçe	27
1993-1994	Bülent Uygun	Fenerbahçe	22
1994-1995	Aykut Kocaman	Fenerbahçe	27
1995-1996	Şota Arveladze	Trabzonspor	25
1996-1997	Hakan Şükür	Galatasaray	38
1997-1998	Hakan Şükür	Galatasaray	33
1998-1999	Hakan Şükür	Galatasaray	18
1999-2000	Serkan Aykut	Samsunspor	30
2000-2001	Okan Yılmaz	Bursaspor	23
2001-2002	Arif Erdem	Galatasaray	21
	İlhan Mansız	Beşiktaş	21
2002-2003	Okan Yılmaz	Bursaspor	24
2003-2004	Zafer Biryol	Konyaspor	25
2004-2005	Fatih Tekke	Trabzonspor	31
2005-2006	Gökhan Ünal	Kayserispor	25
2006-2007	Alex De Souza	Fenerbahçe	19
2007-2008	Semih Şentürk	Fenerbahçe	17
2008-2009	Milan Baros	Galatasaray	20
2009-2010	Aziza Makukula	Kayserispor	21

Turkcell Süper Lig'de 2009-2010 sezonu 15 Ağustos'ta başlıyor. Ancak 53. sezonun, geride kalan sezonlardan önemli bir farkı var. Geçmişte dört takım arasında gidip gelen şampiyonluğun 2009-10 döneminde Bursaspor'la kucaklaşmasının ardından sanki hiçbir şey eskisi olmayacakmış gibi görünüyor. Artık her takım için hedef çitası yükseğe taşınmış durumda. Öyle görünüyor ki, bizi çok daha keyifli, çekişmeli ve heyecanlı bir sezon bekliyor. Geçtiğimiz sezon ligden düşen Ankaraspor, Diyarbakırspor ve Denizlispor'un yerinde bu sezon Kardemir Karabükspor, Bucaspor ve Konyaspor var. Yeni sezon için tüm takımlarımıza başarılar dileyelim ve geçmiş 52 sezonda neler yaşadığına kısaca bir göz atalım.

Siftah Özcan Altuğ ve Fenerbahçe'den

Futbol Federasyonu Başkanı Orhan Şeref Apak'ın girişimleriyle kurulan ve

o dönemdeki adı "Milli Lig" olan Türkiye Profesyonel Birinci Ligi'nin ilk maçı 21 Şubat 1959'da İzmir'de İzmirspor ile Beykoz arasında oynandı. İzmirspor'un 2-1 kazandığı maçın 11. dakikasında meşin yuvarlağı rakip filelere gönderen Özcan Altuğ, lig tarihine "ilk golü atan futbolcu" olarak geçti. O sezon 16 takımla oynandı. Takımlar 8'er kişilik iki gruba bölündü ve bu gruplara "Kırmızı", "Beyaz" isimleri verildi. İki grubun birincileri final oynayacak ve şampiyon belirlenecekti. Beyaz Grup'un lideri Fenerbahçe ile Kırmızı Grup'un lideri Galatasaray finale adlarını yazdırdı. İlk maçı 1-0 kaybeden Fenerbahçe, rövanşı 4-0 kazanarak Türkiye 1. Ligi'nin ilk şampiyonu unvanını elde etti. 1959-1960 sezonundan itibaren grup sistemi kaldırıldı ve lig bugünkü haliyle oynanmaya başlandı. "Milli Lig" adı kısa bir süre sonra "Türkiye 1. Ligi" olarak değiştirildi.

Ligde 1987-1988 sezonuna kadar galibiyete 2 puan verilirken, o sezondan itibaren galibiyete 3 puan verilmeye başlanmasıyla gol ortalamalarında büyük

artış görüldü. 90'lı yıllarda iletişim teknolojileri ve TV yayıncılığı alanında yaşanan gelişmeler de Türk futbol liglerine sıçrama yaptırdı. Özel televizyon kanallarının kurulmasının ardından şifreli yayınlara geçilmesi, Türk futbolu için büyük bir gelir kapısı açtı. Galatasaray'ın UEFA Kupası'ndaki başarısı, Milli Takım'ın 2002 yılında Dünya Kupası'nda, 2003 yılında ise

Fatih Terim'in Teknik Direktörlüğü üstlendiği 1996-97, 1997-98, 1998-99 ve 1999-2000 sezonlarında üst üste dört kez şampiyonluğa ulaşarak tarihi bir başarı yakaladı. Üç sezon üst üste şampiyon olma başarısına ise Galatasaray'ın yanı sıra Trabzonspor ve Beşiktaş sahip. Galatasaray 1970-73, Trabzonspor 1978-81, Beşiktaş da 1989-92 arasında üst üste

üçer kez ipi göğüsleyerek tarihe geçti. 1967-1968 sezonunda Fenerbahçe, 1976-1977'de Trabzonspor, 1992-1993'te ise Galatasaray üç büyük kupayı birden (Lig, Türkiye ve Cumhurbaşkanlığı) kazanan takımlar oldu. Ligi domine eden dört büyük takımın, uzun süreli şampiyonluk hasretleri de bulunuyor. Şampiyonluğu İstanbul dışına taşıyarak futbolda yeni bir dönem açan ve bu sevinci tam 6 kez yaşayan Trabzonspor, 1983-84'ten bu yana bir daha şampiyonluk göremedi. Beşiktaş, 1966-67'den itibaren 14, Galatasaray 1972-73'ten itibaren 13 sezon şampiyonluğa hasret kaldı. Fenerbahçe'nin şampiyonluk hasreti ise 1988-89'un ardından sadece 7 sezon sürdü.

Beşiktaş'ın derbi rekoru

Fenerbahçe, Galatasaray ve Beşiktaş arasında oynanan derbilerde bir sezonda oynadığı dört derbi maçını birден, üstelik hiç gol yemeden kazanan tek takım 2002-2003 sezonunda Beşiktaş oldu. Beşiktaş 2002-2003 sezonunda, Fenerbahçe'yi 1-0 ve 2-0, Galatasaray'ı 1-0 ve 1-0'lık skorlarla mağlup etti. Lig tarihinde en fazla puan farkıyla şampiyonluğa ulaşan takım ise Galatasaray. Sarı-kırmızılı ekip 1987-88 sezonunda 90 puanla mutlu sona ulaşırken, ikinci sıradaki Beşiktaş 78 puanda kaldı. Aradaki 12 puanlık fark şimdiye dek şampiyonla ikinci arasındaki en fazla puan farkı olarak kayıtlara düştü. İlk üçte dört büyükler 130 kez yer alırken, bu dereceye sadece 21 kez girebilen diğerleri ise şöyle: Eskişehirspor 5, Samsunspor, Altay, Gaziantepspor ve Gençlerbirliği 2, Adanaspor, Vefa, Göztepe, Boluspor, Zonguldakspor, Malatyaspor, Sivasspor ve Bursaspor 1.

Kıyasıya geçen sezon

Ligde sezon sonu puan tablosuna göre en çekişmeli sezon 1980-81 oldu.

Takımların galibiyet sayıları birbirlerine o kadar yakındı ki, ligin ikinci sırada tamamlayan Adanaspor ve üçüncü sıradaki Galatasaray 34 puan toplarken, küme düşen Rizespor'un 29 puanı vardı. Dört büyüklerden Fenerbahçe de Rizespor'la aynı puana sahipti. Fenerbahçe, dört büyükler içinde averajla ligde kalan tek takım oldu.

Goller ve krallar

Turkcell Süper Lig'de geride kalan 52 sezonda 31'i Türk, 5'i yabancı olmak üzere toplam 35 futbolcu "Gol Kralı" unvanını kazandı. Ligin en çok gol atan 35 futbolcusu 15 ayrı takımdan çıkarken, Fenerbahçe ve Galatasaray 14'er defayla en fazla "Gol Kralı"na sahip takımlar unvanını elinde bulundurdu. Lig tarihinde en fazla "Gol Kralı" olan futbolcu, Türk futbolunun efsane isimlerinden Metin Oktay. Aynı zamanda ligin ilk "Gol Kralı" olan Metin Oktay, 1959, 1959-60, 1960-61, 1962-63, 1964-65 ve 1968-69 sezonlarında toplam 6 kez "Gol Kralı" olarak lig tarihine adını yazdırdı. Ligin son gol kralı ise Kayserisporlu Aziza Makukula oldu. Lig tarihinin en fazla gol atan oyuncusu ise 249 golle Hakan Şükür. Şükür bu unvana Sakaryaspor, Bursaspor ve Galatasaray formalarıyla attığı gollerle ulaştı.

Sezonlar ve goller

Ligde bir sezonda en fazla gol, 1987-88 sezonunda 380 maçta 1032 golle kaydedildi. En az gol ise 1973-74 sezonunda atıldı. Takımlar 240 maçta fileleri toplam 405 kez havalandırdı. Ligde gol ortalaması en yüksek sezon ise 2000-2001 oldu. 306 maçta toplam 1017 gol atılırken, maç başına düşen 3.32 ortalama, lig tarihine "en bereketli sezon" olarak geçti. En az gol ortalamasının gerçekleştiği sezon ise 1969-70 oldu. 240 maçta toplam 419 gol atılırken, maç başına düşen ortalama gol sayısı 1.74'te kaldı.

En farklı skorlar

Ligde şimdiye dek en farklı skorlu galibiyeti Beşiktaş elde etti. Siyah-beyazlılar, 52 sezonu geride kalan ligde, 1989-1990 sezonunda İstanbul'da Adana Demirspor'u 10-0 yenerek, tarihi bir galibiyete imza attı. Ligin en çok gol atılan maçı ise 1991-1992 sezonunda oynanan Fenerbahçe-Gaziantepspor müsabakası oldu. Fenerbahçe'nin 8-4 kazandığı maç, 12 kez filelerin havalandığı en gollü karşılaşma olarak tarihe geçti.

Ligimizin Şampiyonları

Sezon	Şampiyon
1959	Fenerbahçe
1959-1960	Beşiktaş
1960-1961	Fenerbahçe
1961-1962	Galatasaray
1962-1963	Galatasaray
1963-1964	Fenerbahçe
1964-1965	Fenerbahçe
1965-1966	Beşiktaş
1966-1967	Beşiktaş
1967-1968	Fenerbahçe
1968-1969	Galatasaray
1969-1970	Fenerbahçe
1970-1971	Galatasaray
1971-1972	Galatasaray
1972-1973	Galatasaray
1973-1974	Fenerbahçe
1974-1975	Fenerbahçe
1975-1976	Trabzonspor
1976-1977	Trabzonspor
1977-1978	Fenerbahçe
1978-1979	Trabzonspor
1979-1980	Trabzonspor
1980-1981	Trabzonspor
1981-1982	Beşiktaş
1982-1983	Fenerbahçe
1983-1984	Trabzonspor
1984-1985	Fenerbahçe
1985-1986	Beşiktaş
1986-1987	Galatasaray
1987-1988	Galatasaray
1988-1989	Fenerbahçe
1989-1990	Beşiktaş
1990-1991	Beşiktaş
1991-1992	Beşiktaş
1992-1993	Galatasaray
1993-1994	Galatasaray
1994-1995	Beşiktaş
1995-1996	Fenerbahçe
1996-1997	Galatasaray
1997-1998	Galatasaray
1998-1999	Galatasaray
1999-2000	Galatasaray
2000-2001	Fenerbahçe
2001-2002	Galatasaray
2002-2003	Beşiktaş
2003-2004	Fenerbahçe
2004-2005	Fenerbahçe
2005-2006	Galatasaray
2006-2007	Fenerbahçe
2007-2008	Galatasaray
2008-2009	Beşiktaş
2009-2010	Bursaspor

1. Hafta

Eskişehirspor-Gençlerbirliği
K. Karabükspor-Manisaspor
Sivasspor-Galatasaray A.Ş.
Bucaspor-Beşiktaş A.Ş.
Gaziantepspor-Kasımpaşa
Fenerbahçe-Medical Park Antalya
Ankaragücü-Trabzonspor A.Ş.
Bursaspor-Konyaspor
B. Belediyemspor-Kayserispor

2. Hafta

Gençlerbirliği-Gaziantepspor
Galatasaray A.Ş.-Bursaspor
Trabzonspor A.Ş.-Fenerbahçe
Konyaspor-Eskişehirspor
Beşiktaş A.Ş.- B. Belediyemspor
Manisaspor- Ankaragücü
Kayserispor-K. Karabükspor
Kasımpaşa- Bucaspor
Medical Park Antalya-Sivasspor

Süper Lig fikstürü

2010-2011 Sezonu Süper Lig fikstür çekimi Haliç Kongre Merkezi Sadabat Salonu'nda TFF Profesyonel Kurul Başkanı ve Eğitimden Sorumlu Yönetim Kurulu üyesi Ufuk Özerten, Genel Sekreter Vekili Gıyasettin Şenman, Profesyonel Maçlar Planlama Organizasyon Müdürü Ufuk Şepik ile 18 Süper Lig Kulübü'nün temsilcilerinin katılımıyla gerçekleştirildi. Süper Lig'de yeni sezon 15 Ağustos 2010'da başlayacak. Ligin ilk devresi, 19 Aralık 2010'da oynanacak 17. hafta karşılaşmalarıyla bitecek. İkinci devresi 23 Ocak'ta başlayacak olan Süper Lig, 22 Mayıs 2011'de oynanacak maçlarla sona erecek.

3. Hafta

Medical Park Antalya-Trabzonspor A.Ş.
K. Karabükspor-Beşiktaş A.Ş.
Eskişehirspor-Galatasaray A.Ş.
Sivasspor-Bursaspor
Bucaspor-Gençlerbirliği
Gaziantepspor-Konyaspor
Ankaragücü-Kayserispor
Fenerbahçe-Manisaspor
B. Belediyemspor-Kasımpaşa

4. Hafta

Gençlerbirliği-B. Belediyemspor
Beşiktaş A.Ş.-Ankaragücü
Trabzonspor A.Ş.-Sivasspor
Konyaspor-Bucaspor
Bursaspor-Eskişehirspor
Galatasaray A.Ş.-Gaziantepspor
Manisaspor-Medical Park Antalya
Kayserispor-Fenerbahçe
Kasımpaşa-K. Karabükspor

5. Hafta

Medical Park Antalya-Kayserispor
K. Karabükspor-Gençlerbirliği
Sivasspor-Eskişehirspor
Bucaspor-Galatasaray A.Ş.
Trabzonspor A.Ş.-Manisaspor
Gaziantepspor-Bursaspor
Fenerbahçe-Beşiktaş A.Ş.
Ankaragücü-Kasımpaşa
B. Belediyemspor-Konyaspor

6. Hafta

Gençlerbirliği-Ankaragücü
Beşiktaş A.Ş.-Medical Park Antalya
Konyaspor-K. Karabükspor
Galatasaray A.Ş.- B. Belediyemspor
Bursaspor-Bucaspor
Manisaspor-Sivasspor
Kayserispor-Trabzonspor A.Ş.
Eskişehirspor-Gaziantepspor
Kasımpaşa-Fenerbahçe

7. Hafta

Medical Park Antalya-Kasımpaşa
K. Karabükspor-Galatasaray A.Ş.
Sivasspor-Gaziantepspor
Manisaspor-Kayserispor
Bucaspor-Eskişehirspor
Trabzonspor A.Ş.-Beşiktaş A.Ş.
Fenerbahçe-Gençlerbirliği
Ankaragücü-Konyaspor
B. Belediyemspor-Bursaspor

8. Hafta

Gençlerbirliği-Medical Park Antalya
Beşiktaş A.Ş.- Manisaspor
Gaziantepspor-Bucaspor
Bursaspor-K. Karabükspor
Konyaspor-Fenerbahçe
Galatasaray A.Ş.-Ankaragücü
Kayserispor-Sivasspor
Eskişehirspor-B. Belediyemspor
Kasımpaşa-Trabzonspor A.Ş.

9. Hafta

Medical Park Antalya-Konyaspor
K. Karabükspor-Eskişehirspor
Kayserispor-Beşiktaş A.Ş.
Sivasspor-Bucaspor
Manisaspor-Kasımpaşa
Trabzonspor A.Ş.-Gençlerbirliği
Ankaragücü-Bursaspor
Fenerbahçe-Galatasaray A.Ş.
B. Belediyemspor-Gaziantepspor

10. Hafta

Gençlerbirliği-Manisaspor
Gaziantepspor-K. Karabükspor
Beşiktaş A.Ş.-Sivasspor
Konyaspor-Trabzonspor A.Ş.
Galatasaray A.Ş.- Medical Park Antalya
Bursaspor-Fenerbahçe
Bucaspor-B. Belediyemspor
Eskişehirspor-Ankaragücü
Kasımpaşa-Kayserispor

11. Hafta

Medical Park Antalya-Bursaspor
K. Karabükspor-Bucaspor
Manisaspor-Konyaspor
Sivasspor- B. Belediyemspor
Kayserispor-Gençlerbirliği
Trabzonspor A.Ş.-Galatasaray A.Ş.
Fenerbahçe-Eskişehirspor
Beşiktaş A.Ş.-Kasımpaşa
Ankaragücü-Gaziantepspor

12. Hafta

Gaziantepspor-Fenerbahçe
Konyaspor-Kayserispor
Bursaspor-Trabzonspor A.Ş.
Galatasaray A.Ş.-Manisaspor
Bucaspor-Ankaragücü
Eskişehirspor-Medical Park Antalya
Kasımpaşa-Sivasspor
B. Belediyemspor-K. Karabükspor
Gençlerbirliği-Beşiktaş A.Ş.

13. Hafta

Kasımpaşa-Gençlerbirliği
Medical Park Antalya-Gaziantepspor
Manisaspor-Bursaspor
Kayserispor-Galatasaray A.Ş.
Sivasspor-K. Karabükspor
Beşiktaş A.Ş.-Konyaspor
Ankaragücü- B. Belediyemspor
Trabzonspor A.Ş.-Eskişehirspor
Fenerbahçe-Bucaspor

14. Hafta

Gaziantepspor-Trabzonspor A.Ş.
Galatasaray A.Ş.-Beşiktaş A.Ş.
Bursaspor-Kayserispor
Konyaspor-Kasımpaşa
Bucaspor-Medical Park Antalya
K. Karabükspor-Ankaragücü
Eskişehirspor-Manisaspor
Gençlerbirliği-Sivasspor
B. Belediyemspor-Fenerbahçe

15. Hafta

Kasımpaşa-Galatasaray A.Ş.
Manisaspor-Gaziantepspor
Medical Park Antalya-B. Belediyemspor
Kayserispor-Eskişehirspor
Trabzonspor A.Ş.-Bucaspor
Konyaspor-Gençlerbirliği
Beşiktaş A.Ş.-Bursaspor
Fenerbahçe-K. Karabükspor
Ankaragücü-Sivasspor

16. Hafta

Ankaragücü-Fenerbahçe
Gaziantepspor-Kayserispor
Galatasaray A.Ş.-Gençlerbirliği
Bursaspor-Kasımpaşa
Sivasspor-Konyaspor
Bucaspor-Manisaspor
K. Karabükspor-Medical Park Antalya
Eskişehirspor-Beşiktaş A.Ş.
B. Belediyemspor-Trabzonspor A.Ş.

17. Hafta

Gençlerbirliği-Bursaspor
Kasımpaşa-Eskişehirspor
Medical Park Antalya-Ankaragücü
Manisaspor-B. Belediyemspor
Kayserispor-Bucaspor
Konyaspor-Galatasaray A.Ş.
Beşiktaş A.Ş.-Gaziantepspor
Trabzonspor A.Ş.-K. Karabükspor
Fenerbahçe-Sivasspor

1. Hafta

Diyarbakırspor-Ç. Rizespor A.Ş.
K. Erciyesspor-Orduspor
Denizlispor-Güngören Bel.
T. Linyitspor-Altay
Samsunspor-Akhisar Belediye G.S
Karşıyaka-Gaziantep B.Ş.
Adanaspor A.Ş.-Mersin İ.Y.
Giresunspor-Boluspor
Ankaraspor A.Ş.-Kartalspor

Bank Asya 1. Lig fikstürü

2010-2011 Sezonu Bank Asya 1. Lig fikstür çekimi Maslak Sheraton Otelinde yapıldı. Kura çekimine TFF Profesyonel Kurul Başkanı ve Eğitimden Sorumlu Yönetim Kurulu üyesi Ufuk Özerter, Genel Sekreter Vekili Gıyasettin Şenman, Profesyonel Maçlar Planlama Organizasyon Müdürü Ufuk Şepik ile 18 Bank Asya 1. Lig Kulübü'nün temsilcileri ve Bank Asya yöneticileri katıldı. Bank Asya 1. Lig'de yeni sezon 22 Ağustos 2010'da başlayacak. Ligin ilk devresi 19 Aralık 2010'da oynanacak 17. hafta karşılaşmalarıyla bitecek. İkinci devresi 23 Ocak'ta başlayacak olan Bank Asya 1. Lig, 15 Mayıs 2011'de oynanacak maçlarla sona erecek.

2. Hafta

Orduspor-Giresunspor
Ç. Rizespor A.Ş.-Karşıyaka
Gaziantep B.Ş.- Denizlispor
Kartalspor-Adanaspor A.Ş.
Güngören Bel.-K. Erciyesspor
Boluspor-Ankaraspor A.Ş.
Altay-Samsunspor
Mersin İ.Y.-T. Linyitspor
Akhisar Belediye G.S.-Diyarbakırspor

3. Hafta

Denizlispor-Ç. Rizespor A.Ş.
K. Erciyesspor-Gaziantep B.Ş.
Diyarbakırspor-Altay
T. Linyitspor-Kartalspor
Samsunspor-Mersin İ.Y.
Adanaspor A.Ş.-Boluspor
Karşıyaka-Akhisar Belediye G.S.
Orduspor-Güngören Bel.
Giresunspor-Ankaraspor A.Ş.

4. Hafta

Ç. Rizespor A.Ş.-K. Erciyesspor
Gaziantep B.Ş.-Orduspor
Güngören Bel.-Giresunspor
Kartalspor-Samsunspor
Altay-Karşıyaka
Boluspor-T. Linyitspor
Akhisar Belediye G.S.-Denizlispor
Mersin İ.Y.-Diyarbakırspor
Ankaraspor A.Ş.-Adanaspor A.Ş.

5. Hafta

Denizlispor-Altay
Diyarbakırspor-Kartalspor
K. Erciyesspor-Akhisar Belediye G.S.
Samsunspor-Boluspor
T. Linyitspor-Ankaraspor A.Ş.
Karşıyaka-Mersin İ.Y.
Orduspor-Ç. Rizespor A.Ş.
Giresunspor-Adanaspor A.Ş.
Güngören Bel.-Gaziantep B.Ş.

6. Hafta

Ç. Rizespor A.Ş.-Güngören Bel.
Adanaspor A.Ş.-T. Linyitspor
Kartalspor-Karşıyaka
Altay-K. Erciyesspor
Mersin İ.Y.-Denizlispor
Boluspor-Diyarbakırspor
Akhisar Belediye G.S.-Orduspor
Ankaraspor A.Ş.-Samsunspor
Gaziantep B.Ş.-Giresunspor

7. Hafta

Denizlispor-Kartalspor
K. Erciyesspor-Mersin İ.Y.
Diyarbakırspor-Ankaraspor A.Ş.
Güngören Bel.-Akhisar Belediye G.S.
Karşıyaka-Boluspor
Samsunspor-Adanaspor A.Ş.
Gaziantep B.Ş.-Ç. Rizespor A.Ş.
Giresunspor-T. Linyitspor
Orduspor-Altay

8. Hafta

Ç. Rizespor A.Ş.-Giresunspor
Adanaspor A.Ş.-Diyarbakırspor
Kartalspor-K. Erciyesspor
Akhisar Belediye G.S.-Gaziantep B.Ş.
Boluspor-Denizlispor
Altay-Güngören Bel.
Mersin İ.Y.-Orduspor
T. Linyitspor-Samsunspor
Ankaraspor A.Ş.-Karşıyaka

9. Hafta

Denizlispor-Ankaraspor A.Ş.
Diyarbakırspor-T. Linyitspor
K. Erciyesspor-Boluspor
Güngören Bel.-Mersin İ.Y.
Karşıyaka-Adanaspor A.Ş.
Ç. Rizespor A.Ş.-Akhisar Belediye G.S.
Gaziantep B.Ş.-Altay
Orduspor-Kartalspor
Giresunspor-Samsunspor

10. Hafta

Ankaraspor A.Ş.-K. Erciyesspor
Adanaspor A.Ş.-Denizlispor
Kartalspor-Güngören Bel.
Akhisar Belediye G.S.-Giresunspor
T. Linyitspor-Karşıyaka
Mersin İ.Y.-Gaziantep B.Ş.
Altay-Ç. Rizespor A.Ş.
Samsunspor-Diyarbakırspor
Boluspor-Orduspor

11. Hafta

Akhisar Belediye G.S.-Altay
Denizlispor-T. Linyitspor
K. Erciyesspor-Adanaspor A.Ş.
Güngören Bel.-Boluspor
Karşıyaka-Samsunspor
Gaziantep B.Ş.-Kartalspor
Ç. Rizespor A.Ş.-Mersin İ.Y.
Giresunspor-Diyarbakırspor
Orduspor-Ankaraspor A.Ş.

12. Hafta

Kartalspor-Ç. Rizespor A.Ş.
Adanaspor A.Ş.-Orduspor
Diyarbakırspor-Adanaspor A.Ş.
Boluspor-Gaziantep B.Ş.
Samsunspor-Denizlispor
Altay-Giresunspor
T. Linyitspor-K. Erciyesspor
Mersin İ.Y.-Akhisar Belediye G.S.
Ankaraspor A.Ş.-Güngören Bel.

13. Hafta

Altay-Mersin İ.Y.
K. Erciyesspor-Samsunspor
Denizlispor-Diyarbakırspor
Akhisar Belediye G.S.-Kartalspor
Güngören Bel.-Adanaspor A.Ş.
Orduspor-T. Linyitspor
Giresunspor-Karşıyaka
Ç. Rizespor A.Ş.-Boluspor
Gaziantep B.Ş.-Ankaraspor A.Ş.

14. Hafta

Adanaspor A.Ş.-Gaziantep B.Ş.
Kartalspor-Altay
Karşıyaka-Denizlispor
Samsunspor-Orduspor
Diyarbakırspor-K. Erciyesspor
T. Linyitspor-Güngören Bel.
Mersin İ.Y.-Giresunspor
Boluspor-Akhisar Belediye G.S.
Ankaraspor A.Ş.-Ç. Rizespor A.Ş.

15. Hafta

Altay-Boluspor
K. Erciyesspor-Karşıyaka
Akhisar Belediye G.S.-Ankaraspor A.Ş.
Denizlispor-Giresunspor
Kartalspor-Mersin İ.Y.
Güngören Bel.-Samsunspor
Gaziantep B.Ş.-T. Linyitspor
Ç. Rizespor A.Ş.-Adanaspor A.Ş.
Orduspor-Diyarbakırspor

16. Hafta

Giresunspor-Kartalspor
Samsunspor-Gaziantep B.Ş.
Adanaspor A.Ş.-Akhisar Belediye G.S.
Karşıyaka-Orduspor
Denizlispor-K. Erciyesspor
Diyarbakırspor-Güngören Bel.
Boluspor-Mersin İ.Y.
T. Linyitspor-Ç. Rizespor A.Ş.
Ankaraspor A.Ş.-Altay

17. Hafta

Mersin İ.Y.-Ankaraspor A.Ş.
Altay-Adanaspor A.Ş.
K. Erciyesspor-Giresunspor
Akhisar Belediye G.S.-T. Linyitspor
Güngören Bel.-Karşıyaka
Kartalspor-Boluspor
Orduspor-Denizlispor
Ç. Rizespor A.Ş.-Samsunspor
Gaziantep B.Ş.-Diyarbakırspor

En iyi sol bek benim...

Gökçek Vederson

Uzun süredir ülkemizde top koşturuyor ve Türk vatandaşlığına da geçerek artık "bizden biri" oldu. Geçtiğimiz sezon Fenerbahçe formasıyla şampiyonluğu kaybetti ama şimdi yeşil-beyazlı formasıyla şampiyon takımın oyuncusu. O son maçı hayatının travması diye nitelendirse de Bursasporlu olmayı içine sindirmiş görünüyor. Türkiye'de sol bek eksikliğinden çok, sol beklerin nasıl oynayacakları konusunda noksanlıklar bulunduğunu söylüyor ve o bölgenin en iyisinin kim olduğu sorusuna çok iddialı bir cevap veriyor.

Trabzonspor'la oynadığımız karşılaşmanın son 5 dakikasında statta yapılan anonsun yanlış olduğunun söylenmesi ve şampiyon olduğumuzu zannederken gerçeği öğrenmek, bütün futbolcularda yıkım etkisi yapmıştı. O anı anlayabilmek için, yaşamak gerekir.

Kimin formasını giyiyorsam, o takım için elimden gelenin fazlasını yapmaya çalışırım. Fenerbahçe'ye giderken Ankaraspor nasıl geride kaldıysa, şimdi de Fenerbahçe geçmişte kaldı. Bursaspor şampiyonluğu kapırdığımız takım değil, artık benim şampiyon takımım.

Fenerbahçe'de sürekli oynamamış olmam, benden kaynaklanan bir istikrarsızlık değildi. Takımın her bölgesinde alternatif oyuncuların bulunması ve teknik direktör tercihi, böyle bir tablo ortaya çıkardı. Yoksa ben çalışmayı seven ve sürekli oynamak isteyen bir yapıdayım.

Fotoğraflar: Orçun Olukçu

Koray Kundakçılar

▼Geçen sezon Fenerbahçe ile son anda kaçırdığın şampiyonluktan sonra, şampiyonluğu kapırdığınız takıma, Bursaspor'a geldin. Bu nasıl bir duygu?

▲Hayatımda ilk kez böylesine karmaşık duygular yaşadığımı itiraf etmeliyim. Hele o son maç, bir futbolcunun hafızasından kolaylıkla silinmeyecek olaylarla doluydu.

Trabzonspor'la oynadığımız karşılaşmanın son 5 dakikasında statta yapılan anonsun yanlış olduğunun söylenmesi ve şampiyon olduğumuzu zannederken gerçeği öğrenmek, bütün futbolcularda yıkım etkisi yapmıştı. O anı anlayabilmek için, yaşamak gerekir. Ancak sonrasında Fenerbahçe'den ayrılış gündeme gelince, Bursaspor'un bana transfer

teklifinde bulunması hoş bir tesadüf oldu. Ben bir profesyonelim. Duygular elbette önemli ama bu benim mesleğim ve kimin formasını giyiyorsam, o takım için elimden gelenin fazlasını yapmaya çalışırım. Dolayısıyla nasıl Fenerbahçe'ye giderken Ankaraspor geride kaldıysa, şimdi Bursaspor'dayım ve Fenerbahçe geçmişte kaldı. Bursaspor şampiyonluğu kapırdığımız takım değil, artık benim şampiyon takımım.

▼Türkiye'de geçirdiğin dönemde Ankaraspor'daki performansını mı yoksa Fenerbahçe'deki performansını mı daha başarılı buluyorsun?

▲Uzun yıllardır bu ülkedeyim ve geldiğimde bireysel performansım neyse, hep üzerine koyarak, gelişerek bugünlere ulaştım. Tabii Ankaraspor'da oynadığım maç sayısı fazla olduğu için, hem attığım gollerin sayısı fazlaydı hem de performansım giderek artıyordu. Zaten Fenerbahçe'ye transferim de bu sayede oldu.

Kanatlarda oynamak farklı sorumlulukları da beraberinde getiriyor. Yaratıcı olmak, iyi orta atmak, hücumla zenginlik katmak gibi sorumluluklarımız var. Türkiye'nin sol bek sorunu olduğunu değil, sol beklerde bu özelliklerle ilgili eksiklikler bulunduğunu düşünüyorum.

Hangi bölgede oynadığın değil, nasıl çalıştığın ve ekşiğini bilip bilmediğin önemli. Süper Lig'deki bütün sol beklere saygım var ama beğendiğim biri var diyemem. Kendini beğenmiş biri de değilimdir ancak, en iyi sol bek kim diye sorarsanız, cevabım "ben" olur.

Avrupa'nın en iyi kulüpleri ve en iyi futbolcularının mücadele ettiği bir ligde bulunmak kolay iş değil. Ancak anahtar cümle şu olabilir; "Ben iyi futbolcuyum, biz iyi takımız" diyen herkes Şampiyonlar Ligi'nde başarılı olabilir. Orası her türlü sürprize açık bir platform.

Geçen sezon şampiyonluk yaşamış ve hatta bunu ilk kez tatmış arkadaşlarla birlikteyim ama sanki bunu daha önce de yaşamış gibi büyük bir olgunluk içindeler. Yardımlaşma ve dayanışma duygusu üst düzeyde bir takıma geldiğimi kısa sürede anladım.

Geldiğim günden bu yana ligde mücadele ve heyecan açısından artış gözlemliyorum. Kalite konusunda ise endişelerim var. Bazı maçların üst düzey kaliteye sahne olduğunu görüyoruz ama bazı maçları da bırakın oynamayı, izlemek bile sıkıcı hale gelebiliyor.

Ancak Fenerbahçe'de sürekli oynamamış olmam, benden kaynaklanan bir istikrarsızlık olarak algılanmamalı. Takımın her bölgesinde rekabetin oluşu, alternatif oyuncuların bulunması ve elbette teknik direktör tercihi, böyle bir tablo ortaya çıkardı. Yoksa ben çalışmayı seven ve sürekli oynamak isteyen bir yapıdayım.

Bekler nasıl oynayacağını bilmiyor

▼Ülkemizde ciddi bir sol kanat oyuncusu sıkıntısı yaşandığı konuşuluyor. Sen Türkiye'deki sol beklerden hangilerini beğeniyorsun?

▲Oyunu iki yönlü oynama mecburiyeti var. Bu sadece savunma oyuncuları için geçerli bir durum değil. Kaleci bile hücumu düşünmeli. Ancak kanatlarda oynamak farklı sorumlulukları da beraberinde getiriyor. Hücum ederken de savunurken de bizim pozisyonumuzda oynayanlar kritik görevler üstleniyor. Yaratıcı olmak, iyi orta atmak, hücumla zenginlik katmak gibi sorumluluklarımız var.

Türkiye'nin sol bek sorunu olduğunu değil, sol beklerde bu özelliklerle ilgili eksiklikler bulunduğunu düşünüyorum. Hangi bölgede oynadığın değil, nasıl çalıştığın ve ekşiğini bilip bilmediğin önemli. Süper Lig'deki takımlarda forma giyen bütün sol beklere saygım var ama beğendiğim biri var diyemem. Kendini beğenmiş biri de değilimdir ancak, en iyi sol bek kim diye sorarsanız, cevabım "ben" olur.

▼Bu sene Bursaspor nasıl bir performans gösterecek? Geçen sezon elde edilen şampiyonluk korunabilir mi? Üzerinde bir baskı olacak mı?

▲Bursaspor geçen sezon kazandığı şampiyonlukla, Türkiye'de yıllardır kimsenin başaramadığı bir ilki gerçekleştirdi. Bu başarı Bursaspor'a sportif bir saygı gerektiriyor. Ben takımımın yeni sezonda da istikrarlı bir performans gösterdiğine inanıyorum. Takımın içine girdikten sonra, şampiyonluğun tesadüf olmayacak kadar gerçek olduğunu gördüm. Hak edilerek elde edilen bir başarı var ortada.

Süper Lig'de bu sezon da yine şampiyonluk adayı olacağız ama şimdi işimiz daha zor. Çünkü çok farklı kulvarlarda mücadele etmek durumundayız. Şampiyonlar Ligi gruplarında oynamak hem sorumluluk hem de devamlılık gerektiriyor. Bu yükü taşımak için geçen sezondan daha fazla mücadele etme ihtiyacı var. Baskıya gelince, şampiyon ya da şampiyon adayı bir takımdaysanız elbette her zaman baskı olur. Önemli olan, aldığımız sonuç ne olursa olsun, işinizi farkında olarak yapmaktır. Ben baskıyı severim, hatta baskı altında daha iyi oynarım.

▼Şampiyonlar Ligi heyecanını yaşamış bir oyuncusun. Bursaspor'un bu kulvardaki şansını nasıl görüyorsun?

▲Avrupa'nın en iyi kulüpleri ve en iyi futbolcularının mücadele ettiği bir ligde bulunmak kolay iş değil. Ancak anahtar cümle şu olabilir; "Ben iyi futbolcuyum, biz iyi takımız diyen herkes Şampiyonlar Ligi'nde başarılı olabilir." Her türlü sürpriz sonucun alınabileceği bir platform, Şampiyonlar Ligi. Bizim şansımızın ne olacağına dair sorunuza, genel olarak "Herkes kadar şansımız var" cevabını vermek doğru olur ama kuralar çekilsin, grupları bir görelim, o zaman konuşuruz.

▼Özellikle Ankaraspor'da serbest vuruştan çok gol atmıştın. Fenerbahçe'de Alex ve Roberto Carlos nedeniyle bu özelliğini pek fazla gösteremedin. Bursaspor'da yeniden frikik gollerini izleyebilecek miyiz?

▲Ankaraspor'da sanıyorum 24-25 golüm var. Sızce de bir sol bek için iyi bir sayı değil mi bu? Evet, Fenerbahçe'de özellikle duran topların kullanımıyla ilgili söyledikleriniz geçerli olduğu için, gol sayısında bir düşüş oldu. Ancak ben hareketli toplara sert vurmaya da severim. Bu tip gollerim de bir hayli fazla. Bursaspor'da taraftarımızı koltuklarından fırlatacak gollerim elbette olacak. Ben hem gol atmaya hem de attırmaya severim.

▼Fenerbahçe'de Brezilyalılar ön plandaydı. Bursa'da ise üç Arjantinli var. İki rakip ekolün buluşması için neler söylersin?

▲Bu bir tarz meselesi. Aynı dili konuşmak elbette bir avantajdır ama futbolun dili aslında bir. Benim böyle bir takımda yok. Zaten çok uzun süredir Türkiye'deyim ve sıcakkanlı oluşum nedeniyle hiç güçlük çekmedim. Bursaspor'daki Arjantinli meslektaşlarımla da uyum içinde olduğumuzu söyleyebilirim. Futbolda hangi ülkenin vatandaşı olduğunuzdan çok, hangi takıma ait olduğunuz önemlidir. Ben şu anda Bursaspor'dayım ve hepimiz bir ideal için birlikte mücadele ediyoruz. Ekollerin rekabeti konusunda da hepimiz altyapıdan öğrendiklerimiz ve oynadıkça üzerine kattıklarımızla aslında

özel ekolleri olan insanları diyebilirim.

▼**Takımdaki hava nasıl?**

Daha önce birlikte oynadığın arkadaşların var mı?

▼**Uyum sağladın mı?**

▲Tek kelimeyle süper. Geçen sezon şampiyonluk yaşamış ve hatta bunu ilk kez tatmış arkadaşlarla birlikteyim ama sanki bunu daha önce de yaşamış gibi büyük bir olgunluk içindeler. Yardımlaşma ve dayanışma duygusu üst düzeyde bir takıma geldiğimi kısa sürede anladım. Bu da büyük avantaj. Birlikte değil ama sürekli karşı karşıya oynadığım arkadaşlarım var. Mesela Volkan Şen'le birkaç yüz kez karşı karşıya gelmişizdir.

▼**Ertuğrul Sağlam için görüşün nedir? Tarihe geçen bir teknik direktörle çalışacaksınız.**

▲Açık söylemek gerekirse, Bursaspor'a gelirken küçük bir şüphe bile duymadım ve bunun nedenlerinden biri Ertuğrul Sağlam'dır. Karizması olan, idealleri olan ve bu koşullarda, belki de çok az sayıda teknik direktöre nasip olacak bir başarıya imza atmış biri. Gerek Bursa'da gerekse Avusturya'da yaptığımız kamp çalışmalarında, takımla kurduğu ilişkiyi görünce saygı duymamak mümkün değil. Onun takımında forma giyeceğim

için şanslı bir futbolcu olduğumu düşünüyorum.

▼**Kalite konusunda sorun var**

▼**Çok uzun süredir Türkiye'desin, Türk futboluyla ilgili gözlemlerin neler? Sen geldiğinden bu yana ligin kalitesi arttı mı geriledi mi?**

▲Ligin iki farklı özelliği var. Biri kalitesi, diğeri mücadelesi ve heyecanı... Geldiğim günden bu yana mücadele ve heyecan açısından giderek bir artış olduğunu gözlemliyorum. Kalite konusunda ise elbette endişelerim var. Bütün olarak değil de maç maç baktığımızda bazı maçların üst düzey kaliteye sahne olduğunu görüyoruz ama bazı maçları da bırakın oynamayı, izlemek bile sıkıcı hale gelebiliyor.

▼**Dünya Kupası'nda Brezilya neden başarılı olamadı?**

▲Çeyrek finalde Hollanda'ya yenilip elenmemiz çok trajikti. Aslında bu konu için çok fazla yoruma girmek istemiyorum ama sanıyorum takımın yapısı, oyuncuların bu Dünya Kupası'ndaki performansları ve on ikinci, on üçüncü oyuncuların çok etkili olamaması, Brezilya'nın kupaya erken veda edişinin en belirgin nedenleriydi.

▼**Dünya Kupası'nda futbol adına ne tür değişimler gözlemledin**

▲Açıkçası, Güney Afrika'nın cazibesi ve şartları dışında, futbol anlamında çok olumlu şeyler söyleyemeyeceğimiz bir Dünya Kupası'nı geride bıraktık. Birkaç sürpriz takımın kattığı rengin dışında, bilinen renklerin erken solması heyecanı azalttı diyebiliriz.

▼**Kupanın yıldızları kimlerdi?**

▲Diego Forlan ve David Villa dışında sizin söyleyebileceğiniz bir üçüncü isim var mı?

▼**Türkiye, 2010 Güney Afrika'da yer alsa başarılı olabilir miydi?**

▲Tur atlayan takımları ve oynadıkları futbolu görünce, Türkiye'nin Dünya Kupası'nda olmamasının büyük eksiklik olduğunu sanıyorum herkes fark etti. Bu hem kupa adına hem de Türkiye adına bir eksiklik. Maçları izlerken keşke Türk Millî Takımı da Güney Afrika'da olsaydı ve keşke ben de o takımın içinde olsaydım diye düşünmedim değil.

▼**Türkiye'de unutamadığın bir anın var mı?**

▲Geçen sezonun son maçında yaşadıklarımızdan sonra, eski anıların hiç biri anlatılacak kadar etkileyici olamaz.

▼**Fenerbahçe'de bazen savunmanın, bazen de orta alanın**

solunda oynadın. Bursaspor'da nasıl bir rolün olacak?

▲Tabii Fenerbahçe'deyken bazı maçlarda o anlamda değişiklikler yaşadım. Benim için önde ya da arkada olmanın çok büyük bir önemi yok. Her iki pozisyonu da oynayabilirim. Elbette hücum etmenin, orta yapmanın, gol vuruşu ya da asistin çok daha farklı bir güzelliği var. Bununla ilgili tercihi teknik direktör yapar ve ben de verilmiş görevi yerine getirmeye uğraşırım.

▼**Bursaspor gençleri yetiştirmesiyle ünlü bir takım. Kampta yeni gençler vardı. Türkiye yeni Bursasporlu yıldızlarla tanışacak mı? Gençler hakkındaki görüşlerin neler?**

▲Eğer bir takım şampiyonluk kazanmışsa, burada hem tecrübeli oyuncuların hem de gençlerin takıma kattıkları önemlidir. Tabii burada hocanın bakış açısı da son derece önemli. Bursaspor'un gençler için fırsat yaratan bir kulüp olduğunu duymuştum ama bunu şimdi takımın içinde olarak gözlemek farklı elbette. Gerçekten şu kısa sürede, son derece yetenekli genç arkadaşlarımızın olduğunu gördüm. Hepsi de çok çalışıyor ve forma alabilmek için uğraşılıyor. Bu da saygı duyulması gereken bir mücadele.

Süper Kupa'da Anadolu ateşi

Türk futbolunun lig şampiyonu ile kupa sahibini karşı karşıya getiren en onurlu kupası Süper Kupa. Bu sezon beşincisi düzenlenen Süper Kupa'nın iki ucunda ilk defa Anadolu'dan iki takım yer alıyor. Geçmiş dört kupanın finalinde sadece bir defa Kayserispor yer aldı ancak kazanan Galatasaray oldu. Lâkin bu defa kupanın Anadolu'ya gitmesi kesin. Adresin Bursa mı Trabzon mu olacağını ise 7 Ağustos günü Atatürk Olimpiyat Stadı'nda oynanacak maç belirleyecek.

7 Ağustos 2010, Türk futbolunun onur günlerinden birisi olacak. Süper Lig şampiyonu ile Ziraat Türkiye Kupası sahibini karşı karşıya getirecek Süper Kupa maçı, 7 Ağustos günü Bursaspor ile

Trabzonspor arasında Atatürk Olimpiyat Stadı'nda oynanacak. İlki 2005-2006 yılında düzenlenen Süper Kupa finalinin bu yıl 5.'si organize ediliyor. Anadolu takımları, geride kalan dört Süper Kupa finalinde

bugüne dek sadece bir kez yer alabildi. Üç Süper Kupa finali ise üç İstanbul takımı kendi aralarında oynadı. Bir Anadolu takımının yer aldığı tek Süper Kupa finali, 2007-2008 sezonunda oynandı. O yılın kupa sahibi Kayserispor, lig şampiyonu Galatasaray'a 2-1 yenilerek Süper Kupa'yı Anadolu'ya götürme şansını kaybetti. Ama bu defa kaçış yok. Süper Kupa ya Bursa'ya gidecek ya Trabzon'a... Yani adres şimdiden belli; Anadolu.

Her ne kadar Süper Kupa bu sezon 5. yaşını kutlayacak olsa da Türkiye Ligi Şampiyonu ile Türkiye Kupası şampiyonunu karşı karşıya getiren bir organizasyon düzenleme fikri ilk olarak 1965-66 sezonunda hayata geçirildi. Organizasyona Cumhurbaşkanlığı Kupası adı verildi. O sezon Türkiye Kupası'nı kazanan Galatasaray, lig şampiyonu Beşiktaş'ı 2-0 yenerek ilk Cumhurbaşkanlığı Kupası'nı müzesine götürdü. Cumhurbaşkanlığı Kupası, 12 Eylül darbesinin yapıldığı dönemde 1980-81 ve 1981-82 sezonlarında iki kez Devlet Başkanlığı Kupası adı altında olmak üzere 1998 yılına kadar tam 33 kez düzenlendi. Galatasaray'ın 10 defayla en çok kazandığı Cumhurbaşkanlığı Kupası'nı bugünün finalistlerinden

Trabzonspor da 7 defa müzesine götürdü. Beşiktaş'ın da Trabzonspor gibi 7 kez kazandığı Cumhurbaşkanlığı Kupası'nda Fenerbahçe'nin ise 6 zaferi bulunuyor. Göztepe, Eskişehirspor ve Ankaragücü ise Cumhurbaşkanlığı Kupası'nı dört büyükler dışında kazanan diğer takımlar unvanını taşıyor. Ancak Göztepe ve Eskişehirspor'un kazandığı kupalarda karşılarında mutlaka bir İstanbul takımının yer aldığını da eklemek gerek. Cumhurbaşkanlığı Kupası'nda da sadece iki defa "Anadolu Ateşi" yanabildi. 1979-80 sezonunda Trabzonspor ile Altay, 1980-81 sezonunda da Ankaragücü ile Trabzonspor "İstanbul'suz" birer final oynayabildi. 1998 yılında sona eren Cumhurbaşkanlığı Kupası'nın yerine tam 9 yıllık aradan sonra Süper Kupa organizasyonu kuruldu. Yine lig ve kupa şampiyonunu karşı karşıya getiren organizasyonun en önemli farkı, tarihi ve yeri konusundaydı. Cumhurbaşkanlığı Kupası hep Ankara'da düzenlenirken, Süper Kupa ilk defa ülke sınırlarının dışına taşarak Almanya'da organize edildi. Cumhurbaşkanlığı Kupası sezonun hemen bitiminde ve genellikle Haziran ayında eski kadrolarla oynanırken, Süper Kupa yeni sezonun öncesine taşındı ve yeni transferlerin de yer aldığı bir gövde gösterisine dönüştü. TFF Süper Kupa'nın ilki 30 Temmuz 2006 günü Almanya'nın Frankfurt kentindeki Commerzbank Arena'da

oynandı. Bu maçta lig şampiyonu Galatasaray ile Türkiye Kupası sahibi Beşiktaş karşı karşıya geldi. Hakemliğini Bülent Demirek'in, yardımcııklarını Erhan Sönmez ile Cemal Gemici'nin, dördüncü hakemliğini ise Çetin Sarıgül'ün yaptığı maçta Galatasaray'ı 60. dakikada Mert Nobre'nin attığı tek golle 1-0 yenen Beşiktaş, ilk Süper Kupa'nın sahibi oldu. İkinci Süper Kupa'nın adresi yine Almanya'ydı. 5 Ağustos 2007 günü Rheinenergie Stadı'nda oynanan finalde Süper Lig Şampiyonu Fenerbahçe ile Türkiye Kupası'nın sahibi Beşiktaş karşı karşıya geldi. Fırat Aydınus, Bahattin Duran, Mustafa Emre Eyisoy, Mustafa Kamil Abitoğlu hakem dördlüsünün görev aldığı finalde Beşiktaş'a 2-1 üstünlük kuran Fenerbahçe, ikinci Süper Kupa'nın kazananı oldu. Bu finalde Fenerbahçe'ye zaferi getiren golleri 14. dakikada Deivid de Souza ve 85. dakikada Mateja Kezman atarken, Beşiktaş'ın tek golünün altında 20. dakikada Bobo'nun imzası vardı. Yine Almanya'da oynanan üçüncü Süper Kupa finalinde ise takımlar lig şampiyonu Galatasaray ile kupa şampiyonu Kayserispor'du. 17 Ağustos 2008 günü MSV Arena'da sahnelenen finalde Selçuk Dereli, Cem Satman, Erdiç Sezertan, Mustafa Kamil Abitoğlu dördlüsü görev aldı. 66. dakikada Harry Kewell ve 73. dakikada Shabani Nonda'nın golleriyle Kayserispor'u 2-1 mağlup eden Galatasaray, Süper Kupa'yı ilk kez kazanmayı başardı.

Kayserispor'un tek golünü ise 89. dakikada Mehmet Topuz kaydetti. Dördüncü Süper Kupa finalinin adresi ise Türkiye oldu. Hem lig hem de kupa şampiyonu Beşiktaş, kupa finalisti Fenerbahçe ile 2 Ağustos 2009 günü İstanbul'daki Atatürk Olimpiyat Stadı'nda karşı karşıya geldi. Her ikisi de daha önce birer kez Süper Kupa'yı kazanan iki takımın mücadelesini Fenerbahçe 2-0 kazandı. Yunus Yıldırım, Serkan Gençler, Volkan Narinç, Aytekin

yenebilmek için tam 6 sezon bekleli. Yeşil-beyazlı takım, Trabzonspor'a karşı ilk galibiyetini 1979-80 sezonunun ilk haftasında Bursa'da oynanan maçta 1-0'lık skorla elde etti. İki takım arasındaki en farklı skora ise Trabzonspor 1988-89 sezonunda imza attı. Bordo-mavililer, o sezonun 5. haftasında Bursa'da oynanan maçta 6-0'lık skorla kazandı. Trabzonspor'un ligde ayrıca 2001-2002 sezonunda 5-0, 1976-77 sezonunda da 4-0'lık galibiyetleri bulunuyor. Bursaspor ise

skorlarla alt ederek kupanın sahibi olmuştu. Kupadaki ikinci buluşma 1989-90 sezonunda gerçekleşti. O dönemin statüsüne göre tek maç üzerinden oynanan yarı final maçında normal süre 1-1, uzatmalar ise 2-2 sona erdi. Penaltılarda 7-6'lık üstünlüğe ulaşan Trabzonspor finale yükselse de 2-0'lık yenilgiyle kupayı Beşiktaş'a kaptırdı. İki takım 1990-91 sezonunda kupada bir kez daha karşı karşıya geldi. Buluşma noktası bu defa 16 takımlı 6. kademedeydi. 23 Aralık 1990 günü Avni Aker'de oynanan ve yine tek maç üzerinden yapılan mücadeleyi Trabzonspor 5-3 kazandı ve bu karşılaşma iki takım arasındaki en gollü maç olarak kayıtlara geçti. Trabzonspor o gün sahada Petronoviç-İsmail Gökçek, Hamdi Aslan, Kemal Serdar, Mehmet Soykök-Lemi Çelik, Turgut Uçar, Ünal Karaman, Soner Boz (Oğün Temizkanoglu)-Orhan Çikrıkçı, Hami Mandıralı (Sinan Bayraktar)

oynanıyordu ve ilk buluşma yeri Bursa'ydı. 22 Nisan 1992 günü Bursa Atatürk Stadı'nda oynanan maçı Serdar Çakman, Argun Darıcı, Mevlüt Yerli hakem üçlüsü yönetiyordu. Teknik Direktörlüğünü Yılmaz Vural'ın yaptığı Bursaspor, Nitu-Taner Ertaş, Yalçın Gündüz, Adnan Örnek-Feti Okuroğlu, Jan Gabriel, Feyzullah Küçük (Tunahan Akdoğan dk. 90), Ali Nail Durmuş, Ersel Uzgur-Vedat Vatanser (Turan Şen dk. 84), Hakan Şükür kadrosuyla bu maçı oynarken, Urbain Braems yönetimindeki Trabzonspor da Petranoviç-İsmail Gökçek, Lars Olsen, Kemal Serdar, Mehmet Soykök-Jacek Czyzio, Oğün Temizkanoglu, Ünal Karaman, Şeyhmuz Suna (Mahir Günok dk. 90)-Hami Mandıralı, Orhan Çikrıkçı (Hamdi Aslan dk. 74) kadrosuyla sahadaydı. Bursaspor 25. dakikada Gabriel'in golüyle öne geçiyor, 55'te Hakan Şükür'le 2-0'ı yakalıyor, son dakikada ise Ali Nail'in penaltı golüyle 3-0'lık farka ulaşıyordu. Trabzonspor maçın yanında son dakikada kırmızı kart gören kalecisi Petranoviç'i de kaybetmişti. 3-0'lık skorla kupayı kaybetmesine de neredeyse kesin gözüyle bakılıyordu. Rövanş maçı 29 Nisan günü Avni Şen-Ersel Uzgur, Erhan Kiremitçi, Ali Nail Durmuş, Sunay Bilir (Arif Kocabıyık)-Ali Beykoz, Hakan Şükür, Mehmet Aydın kadrosuyla sahadada yer almıştı. Trabzonspor ile Bursaspor'un Türkiye Kupası'ndaki son ve unutulmaz buluşması ise 1991-92 sezonunda gerçekleşti. Üstelik bu kez iki takım da finaldeydi ve kupanın birer ucundan tutuyordu. Trabzonspor sırasıyla Eskişehirspor, Galatasaray ve Beşiktaş'ı, Bursaspor ise Boluspor, Ankaragücü, Altay ve Kocaelispor'u eleyerek finale kadar gelmişti. O yıllarda kupa finalleri iki ayaklı

kadrosuyla mücadele etmiş, Bursaspor ise Nitu-Taner Ertaş, Adnan Yıldız, Turan Şen-Ersel Uzgur, Erhan Kiremitçi, Ali Nail Durmuş, Sunay Bilir (Arif Kocabıyık)-Ali Beykoz, Hakan Şükür, Mehmet Aydın kadrosuyla sahadada yer almıştı. Trabzonspor ile Bursaspor'un Türkiye Kupası'ndaki son ve unutulmaz buluşması ise 1991-92 sezonunda gerçekleşti. Üstelik bu kez iki takım da finaldeydi ve kupanın birer ucundan tutuyordu. Trabzonspor sırasıyla Eskişehirspor, Galatasaray ve Beşiktaş'ı, Bursaspor ise Boluspor, Ankaragücü, Altay ve Kocaelispor'u eleyerek finale kadar gelmişti. O yıllarda kupa finalleri iki ayaklı

Bursaspor ile Trabzonspor arasındaki maçlar

Süper Lig

Sezon	1. Maç	2. Maç
1974-75	0-0	0-2
1975-76	0-1	1-1
1976-77	0-0	0-4
1977-78	0-1	0-1
1978-79	0-0	0-2
1979-80	1-0	0-0
1980-81	1-1	1-2
1981-82	1-1	0-1
1982-83	0-1	0-0
1983-84	1-1	0-0
1984-85	2-1	2-2
1985-86	0-0	0-3
1986-87	0-1	0-3
1987-88	2-0	0-0
1988-89	0-6	1-1
1989-90	1-1	1-3
1990-91	1-3	0-0
1991-92	2-1	2-2
1992-93	0-0	0-3
1993-94	0-0	1-1
1994-95	0-1	0-1
1995-96	1-2	0-0
1996-97	3-2	0-3
1997-98	0-1	1-2
1998-99	0-2	0-1
1999-00	0-2	2-3
2000-01	1-2	4-2
2001-02	0-5	2-2
2002-03	1-2	0-3
2003-04	0-2	1-2
2006-07	2-1	1-3
2007-08	1-1	1-2
2008-09	2-1	0-1
2009-10	1-1	1-1

Türkiye Kupası

Sezon	1. Maç	2. Maç
1977-78	0-0	0-1
1989-1990	2-2	(6-7 pen.)
1990-91	3-5	
1991-92	3-0	1-5

Durmaz hakem dördlüsünün görev aldığı maçta Fenerbahçe'ye ikinci Süper Kupa'yı getiren gollere 74 ve 89. dakikalarda Alex imza koydu. Turkcell Süper Lig şampiyonu Bursaspor ve Ziraat Türkiye Kupası sahibi Trabzonspor ise Süper Kupa finalinde ilk kez boy gösteriyor. Kupanın ilk defa İstanbul sınırları dışına çıkacağı kesin. Bakalım adresi Bursa mı olacak Trabzon mu?

Trabzonspor açık ara önde

Süper Kupa'nın iki finalistinin birbirleriyle oynadıkları maçların tarihi 1974 yılına uzanıyor. Trabzonspor'un o günkü adıyla 1. Lig olan bugünün Süper Lig'ine çıktığı tarihte başlayan iki takım arasındaki resmi maçların toplamı 74 adet. Bu karşılaşmalarda Trabzonspor'un 38, Bursaspor'un ise 9 galibiyeti bulunuyor. 27 maçta ise takımlar beraberliği bozamadı. Trabzonspor'un attığı 114 gole, Bursaspor 55 golle karşılık verdi. Ligde oynanan 68 maçta Trabzonspor 35, Bursaspor 8 galibiyet elde ederken, bordo-mavililer 101, yeşil-beyazlılar ise 46 gol kaydetti. Türkiye Kupası'nda oynanan 6 maçta da Trabzonspor'un 3'e 1 galibiyet, 13'e 9 da gol üstünlüğü bulunuyor. İki takımın Süper Lig'deki ilk buluşması 1974-75 sezonunda gerçekleşti. Trabzonspor'un ligde ilk kez yer aldığı sezonun 9. haftasında Bursa'da oynanan maç 0-0 sona erdi. Avni Aker Stadı'nda oynanan 24. hafta maçını ise Trabzonspor 2-0 kazandı. Bursaspor, Trabzonspor'u

Trabzonspor karşısında ligdeki en şaşaalı galibiyetine 2000-01 sezonunda 4-2'lik skorla ulaştı. Yeşil-beyazlıların ayıca 1991-92 sezonunda da kupada 3-0'lık bir galibiyeti bulunuyor. İki takım bugüne kadar Türkiye Kupası'nda dört defa eşleşti ve bu dört eşleşmenin tümünden de Trabzonspor üstün ayrıldı. Trabzonspor ile Bursaspor kupada ilk kez 1977-78 sezonunda yarı finalde karşı karşıya geldi. 12 Nisan 1978 günü Bursa'da oynanan maç 0-0 sona ererken, Trabzonspor 26 Nisan 1978 günü Avni Aker'de oynanan rövanş 1-0 kazanarak finale yükseldi. Bordo-mavililer o sezon finalde Adana Demirspor'u 0-0 ve 3-0'lık

Şampiyonluğun en

güçlü adayınız

İyi gününde tek başına bir maçı çevirecek kadar yetenekli ama bir o kadar agresif bir oyuncu. Geçtiğimiz sezon transfer olduğu memleketinin takımı Trabzonspor'la Türkiye Kupası şampiyonluğu yaşarken maçın oyuncusu unvanını da elde etmişti. Yeni sezona büyük umutlarla bakıyor ve "En büyük transferimiz kadro iskeletini korumamız. Şampiyon olacağımıza yürekten inanıyorum" diyor.

Şenol Hoca'nın gelmesiyle birlikte toparlandık. Takım olduk. Bütün oyuncular işini daha istahlı yapmaya başladı. Ligde beşinci olduk ama Türkiye Kupası'nı kazanarak sevindik. Elde ettiğimiz tecrübelerle Trabzonspor'u şampiyon yapacağız diye düşünüyorum.

En büyük transferimiz, kadromuzu korumamız. Fazla transfer yapmak, takımı yeni baştan kurmak, arkadaşlığı yeniden inşa etmek demektir. Bizim tek bir işimiz var o da hocamızın vermiş olduğu taktik ve sistemi uygulamak. Şampiyon olacağımıza yürekten inanıyorum.

Bursaspor'un şampiyonluğu çok iyi oldu. Bu işin büyük futbolcularla değil, yürekle olduğunu herkes anlamıştır umarım. Milyon dolarları saçmak değil, elindeki oyuncuları iyi değerlendirmek gerektiğini Bursaspor mükemmel bir biçimde gösterdi.

Her futbolcu maç içinde agresif davranışlar gösterebilir. Bu, insanın kötü olduğunu, karakter sorunu yaşadığını göstermez. Böylesi davranışlar insanın saha içinde yaşamış olduğu stres ve baskıdan kaynaklanabilir. Bu tip oyuncuları saha dışında da görmek gerek.

Engin Baytar

▼Geçtiğimiz sezonu kupa şampiyonu olarak kapatmak Trabzonspor ve senin açısından bir başarı sayılabilir mi? Sezonun genel bir değerlendirmesini kulübün ve kendi açıdan yapabilir misin?

▲Öncelikle Türkiye Kupası'nı almak hem bizim için hem de taraftarlarımız için çok önemliydi. Uzun zamandır beklenen bir şampiyonluk var. Geçen sezon ligde istediğimiz sonuçları tam olarak alamadık ve sezonu istediğimiz yerde bitiremesek de en azından Türkiye Kupası'nı kazanarak bunu biraz olsun telafi ettiğimizi düşünüyorum. Kupayı almak benim açımdan da iyi oldu. Özgüvenim daha da arttı. Gurur

verici bir şeydi. Kupa almak çok ayrı bir sevinç. Trabzon'da halkın bizi karşılaması muhteşemdi. Çok güzel şeyler yaşadık. Geçen sezon hedeflediğimiz, elde etmeye çalıştığımız başarıları bu sezon Şenol Hoca'mızla birlikte üst seviyeye taşıyıp başarmak istiyoruz. Hem kupa hem şampiyonluk yolunda başarılı olmak amacındayız. Ayrıca UEFA Avrupa Ligi'nde play-off oynayacağız. Gruplara kalmak, elimizden geldiğince Avrupa'da başarılı olup hem kendimiz hem de Türkiye için mücadele verip takımı en iyi yere taşımak bir diğer amacımız.

▼Trabzonspor kupa şampiyonu olmakla birlikte ligi ancak beşinci

sırada tamamlayabildi. Takımı üç İstanbul ekibi ve Bursaspor'un arkasında bırakan etkenler nelerdi?

▲Aslında geçen sezona iyi başlamıştık. Sivasspor maçını kazandık ama ondan sonraki düşüş, takım birlikteliğinin yakalanamaması ve gelen kötü sonuçlar bizi olumsuz etkiledi. Teknik Direktörümüz Hugo Broos iyi bir insandı ama ilk defa Türkiye'de böyle bir sınava girmişti. Sonra Şenol Hoca'nın gelmesiyle birlikte toparlandık. Takım olduk. Bütün oyuncular işini daha istahlı yapmaya başladı. Ligde beşinci olduk ama Türkiye Kupası'nı kazanarak sevindik. Hayatta yaşanan her şey bir

Yetenekli, oyunu okuyan, golcü özelliği olan, aralara pas atan bir oyuncu olduğum söyleniyor. Sahada her dakika benden bir şeyler bekleniyor. Ben de oyunu değiştirecek karaktere sahip olduğumu düşünüyorum. Kendime değil takımına fayda sağlamaya çalışıyorum.

Yerli oyuncuların Volkan Şen, Arda Turan ve Onur Kıvrak'ı, yabancıardan ise Alex'i çok beğeniyorum. Genç ve yetenekli oyuncular var ancak az şans buluyorlar. Onur'un bu sezon üstüne koyup bize maçlar kazandıracağını biliyorum.

Almanya'da başkanımızı bir sezonda bir-iki kere gördük. Türkiye'de ise başkanlar her zaman takımın içinde. Elbette doğal hakları. Ama orası çok farklı buraya göre. Almanya'da maaşınız ay başında hesabınıza yatar. Türkiye'de ise sistem farklı. Önüne geçilir mi, bilmem.

tecrübedir. Biz de elde ettiğimiz bu tecrübelerle eski hatalarımızı tekrarlamayıp elbirliğiyle Trabzonspor'u şampiyon yapacağız diye düşünüyorum.

En büyük transfer iskeletin korunması

▼Transfer sezonunun yarısından fazlasını geride bıraktık. Takımların yaptıkları takviyeler ışığında yeni sezonda lige ilgili öngörülerin neler? Trabzonspor yarışın neresinde olabilir?

▲Bizim en büyük transferimiz, kadromuzu korumamız. Takımın iskeleti duruyor. Ayrıca bize katkı yapacağına inandığımız Barış Ataş ve Glowacki gibi transferler de son derece önemli isimler. Futbolda fazla transfer yapmak önemli değil. Fazla transfer yapmak demektir. Arkadaşlığı yeniden inşa etmektir. Bizim tek

bir işimiz var, o da hocamızın vermiş olduğu taktik ve sistemi uygulamak. Arkadaşlık, birliktelik, uyum açısından hiçbir sorunumuz yok. Katılan arkadaşlarımızı da içimize aldık. Onlar da iyi uyum sağladılar. Ben bu sezon Trabzonspor'un ligi en üst sırada bitireceğini düşünüyorum. Can-ı gönülden inanıyorum ki, şampiyon olacağız. ▼Bursaspor'un şampiyonluğu Türk futbolunda neleri değiştirecek

▲Trabzonspor'un dışında bir başka Anadolu takımının şampiyon olması Türk futbolu açısından bence çok önemli bir

gösterge. Bu işin büyük futbolcularla değil, yürekle olduğunu herkes anlamıştır umarım. Bence Bursaspor'un şampiyonluğu çok iyi oldu. Milyon dolarları saçmak değil, elindeki oyuncuları iyi değerlendirmek gerektiğini Bursaspor mükemmel bir biçimde gösterdi. Trabzonspor'dan sonra Bursaspor'un yaptığı örnek bir başarıdır. ▼Kişisel sorulara gelecek olursak, Gençlerbirliği ve Eskişehirspor'da

saha içi performansla beğenilsen de agresif tavırlarınla eleştirildin ve "istenmeyen adam" oldun. Buna rağmen Trabzonspor'a transferin nasıl gerçekleşti? ▲Sahanın içi çok farklı. Elbette insan sakin olmalı. Bu soruyu sadece bana değil, Türkiye'de çoğu futbolcuya sormak lazım. Her futbolcu maç içinde yakınındakine de hakeme de agresif davranışlar gösteriyor. Bu insanın kötü olduğunu, karakter

sorunu yaşadığını göstermez. Böylesi davranışlar insanın saha içinde yaşamış olduğu stres ve baskıdan kaynaklanabilir. Her insan aynı düşünemez. Bir görüşte insanları saf dışı etmemek lâzım. Saha dışında da onları görmek gerekli. Herkes bana "Saha içinde agresifsin, saha dışında iyi insansın" diyor. Ama ben saha içinde sık sık bu tip olaylar yaşadığım için eleştiriliyorum. Oysa Türkiye'de adı büyük bir çok agresif oyuncu daha var. Trabzonspor'a transferime gelince, Eskişehirspor ve Gençlerbirliği'nde gösterdiğim iyi performansın beni buraya taşıdığını düşünüyorum.

Kendim için değil takımım için oynuyorum

▼**Oyunculuk karakterini göz önüne getirdiğinde Engin Baytar'ı diğerlerinden ayıran en önemli özelliğin sence hangisi?**
▲İnsan pek fazla kendinden bahsetmemeli aslında. Çoğu yerde yetenekli, oyunu okuyan, golcü özelliği olan, aralara pas atan bir oyuncu olduğum söylenir. Sahada her dakika benden bir şeyler bekleniyor. Ben de her zaman oyunu değiştirecek karaktere sahip olduğumu düşünüyorum. Kendime değil takımıma nasıl fayda sağlarım, onu hesaplıyorum. Takım arkadaşlarımla benimle ilgili olumlu düşünmesi nedeniyle de onlara teşekkür ediyorum.
▼**Trabzon kökenli bir oyuncusun ama Almanya'da doğup büyüdün. Trabzon'daki yaşam tarzı seni nasıl etkiliyor?**
▲Trabzon benim memleketim. Almanya'da yaşarken de Trabzon'a sık sık gidip geliyordum. Türkiye'de hiç sıkıntı çekmedim. Küçüklüğüm Trabzon'da geçti çünkü. Burası beni hiçbir açıdan negatif etkilemedi.
▼**Şehrin oyuncular üzerindeki şampiyonluk baskısı seni nasıl etkiliyor?**
▲Ben de Trabzonlu olduğum için 26 yıllık şampiyonluk hasretini içimde hissediyorum. Bu durum beni de etkiliyor. Her maça çıktığım zaman kazanmak istiyorum. Her galibiyette şampiyonluğa bir adım yaklaşmak istiyorum. Yenilip veya berabere kalıp puan kaybettiğimiz maçlarda inanılmaz derecede üzülüyorum. Ama insanın her zaman önüne bakması lâzım. Kayıpları düşünerek yaşayamazsınız.
▼**Taraftarlarla ilişkilerin konusunda neler söylersin?**
▲Taraftarla çok şükür hiçbir

şekilde sorun yaşamadım. Onlar da her zaman değil ama bazen şampiyonluk hasretinden dolayı çabuk tepki gösterebilir. Benim önerim ve düşüncem, bize daha çok destek olmaları gerektiği. Bize ne kadar destek verilerse onlar için daha çok performans göstereceğimize ve kazanma isteğimizin artacağına inanıyorum.
▼**Türkiye'de ve dünyada en beğendiğin oyuncular hangileri?**
▲Volkan Şen, Arda Turan ve oda arkadaşım diye söylemiyorum, geçen sezon gösterdiği performansla Onur Kıvrak. Böyle yetenekli oyuncular çok ama takımları bu yetenekli oyunculara az şans veriyor. Onur'un bu sezon üstüne koyup bize maçlar kazandıracığını biliyorum. Volkan Şen yetenekli bir oyuncu, takımına çok faydalı oldu. Arda Turan bu yaşta kaptanlık yapıyor,

sorumluluk alıyor. Karakteri düzgün. Bir-iki maç kötü oynadığı zaman bu kadar üstüne gidilmesi çok yazık. İnsanları kendi kulübünden bezdirip dışlamak lâzım. Arda, Türk futbolu için önemli oyuncu. İnsanlara iyi gününde değil kötü gününde destek olmak lâzım. Yabancıardan da Alex'i çok beğeniyorum. Her sene 15 gol atıp, bir o kadar da asist yapıyor. Ama o da çok eleştiriliyor. Türkiye'de insanların çok yanlış yerlere yönlendirilmesinden rahatsız oluyorum. Yeri geldi mi fazla yüceltiliyor, yeri geldi mi yerin dibine sokuluyor.
▼**Futbol hayatındaki unutamadığın hatıra hangisi?**
▲Unutamadığım maç, Şanlıurfa'daki finalde geriden gelip Fenerbahçe'yi 3-1 yenerek kupayı aldığımız maç.

○ maçı asla unutmayacağım, unutmam da.
▼**Fenerbahçe'yle oynanan kupa finalinde mükemmel bir gol attın ve maçın adamı seçildin. Ancak o gol sırasında daha kolay pozisyondaki takım arkadaşına da pas verebilirdin. Sence zor olanı seçtin. Eğer o pozisyon golle sonuçlanmasaydı neler hissederdin?**
▲Sahada hiçbir arkadaşşıma art niyetli pas atmama gibi bir durumum olamaz. Böyle bir şeyi sadece ben değil hiçbir oyuncu yapmaz. Son dakikada yorgunlukla bazen arkadaşşıma göremeyebilirsiniz. İnsanlar maçı izliyor, bizse o heyecanı pozisyonun içinde yaşıyoruz. Koşmak, elimizden geleni yapmak zorundayız. Bunun için de saniiyelerimiz var. Pozisyon gol olmasaydı kendimi elbette çok kötü hissedirdim. Çoğu pozisyonda pas vermeyi tercih eden bir oyuncuyum. Oysa Türkiye'de çok bireysel oynayan oyuncular olduğunu görüyorum. Özellikle bencil davranan yabancı oyunculara daha fazla tahammül gösteriliyor. Bu alışkanlıktan vazgeçilmeli.
▼**Altyapısını Almanya'da almış bir oyuncu olarak, Türkiye'deki altyapı sistemiyle Almanya'dakini kıyaslar mısın? Neden Almanya bizden çok daha fazla oyuncu üretebiliyor?**
▲Türkiye'de altyapılar giderek daha düzenli bir duruma geliyor. Genç yaşlarda oyunculara hem taktik hem de sistem üzerine önemli bilgiler aktarılıyor. Almanya'daki çocuklar 5-6 yaşında futbola başlama imkânı buluyor. Futbola bakışı da topa nasıl vuracağından nasıl pozisyon alacağına kadar futbol bilgileri de çok küçük yaşlardan itibaren

oturmaya başlıyor. Ancak ben Türkiye'deki altyapı sistemlerinin de bu yönde ilerlediğini söyleyebilirim.
▼**Yabancı oyuncu sayısındaki artış nasıl yorumluyorsun? Türkiye'ye gelen yabancı oyuncuların kalitesini nasıl değerlendiriyorsun? Futbolumuz bu oyunculardan gerçekten yararlanıyor mu yoksa genç yerli oyuncularımız arada kaynayıp gidiyor mu?**
▲Milyon dolarlara mal olan yabancı oyuncular, yurtdışında oynadıkları zaman aldıkları paranın yüzde 50'sini vergi olarak ödüyor. Türkiye'ye geldiklerinde ise değerleri 500 bin dolardan 2.5-3 milyon dolara fırlıyor. Üstelik burada vergi de ceplerinden çıkmıyor. Hayatları boyunca kazanamadıkları parayı Türkiye'den elde ettikleri için gitmek de istemiyorlar. Kulüpler bu oyunculara çok iyi şartlar sunuyor. Arabası veriliyor, kirası ödeniyor. Hiçbir şekilde ellerini ceplerine atmıyorlar. Her kapı onlar için ardına kadar açılıyor, yerli oyunculara oranla çok daha fazla tolerans görüyorlar. Türkiye'ye o kadar yabancı geldi, kaç tutunabildi? Bunu söylerken mesela her zaman gol atan, kaptanlığa kadar yükselen

Alex'i ve onun gibi oyuncuları ayrı tutuyorum. Böyle yabancılar para verilir. Ama genellikle Türkiye'ye gelen yabancı başlangıçta dışını sıkıyor, sonra bakıyor ki ben bu ülkede kralım, rölatiye alıyor. Yabancı konusunda Türkiye'de nokta transferler yapılmıyor.
▼**Almanya üzerinden devam edecek olursak, oyuncu-yönetici ilişkileri açısından iki ülkeyi nasıl kıyaslar mısın?**
▲Arada fark çok. Mesela Almanya'da oynadığımda başkanımızı ya sezon sonunda görüyordum ya da sezon ortasında bir kere görüyordum. Bir de mukavele imzalarken. Türkiye'de farklı. Başkanlar her zaman takımın içinde. Elbette doğal hakları. Ama orası çok farklı buraya göre. Almanya'da maddi açıdan bakıldığında işçi gibisiniz. Ay başında maaşınız hesabınıza yatıyor. En fazla bir-iki gün gecikiyor. Türkiye'de sistem böyle. Önüne geçilir mi geçilmez mi bilmem.

En kötü Dünya Kupası'ydı

▼**Dünya Kupası'nda seni en çok şaşırta veya hayal kırıklığına uğratan sonuç ne oldu?**
▲Dünya Kupası'nda Fransa olsun, İtalya olsun bir çok takım göze hoş

gelen futbolu değil de defansif ağırlıklı kontratla gol arayan futbolu tercih etti. Bu nedenle bir-ikisi hariç çok zevkli maçlar olmadı. Belki vuvuzela sesi de futbolcuları da izleyenleri de etkilemiştir. Çok enteresan bir sestir. Ama benim görmüş olduğum en kötü Dünya Kupası'ydı.
▼**Mesut Özil'in Almanya'yı seçmesi hakkında ne düşünüyorsun?**
▲Mesut kendi doğrusunu yaptı. Çünkü Werder Bremen'de oynadığında yükselen bir performansı vardı. Almanya'da ilk 11'de oynayıp inanılmaz bir performans sergiledi. Türkiye'nin bu futbolcudan dolayı kaybı var.
▼**Kariyer planlamanda gelecekle ilgili neler var?**
▲Trabzonspor'da şampiyonluk yaşamak istiyorum. Avrupa'da başarı olup zamanı gelince futbolu bırakacağım. Ama futboldan kopmayı düşünmüyorum. Bıraktıktan sonra futboldan içinde kalıp, Allah kısmet ederse Trabzonspor ya da başka bir kulüpte teknik adam ya da menajer olarak çalışmak istiyorum.
▼**Futbolun dışında kalan zamanlarında ne yapıyorsun, hobilerin neler?**
▲Futbol dışında daha çok Onur'la muhabbet etmekten ve

onu kızdırmaktan hoşlanıyorum. Yeri geliyor o da beni kızdırıyor. Aramızda iyi bir diyalog var. Her zaman büyüklerimle daha çok zaman geçirmeyi seviyorum. Çünkü onların yaşadıkları tecrübeleri bana aktaracaklarına inanıyorum. Ayrıca babam da eski futbolcu olduğu için bana her defasında yardımcı olmaya çalışıyor. Allah ondan razı olsun.

Futbol İspanya'dan sorulur

Güney Afrika'da düzenlenen Dünya Kupası, futbolseverlerin oyun açlığını 1 ay boyunca sahnelenen 64 maça dindirdi ve İspanya'nın şampiyonluğu ile sona erdi. Dünya Kupası'nı ilk kez kazanan Boğalar, Dünya Kupası tarihine, kıta dışında zafer elde ilk Avrupa takımı olarak geçti. İşte geriye bıraktıklarıyla 2010 Dünya Kupası'nın genel değerlendirmesi...

Aydın Güvenir

1 Haziran-11 Temmuz 2010 tarihleri arasında Güney Afrika'da 9 şehirde, 10 stadyumda düzenlenen FIFA Dünya Kupası, İspanya'nın ilk kez finale kaldığı ve şampiyon olduğu bir turnuva olarak futbol tarihinin unutulmayacak başarılarından birine tanıklık etti. Bunun yanı sıra futbolseverler Dünya Kupası boyunca birçok ilginç ve önemli gelişmeyi de izleme şansı buldu. Şimdi Güney Afrika'da futbol dışında hayatın durduğu o 1 ayın nasıl geçtiğini istatistiklerle birlikte inceleyelim...

Grup maçlarında elenen ilk ev sahibi

Afrika'da düzenlenen ilk Dünya Kupası'nın ev sahibi unvanını gururla taşıyarak turnuvaya başlayan Güney Afrika, bir üst tura çıkamayarak Dünya Kupaları tarihinde ilk tur maçları sonunda kupaya veda eden ilk ev sahibi oldu. Elenmelerine karşın G. Afrikalıları mutlu eden iki olay vardı. Birincisi son Dünya Kupası finalisti Fransa'yı mağlup ederek grubu Horozların üstünde bitirmiş olmaları, ikincisi de turnuvanın açılış golünü atan Tshabalala'nın gol sevincinin FIFA.com tarafından yapılan ankette turnuvanın en güzeli seçilmesi. Bafanalar ayrıca gruptaki ilk maçlarında Meksika ile berabere kalarak ev sahibi takımların Dünya Kupalarının açılış maçlarındaki yenilmezlik unvanını da sürdürmüş oldu.

2010 Dünya Kupası'na katılmaya hak kazanan son takım olan Uruguay ise gruptaki ikinci maçında Güney Afrika'yı 3-0 mağlup ederek Dünya Kupası grup müsabakaları tarihindeki ev sahibi ülkeyi yenmeyi başaran ilk Güney Amerika takımı olarak bir ilke imza attı ve grup birincisi olarak yoluna devam etti. B Grubu'nda ise geçtiğimiz sezon UEFA Avrupa Ligi ve Şampiyonlar Ligi kupasını kaldırmış (Aguero, Milito) forvetleri bile yedek kulübesine mahkûm edebilecek bir hücum hattı olan Arjantin, gruptan oldukça rahat bir şekilde çıkmayı başardı. 2002 Dünya Kupası dördüncüsü Güney Koreliler ise Dünya Kupaları tarihinin en

yaşlı hocası olan Otto Rehağel'in Yunanistan'ı ile kadrosunda kendi ülkesinde top oynayan bir oyuncu bile bulunmayan Nijerya'yı geride bırakarak bir üst tura çıkmaya hak kazandı. 2010'a kadar Dünya Kupası'nı havaya kaldıran ülkelerin teknik direktörlerinin hepsi, turnuvayı kazanan ülkenin vatandaşlarıydı. Bu bakımdan Fabio Capello İngiltere'nin başında bir ilki gerçekleştirip tarihe geçmek istiyordu. Bunu başarmak gerçekten çok zordu. Çünkü aynı zamanda hiçbir Avrupa ülkesi kendi kıtasının dışında düzenlenen bir Dünya Kupası'nı kazanmayı başaramamıştı. Üstelik turnuva öncesi Beckham, Ferdinand ve Owen gibi tecrübeli oyuncularını da sakatlanmıştı İngiltere'nin.

Bu oyuncular Güney Afrika'da forma giyme şansı bulabilselerdi, Bobby Charlton'dan sonra dört Dünya Kupası'nda sahada yer alan İngiliz oyuncular olma unvanını kazanacaklardı. İngiltere şampiyonaya iyi bir giriş yapamadı. İlk maçta Robert Green ve "Jabulani" ortaklığında gelen gol sonrası ABD ile 1-1 berabere kaldılar. İkinci maçlarına kaleci değişikliği ile çıkan Aslanlar, böylece ilk kez bir Dünya Kupası'nda sahaya iki farklı kaleci sürmüş oldular. Ancak turnuvanın en yaşlı oyuncusu olan David James de İngilizlere çare olamadı. Bu defa da gol yollarında sıkıntı yaşayan İngiltere, turnuvanın tek Afrikalı hocası Rabah Saadane yönetimindeki Cezayir ile golsüz beraber kaldı ve işi son maça

bıraktı. Son maçlara gelindiğinde grubun diğer Avrupalısı Slovenya 4 puanla avantajlı gibi gözüküyordu. İngiltere karşısında aldıkları 1-0'lık mağlubiyete rağmen ikinci tur biletini kapmak üzerelerdi ki, Landon Donovan'ın son dakika golü ABD'yi bir üst tura hem de lider olarak taşıdı. Oynadıkları son 12 maçta da kalesinde gol görmüş olan Amerikalılar bu sefer Cezayir'i 1-0 mağlup ederek turnuvanın adeta tüm dengelerini değiştirdi. Çünkü bu galibiyetle birlikte, İngiltere grupta ikinci sırada kalmış ve bir üst turda

oynayabilen Galatasaraylı Harry Kewell ise Dünya Kupası tarihinde oyundan atılan 150. futbolcu oldu.. Hollanda'nın hegemonyası altında geçen E Grubu'nda ise turnuva tarihinde kaleyi bulan şut isabetinde yüzde 26 ile sonuncu olan Japonya büyük bir sürprize imza attı ve 2002'den 8 sene sonra son 16'ya kalma başarısını gösterdi. Daha önce oynadığı ilk maçlarda hiç yenilmeyen ve turnuvanın bir anlamda diğer ev sahiplerinden biri olan Kamerun'u ve Danimarka'yı yenen Japonlar, gruptaki tek mağlubiyetini daha önce Dünya Kupalarında karşılaştığı Asya takımlarının hepsini mağlup etmiş olan Portakallardan aldı.

Azzuri'nin çöküşü

Turnuvanın en büyük hayal kırıklıklarından biri de İtalya'ydı. Son Dünya Şampiyonu 4 sene önceki halinden oldukça uzaktı. 2 puanla grup sonuncusu olan Azzuriler, en son 1974'teki Dünya Kupası Finalleri'nde gruptan çıkmamıştı. 2006 yılında Dünya Kupası'nı kaldırırken 7 maçta sadece 2 gol yiyen İtalyanlar, bu turnuvada ise sadece 3 maçta bu oranın 2 katına çıkmasını engelleyemedi. Üstelik Slovakya maçında yedikleri üç golün toplamını bile bir önceki turnuvada yememiş olduklarını düşünürsek, İtalyanlar için tam anlamıyla kâbus dolu bir turnuva olduğunu söyleyebiliriz. İtalya'nın da elenmesiyle Dünya Kupası tarihinde ilk kez bir önceki şampiyonada final oynayan iki takım (İtalya ve Fransa) bir sonraki turnuvada ikinci tura çıkmadan evlerine dönmüş oldu. Paraguay ve

ilk maçında Fildişi Sahilleri ile golsüz berabere kalarak grup maçlarında turnuva tarihindeki ilk beraberliğini alan Portekiz, gol yemeden gruptan çıkmayı başardı. Kuzey Kore'yi 7-0 mağlup eden Quieroz'un öğrencileri, karşılaşmanın ikinci yarısında rakip ağlara 6 gol bırakıp Macaristan'ın 10-1'lik El Salvador maçında elde etmiş olduğu rekoru böylece egale etti. Grupta Fildişi ile birlikte turnuvaya veda eden Kuzey Kore ise Brezilya karşısındaki ilk maçında gösterdiği dirençle tüm futbolseverlerin sempatisini kazansa da 12 golle turnuvanın en çok gol yiyen takımı olmaktan kurtulamadı.

İsviçre tarih yazdı ama...

8 golle turnuvanın en az gol kaydedilen grubu olan H Grubu'nda ise rakamsal bakımdan ortaya ilginç sonuçlar çıktı. Gruptaki ikinci maçında Şili karşısında 75. dakikada ağlarında gördüğü gole kadar tam 551 dakika ile Dünya Kupası tarihinde en uzun süre gol yemeyen takım olarak İtalya'nın rekorunu kıran İsviçre, ikinci tura kalamasa da böyle önemli bir istatistiğe imza atmayı başardı. 2006 Dünya Kupası'nda kalesinde hiç gol görmeden turnuvadan elenen İsviçreli, bundan önceki son golünü 1994 Dünya Kupası'nda şu an Barcelona'nın sportif direktörlüğünü yapmakta olan Txiki Begiristain'dan yemişti. Daha önce Dünya Kupalarından hiçbir Güney Amerika takımını mağlup edemeyen İsviçre, İspanya gibi bir devi yenmesine karşın Şili ve Honduras'a puan kaptırınca bir üst tura çıkma şansını yitirdi.. Kötu bir sürprizle turnuvaya başlayan İspanyollar grubu lider tamamlarken, sonuncu Honduras ise Cezayir'le birlikte kupada gol kaydedemeyen iki takımdan biri oldu.

Avrupa liglerinin üstünlüğü

Son 16'ya baktığımızda Güney Amerika takımlarının üstünlüğü olsa da lig bazında Avrupa'nın diğer kıtalara oranla oldukça önde olduğunu görüyoruz. İlk 4'te Avrupa liglerinin yer aldığı tabloda, Güney Amerika'dan en yüksek katılımı 21 oyuncu ile Meksika Ligi yaptı. Asya'dan da Japonya yine 21 futbolcuyla kıtadan son 16'ya en çok futbolcu gönderen lig. Teknik

Son 16'ya kalan takımların oyuncularının liglere göre dağılımı

Lig	Oyuncu
İngiltere	61
Almanya	50
İspanya	44
İtalya	32
Japonya	21
Meksika	21
Portekiz	18
Hollanda	17
G. Kore	13
Arjantin	11
Şili	10
Fransa	9
Türkiye	7
Brezilya	6
İskoçya	5
Rusya	5
ABD	4
Paraguay	4
Yunanistan	4
Gana	3
Kolombiya	2
Norveç	2
Romanya	2
Slovakya	2
Uruguay	2
BAE	1
Belçika	1
Çek Cum.	1
Çin	1
Danimarka	1
Ekvator	1
G. Afrika	1
İsviçre	1
İsviçre	1
Katar	1
Mısır	1
Polonya	1
S.Arabistan	1

direktörlere baktığımızda ise Arjantin 3 isimle son 16'daki takımlar arasından en çok teknik adama sahip. İkinci tur maçları hakem kararları ile oldukça ön plana çıktı. Arjantin'in attığı ilk golde yardımcı hakemin Tevez'in açık ofsaytını kaçırdığı maçta Arjantin 1990'dan sonra ilk kez bir eleme turunda rakibini 90 dakika içinde mağlup etmeyi başardı. Arjantin 2010'da Meksika'ya yaptığını en son 20 yıl önce Caniggia'nın golü ile Brezilya'ya yapmıştı.

1966'nın ruhu tersten canlandı

İkinci turun en önemli eşleşmesinde Almanya, İngiltere'yi paramparça ediyor ve 4-1'lik skorla ezeli rakibi karşısında tarihteki en farklı galibiyetini alıyordu. Aslında Almanya'nın İngiltere karşısındaki başarısı pek de sürpriz sayılmazdı. Çünkü 1 sene önce İsveç'te yapılan U21 Avrupa Şampiyonası finalinde Panzerler, İngilizleri 4-0 mağlup etmeyi başarmıştı. Üstelik o günkü kadroda G. Afrika'daki maça sahada bulunan Mesut Özil, Khedira, Boateng ve Neuer de vardı. Bir tarafta şampiyon olan takımını yavaş yavaş A takıma yükseltmeye başlayan Almanya, bir tarafta da senelerdir kadrosunda revizyona gitmeyen İngiltere. Durum böyle olunca İngiltere için kötü son kaçınılmaz oldu. Lampard'ın şutunda 1966 Dünya Kupası finali senaryosunun tersine döndüğü maçın sonunda İngiltere turnuvada sadece 3 gol kaydederek kupadan elenmiş oluyordu. Gol sayısı anlamında 1950'deki Dünya Kupası'ndan beri en kötü istatistiği yakalamış olan İngilizlerde, turnuvadan önce yapılan "Herşey Rooney'nin performansına bağlı" yorumları bir anlamda doğru çıkıyordu. 1966'daki finalde İngiltere 1-0 geriye düştüğü maçta Almanları yenmeyi başarmış ve tarihindeki tek dünya şampiyonluğunu kazanmıştı. O maçtan ya yana İngilizler 1-0 yenik duruma düştüğü hiçbir Dünya Kupası maçını geri çevirememişti. 44 yıldır süren bu gelenek devam etti ve Lampard'ın çizgiyi geçen

golünün verilmemesiyle Almanlar ezeli rakiplerinden tam anlamıyla intikam aldı. Son 16'ya kalan takımların diğer maçlarında Brezilya'ya karşı oynadığı son 7 maçta kalesinde 26 gol gören Şili, tam 950 olumlu pasın yapıldığı maçta turnuvadaki tek golünü İspanya'dan yiyen Portekiz, daha önce hiçbir Asya takımının bir Güney Amerika takımını yenememe geleneğini devam ettiren Güney Kore ve Japonya, son dakikalarda maçları Kevirimesiyle Euro 2008'deki Türkiye'yi anımsatan ABD, Ankaragücü oyuncusu Vittek'in turnavadaki 4. golünü kaydetmesine rağmen Hollanda'ya yenilen Slovakya, Güney Afrika'dan evlerine dönen diğer takımlar oldu. Böylece turnuvanın seyrini değiştiren ABD dışında tüm grup birincileri ikinci tur sonunda yoluna devam etmiş oluyordu.

Avrupa, Güney Amerika'yı ezdi

Çeyrek finale gelindiğinde Güney Amerika için büyük bir gurur tablosu çıkıyordu ortaya. Çünkü Güney Amerika takımları Dünya Kupası tarihinde ilk kez Avrupa'ya göre daha fazla temsilciyle çeyrek finallerde yer alacaktı. Brezilya, Arjantin, Uruguay ve Paraguay'dan oluşan 4 Güney Amerika temsilcisinden Uruguay dışında her biri Almanya, İspanya ve Hollanda'dan oluşan 3 Avrupa temsilcisi ile eşleşmişti. Yani bir anlamda 4 Güney Amerika takımının da yarı finale kalma ihtimali vardı. Lâtinler tarih yazmaya bir maç kadar uzaktı. Fakat sonuç istedikleri gibi olmadı. Avrupa takımları ile eşleşen tüm Güney Amerika ülkeleri çeyrek final sonunda evlerine dönmek zorunda kaldı. Uruguay ise Dünya Kupası'nda bir Afrika takımının maçının ilk kez penaltılara kaldığı, Suarez ve Gyan'ın katkılarıyla 120. dakikada kaçan penaltının da kolay kolay unutulamayacağı maçta Afrika'nın son temsilcisi Gana'yı dramatik bir şekilde eleyerek 1970'ten sonra ilk kez adını son dörde yazdırmayı başardı. İspanya-Paraguay maçında çeyrek finale gelene kadar turnuvadaki

maçlarda sahadan galibiyetle ayrılan takımların %61'inin rakibini tek farkla mağlup etme alışkanlığı devam ediyordu. Dünya Kupası'nda son yıllardaki performansı ile sürekli gruplardan çıkan ve bu turnuvada da ilk kez çeyrek finale yükselen Paraguay, aldığı yenilgi sonrası bugüne kadar katıldığı 7 şampiyonada da birden fazla maç kazanamamış oluyordu. Çeyrek finaldeki dev kapışmalardan biri Hollanda-Brezilya arasındaydı. Bu maçı kazanan takım belki de şampiyonluğa ulaşacaktı. Çünkü istatistikler daha önce finallerdeki eleme turlarında üç kere eşleşen iki takımın galibinin turnuva sonunda mutlaka finale kaldığını gösteriyordu (1974-Hollanda, 1994-1998 Brezilya). Turnuva sonunda kendini doğrulayacak bu istatistik dışında, Portakallar 23 maçıdır, Sambacılar da 10 maçıdır rakiplerine boyun eğmiyordu. Maçın ilk yarısı sona erdiğinde Brezilya 1-0 öndeydi ve oynadığı futbolla galibiyete oldukça yakın gözüküyordu. Ayrıca Sambacılar ilk yarısını önde kapattığı son 19 Dünya Kupası maçından da galip ayrılmıştı. Ancak bu sefer tarih tekrerr etmedi ve ikinci yarıdaki 2 golüyle Portakallar zafere ulaştı.

Takım oyununun zaferi

2006 Dünya Kupası çeyrek finalinde Almanya'ya yenilerek turnuvaya veda eden Arjantin ise yine aynı akibete boyun eğmek zorunda kaldı. İngilizlerden sonra Tangoculara da 4 gol atan Almanlar ortalığı kasıp kavurmaya devam ediyordu. Çeyrek finaller öncesi turnuvanın kaleye en çok ve en isabetli şut atan takımı olan, ancak Almanya karşısında pozisyon dahi bulamayan Arjantin'de o maça kadar kaleye çektiği 13 isabetli şutla turnuvada bu konuda ilk sırada bulunan Messi, buna rağmen oynadığı 5 maçta da gol kaydedemeyerek Maradona'nın izinden gitme iddiasını 2014 Dünya Kupası'na erteledi. Sonuçta Almanlar bireysel yetenekleriyle ilerlemeye çalışan Arjantin'e bu galibiyetle iyi

bir ders vermiş oldu. Artık yarı finaller zamanıydı ve turnuvanın sürprizi Uruguay'ın rakibi Portakallardı. Uruguay, Dünya Kupası'nda en son 13 maç önce 1970'te Sovyetler Birliği'ni mağlup ederek bir Avrupa ülkesini yenmeyi başarmıştı. Ancak bu durum 40 yıl sonra da değişmedi. 1982'deki 3-3'lük Almanya-Fransa beraberliğinden beri hiçbir takımın üç gol atamadığı Dünya Kupası yarı finallerinde Hollanda rakibini 3-2 yenerek, kupa tarihinde finale kadar oynadığı tüm maçları kazanan 9. takım oluyordu. Portakallar ayrıca kupada tek farklı galibiyetlerle üst üste 5 maç kazanan ilk takım olma unvanına da erişiyordu. Yarı finale kadar oynadığı maçlarda %80 isabetli pas oranıyla turnuvanın bu alandaki lideri İspanya ise Almanya'yı Dünya Kupası finallerinde tarihinde ilk kez mağlup ederek kendi adına yeni bir çığır açıyordu. Klose'nin oynayamayarak Dünya Kupası tarihinde en golcü oyuncu olma fırsatını kaçırdığı maçta, Forlan'ın turnuvanın en güzel golü seçilen vuruşu sonrası geriye düşen, ancak daha sonra öne geçmeyi başaran Almanya, 2006'dan sonra 2010'da da Dünya Kupası üçüncüsü olmayı başardı.

Her anlamıyla tarihi final

2010 Dünya Kupası her yönüyle unutulmayacak bir finale tanıklık etti. İlk kez Arjantin, Brezilya, İtalya ve Almanya'dan biri finalde yoktu ve galip kim olursa olsun ilk kez bir Avrupa takımı kıta dışında düzenlenen bir turnuvada şampiyon olacaktı. Ayrıca Hollanda ile İspanya'nın bugüne kadar hiçbir Dünya Kupası maçında karşılaşmamış olmaları da çok ilginç bir tesadüftü. Avrupa, 1950'deki Uruguay-Brezilya finalinden beri her finale en az bir temsilcisini göndermeyi başarmıştı. Maçın sonunda daha önce katıldığı turnuvalarda yarı finale dahi çıkmayan Boğalar, üçüncü Dünya Kupası finalinden de hüsranla ayrılan Portakalları mağlup edip, tarihinde ilk kez kupaya uzanıyordu. Üstelik daha önceki Dünya Kupalarında hiçbir takım ilk maçını kaybettikten sonra şampiyon olamamıştı. 12 sarı kartla kupa tarihinin en çok sarı kartının gösterildiği maçta, Hollandalı Heitinga da Marcel Desailly'den (1998) sonra bir final maçında çift sarı kartla oyundan atılan ikinci oyuncu oldu. İspanya teknik direktörü Del Bosque de Aragonese'ten görevi devraldığından itibaren takımın başında sahaya çıktığı 33 maçta 31 galibiyet alarak müthiş bir seri yakaladı.

Kralın adı Müller

2010 Dünya Kupası'nda 5 golle gol kralı olan Alman Thomas Müller, 1962'de altın ayakkabıyı alan Şilili Sanchez'den sonra bu ödüle lâyık olan ikinci orta saha oyuncusuydu. Yaptığı üç asist sayesinde rakipleri Villa ve Sneijder'i geride bırakan genç Panzer, böylece daha henüz 21 yaşındayken bu unvanı eline geçirdi. Dünya Kupası şampiyonu İspanya ise her bakımdan tarihi sonuçlara imza attı. Turnuvada yediği iki golle Fransa (1998) ve İtalya'yla (2006) birlikte bir şampiyonun tüm turnuva boyunca yediği en az gol sayısını paylaşan Boğalar, finallerde gruplardan sonra eleme turlarında hiç gol yemeden şampiyon olan ilk takım unvanını elde etti. Turnuva boyunca toplam 7 kez ağları havalandıran İspanyolların gollerini üç oyuncu (Villa, Puyol, Iniesta) kaydetti. Bu istatistikle de bir rekor kırılmış oluyordu. Çünkü daha önce şampiyon olan takımlardan en az 4 farklı futbolcu skor tabelasına isimlerini yazdırmıştı. En son 1978'deki Dünya Kupası finali

uzatmalarda sonuçlanmış ve Arjantin, Hollanda'yı mağlup etmişti. 32 sene sonra yine bir final uzatmalarda sonuçlandı ve kaybeden tarafta yine Portakallar vardı. Güney Afrika'daki Dünya Kupası'nda toplam 145 gol atıldı ve böylece 2.26 gol averajı yakalanmış oldu. Atılan 145 golün 25'i ceza sahası dışından kaydedildi. Uruguay ve Hollanda, Forlan ve Sneijder'e teşekkür ederek 4'er golle bu tabloda ilk sırayı paylaştı. Ganalı Asamoah Gyan ise toplam 33 şutla Dünya Kupası'nda kaleye en çok şut çeken oyuncu oldu. Turnuvada oynadığı futbol ve aldığı sonuçlarla herkesin beğenisini kazanan Almanlar ise bunun aksine, en uzun kupaya uzanamama süresine ulaştı. Almanlar en son 1990 Dünya Kupası'nı kazanmıştı ve daha önce bu kadar uzun süre kupayı kaldıramadığı hiç olmamıştı. Turnuvanın başında oyuncuların %75'inin Avrupa liglerinde mücadele ettiği kupada Güney Amerika takımları başlarda üstün olsa da çeyrek finallerden itibaren Avrupa takımları duruma el koydu. Yarı finale gelindiğinde ise 4 takımda bulunan 112 oyuncudan 28'inin

Almanya, 24'ünün de İspanya Ligi'nde oynadığını görüyoruz. Final maçında ise iki takımın kadrosunda İspanya Ligi'nde oynayan toplam 21 oyuncu bulunuyordu. Hollanda Ligi 9 oyuncuyla La Liga'yı takip ederken, dünyanın 1 numaralı ligi olarak kabul edilen İngiltere Premier Lig, finalde sadece 8 temsilci ile 3. sırada kaldı. Barcelona 7 oyuncuyla finalistlerin kadrolarında en çok oyuncu bulunduran takım olurken, Katalan ekibini 6 oyuncuyla Real Madrid, 4'er oyuncuyla da Valencia ve Liverpool izledi. İşte 1 ay süren ve tüm dünyayı futbol topuna kitleyen bu büyük heyecan ilkleriyle ve hiç unutulmayacak anlarıyla futbol tarihinin altın sayfaları arasında yerini aldı. Barcelonalı oyuncuların takımın isketini oluşturduğu İspanya, bol pas ve pozitif futbol anlayışıyla Euro 2008'den sonraki başarısını daha da arttırarak bu sefer de tarihinde ilk kez Dünya Kupası'nı kaldırmayı başardı.

Son prova Romanya'yla

Millî Takımımız, yeni teknik direktörü Guus Hiddink yönetiminde Avrupa Şampiyonası eleme grubu maçları için gün sayıyor. İlk maçlarımızı Eylül ayında Belçika ve Kazakistan'la oynayacağız. Bu zorlu yolculuk öncesi son hazırlık maçımızı ise 11 Ağustos günü Fenerbahçe Şükrü Saracoğlu Stadı'nda Romanya ile yapacağız.

Dünya Kupası finalleri sona erdi ve gözler yeniden kulüp takımlarının maçlarına çevrildi. Ancak şimdi önümüzde 1 ay sonra başlayacak 2012 Avrupa Şampiyonası elemeleri uzanıyor ve Millî Takımımız yeniden ilgi odağı haline gelecek. Almanya, Avusturya, Azerbaycan, Belçika ve Kazakistan'la aynı eleme grubundan yer alan Millî Takımımız, maçlarına 3 Eylül'de Kazakistan deplasmanında başlayacak, 7 Eylül'de ise iç sahada Belçika karşısına çıkacak. Bu yolculuk boyunca Teknik Direktörlüğünü Guus Hiddink'in üstleneceği Millî Takımımız, son provasını ise 11 Ağustos günü Romanya karşısında yapacak. Romanya maçının bir başka anlamı ise Guus Hiddink'in ilk kez kulübede Millî Takımımızı yönetecek olması. Ay-yıldızlılar ayrıca bu maçta Fenerbahçe Şükrü Saracoğlu Stadı ile uzun süre sonra buluşacak. Millî Takımımız, Kadıköy'deki son maçını bundan yaklaşık 2 yıl önce, 10 Eylül 2008 tarihinde Belçika ile oynamıştı. 2010 Dünya Kupası grup eleme maçları çerçevesindeki karşılaşma 1-1 sona ermişti. Gelelim ezeli rakibimiz Romanya ile bugüne kadar oynadığımız

maçlara. Ezeli diyoruz çünkü Romanya, Millî Takımımızın tarihinde maç yaptığı ilk takım. O da yetmez, bugüne kadar en fazla karşı karşıya geldiği takım. Evet, ilk uluslararası temasını 26 Ekim 1923 günü İstanbul'daki Taksim Stadı'nda gerçekleştiren ay-yıldızlı takımımızın karşısında o gün Romanya Millî Takımı vardı. Aynı takımla bugüne dek tam 22 kez karşı karşıya geldik ve Romanya, en fazla A millî maç yaptığımız rakip olarak kayıtlara geçti. Ancak 22 Romanya maçımızda çok da başarılı olduğumuzu söylemek pek mümkün değil. 14'ü özel, 4'ü Dünya Kupası elemeleri, 2'ser tanesi de Avrupa Şampiyonası elemeleri ve Balkan Kupası maçları olmak üzere rakip olduğumuz Rumenleri sadece 3 kez mağlup edebildik. 7 maç berabere biterken, Rumenler 12 kez sahadan üstünlükle ayrıldı. Attığımız 21 gole karşılık kalemizde 46 gol gördük. 2 galibiyetimizin 2'sini resmi, 1'ini de özel maçlarda elde ettik. İsterseniz Romanya ile oynadığımız tarihteki ilk millî maçımıza biraz

daha yakından bakalım. Takvimlerin gösterdiği 26 Ekim 1923 tarihi, Türk futbolu adına dönüm noktalarından birisiydi. Çünkü Millî Takımımız o gün ilk millî maçına çıkıyordu. Ankara'da Cumhuriyetin ilânına daha 3 gün vardı ama İstanbul'da şimdiden bir bayram havası yaşanıyor. Öğleden sonra saatler tam 3'ü 25 geçerken tarihi Taksim Stadyumu'nda Çekoslovak hakem Cratky düdüğü ağızına götürdü ve A Millî Futbol Takımımızın, bazen sevinçlerin doruğuna tırmandığı, bazen hüznünlere, göz yaşlarına bulandığı nice 90 dakikalarla yüklü büyük yolculuğu resmen başlamış oldu. İlk Millî Takımımızın kalesinde Nedim var, en geride iki bekimiz kaptan Hasan Kamil Sporel ve Cafer Çağatay... Önlerinde İsmet Uluğ, Nihat Bekdik. Yamaçlarında Baron Feyzi, Emin ve Alaeddin Baydar... For hattımız ateş gibi... Zeki Rıza Sporel, Sabih Arca ve Bedri Gürsoy... Rakip Rumenler de hafife alınmayacak, okkalı bir rakip. Nitekim 25'te Ganze'nin şutu ve ilk gol kalemizde.

7 dakika sonra, bir ceza vuruşunda meşin yuvarlağın arkasına geçen Zeki Rıza Sporel müthiş bir şutla Taksim Stadı'na dolu olan futbol düşkünlerimizi havalara zıplatıyor: Gooolll... Haftayma 1-1 giriyoruz. İkinci haftayın başlarında geliştirdiğimiz bir hücumda Zeki Rıza, millilerimizi öne geçiren yeni bir gol daha atıyor ve İstanbul'un göbeği Taksim'de sevinç fırtınaları estiriyor. Bu sevincimiz ancak bir çeyrek saat kadar sürüyor. Triç l'in vuruşunda bu kez golü kalemizde görüyoruz. Bu, müsabakanın da son golü oluyor ve tarihi başlangıçta sayı tabelasında şu sonuç okunuyor: Türkiye: 2 - Romanya: 2. Sonrasında Romanya ile 21 kez daha karşı karşıya geldik. Rumenlerle son temasımız, 22 Ağustos 2007 günü Bükreş'in Lia Manoliu Stadı'nda gerçekleşti. O maç Rumenler 62. dakikada Dica ve 70. dakikada da Mutu'nun gollerıyla 2-0 kazandı. Bakalım Dünya Kupası finallerine katılmayan ve gözünü 2012 Avrupa Şampiyonası'na çeviren iki takımın bu son buluşması kimi güldürecek?

Galatasaray'daki şampiyonluğu unutamam

Türkiye'de Fenerbahçe, Galatasaray ve Gaziantepspor formlarıyla uzun yıllar boy gösterdi. Kariyeri boyunca dört farklı takımda şampiyonluk kupası kaldırdı. Şimdi ise tecrübelerini ligin yeni takımı Bucaspor'a aktarmaya hazırlanıyor. Usta stoper, yarı Türkçe, yarı İngilizce yaptığımız röportajda Rusya'da yaşadıkları, Hırvat futbolunun durumu, Türkiye'de unutamadıkları gibi birçok bilgiyi ve futbol hikâyesini bizlerle paylaştı.

Aydın Güvenir

▼Öncelikle bize Bucaspor'a transferini ve neden bu takımı tercih ettiğini anlatır mısın?
▲Bülent Uygun iki sezon önce Sivasspor'u çalıştırırken beni transfer etmek istemişti. O zaman kulübün borcu olduğu gerekçesiyle Sivasspor'a transferim gerçekleşmemişti. Bülent Uygun Bucaspor'un başına geçince beni tekrar aradı ve takımında görmek istediğini söyledi. Bülent Hoca takım için mücadele eden ve her şeyini ortaya koyan oyuncularla çalışmayı seviyor. Ancak aynı zamanda futbol adına bir şeyler yapmaya çalışan oyuncular da ön plana koymaktan vazgeçmiyor. Sivas'ı çalıştırırken bunu takımına ne kadar iyi uygulattığını gördüm. Oynadıkları futbolu göz önüne alınca iki sezon önce Sivasspor'un şampiyon olması gerektiğini söyleyebilirim. O zaman şampiyonluğu çok fazla istemişlerdi ancak şans yanlarında değildi. İşte ben de Bülent Hoca'nın bu futbol anlayışını çok beğendiğim ve takdir ettiğim için teklif gelir gelmez Bucaspor'u tercih ettim.
▼Bucaspor bu sezon tarihinde ilk kez Süper Lig'de mücadele edecek. Sen de daha önce dört farklı takımda şampiyonluk kupasını kaldırmayı başardın. Bu yüzden takıma oranla çok daha fazla

Stjepan Tomas

2005-2006 sezonunda Galatasaray'la yaşadığım şampiyonluğu unutmam imkânsız. Ekonomik sıkıntılara rağmen Gerets takımındaki tüm oyuncuları birlik içinde tutmayı başardım. Hakan Şükür ve Hasan Şaş da bu konuda onun elçileri oldu.

Son maçı kazandıktan sonra sahada 15 dakika Fenerbahçe maçının bitmesini bekledik. O dakikalarda ve tüm sezon boyunca son ana kadar şampiyon olacağımıza inanmaktan hiç vazgeçmedik ve sonunda Tanrı da bize bu şampiyonluğu armağan etti.

Rubin'e transfer olduğumda takımın durumu pek de iyi değildi. Berdiyev bize gelecek sezon şampiyonluk için mücadele etmemiz gerektiğini söyledi. Çok şaşırılmış ve ertesi sezon şampiyon olmamızın imkânsız olduğunu düşünmüştüm.

Rusya'da Moskova dışından bir takımın şampiyon olması çok zor. O bakımdan Rubin Kazan'ın elde ettiği bu zaferin önemi çok büyük. Türkiye'de Bursaspor'un bu sezon yaptığını, biz de Rubin'le Rusya'da gerçekleştirdik.

Gökdeniz çok iyi bir oyuncu. Türkiye'de birçok kez karşı karşıya gelmiştik. Bence o zamanlar Fatih Tekke ile birlikte ligdeki en iyi Türk oyuncularından biriydi. Hasan Kabze için de Montpellier'in doğru tercih olduğunu düşünüyorum.

tecrüben ve başarın var. Bu doğrultuda tecrübelerini takıma nasıl aktarmayı düşünüyorsun? Sence Bucaspor'un ligde kalıcı olabilmesi ve önümüzdeki yıllarda Süper Lig'de başarılı olabilmesi için yapması gerekenler neler?

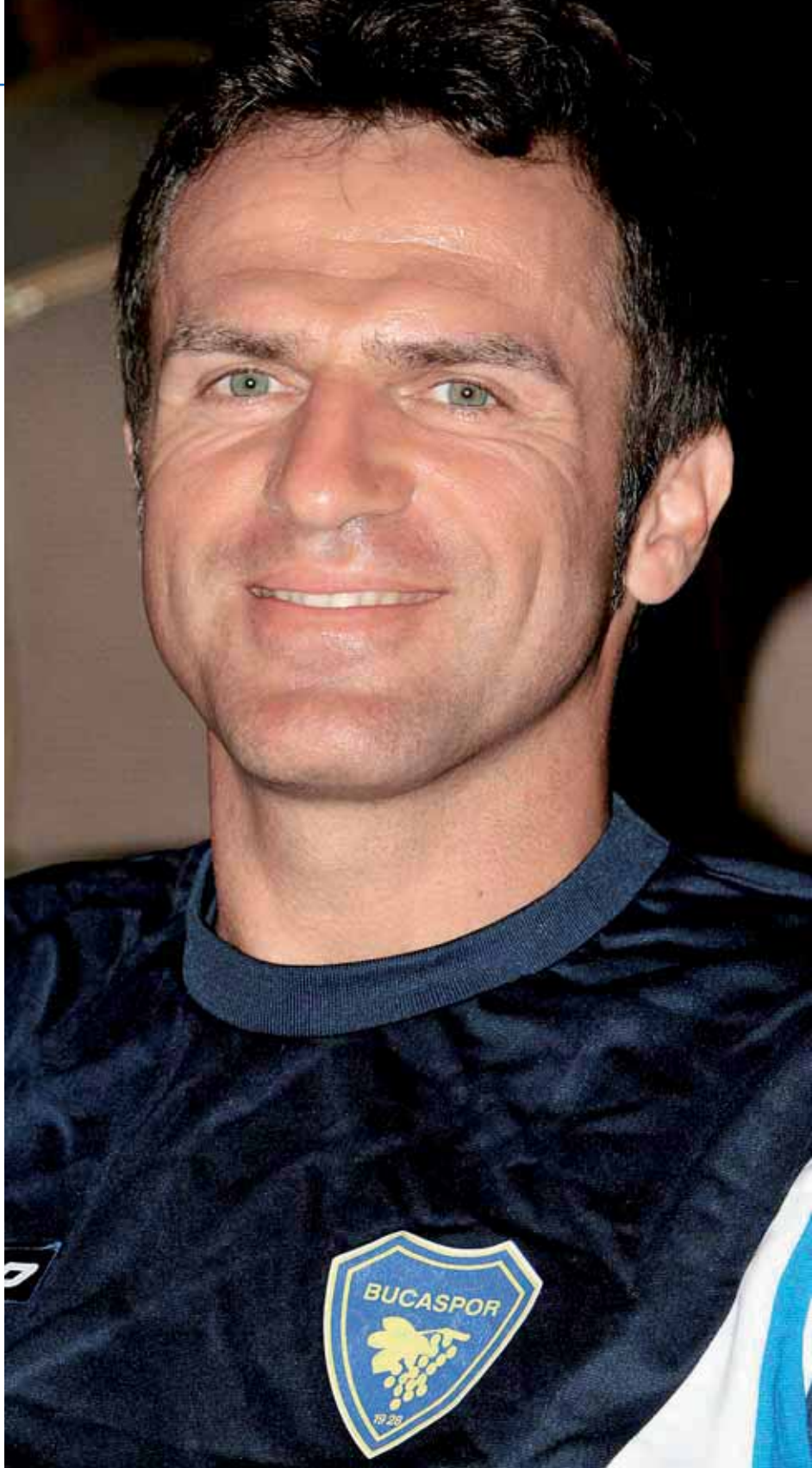
▲Bucaspor'un geçtiğimiz sezon sonunda Süper Lig'e yükselmesi başta İzmir'deki futbolseverler olmak üzere herkes tarafından büyük bir sürpriz olarak karşılandı. Çünkü daha iki sezon önce TFF 2. Lig'de mücadele ediyorlardı. Bu kadar hızlı bir şekilde Süper Lig'e yükselmek, gerçekleştirilmesi oldukça zor bir olay ama Bucaspor bunu başardı ve bana göre bunun asıl nedeni kulübün mantalitesini değiştirmesi oldu. Ben de saha içinde ve dışında takım için her şeyimi vererek, edindiğim tecrübeleri kulübe aktarmak istiyorum. Çünkü Bucaspor gerçekten iyi bir kulüp ve özellikle İzmirli futbolseverler başarıya çok aç. Tam 7 sezondur Süper Lig'e hasretler. Umarım bu kulüp uzun seneler boyunca Süper Lig'de mücadele edecek. Bunu gerçekleştirebilmemiz ve ligde bir yerlere gelebilmemiz için sahada mücadele gücü yüksek ve futbol oynamaya çalışan oyuncuları bir arada buldurmamız lâzım. Ancak bu şekilde iyi bir takım olabiliriz. Önceden de belirttiğim gibi, Bülent Uygun'un futbol anlayışı ve Sivasspor'a oynattığı futbol, yapmamız gerekenlerle örtüşüyor.

▼Dinamo Zagreb, Fenerbahçe, Galatasaray ve Rubin Kazan formalarıyla yaşadığın şampiyonluklarda senin için en anlamlı olanı hangisiydi?

▲2005-2006 sezonunda Galatasaray'la yaşadığım şampiyonluğu unutmam imkânsız. O sezon kulüp finansal sorunlar yaşıyordu ve bu yüzden istediği transferleri gerçekleştirememişti. Fenerbahçe de ekonomik olarak bizden çok daha iyi durumdaydı. Tüm bu sıkıntılara rağmen, o sezon takım içinde çok iyi bir hava yakalamıştık. Eric Gerets takımındaki tüm oyuncuları birlik içinde tutmayı başardı. Hakan Şükür ve Hasan Şaş da bu konuda onun elçileri oldu adeta. Her ikisi de takım içindeki arkadaşlığın pekişmesinde büyük rol oynadı. O sezon hatırlanacağı gibi şampiyonun kim olacağını cevabı son haftaya kalmıştı. Fenerbahçe ile aynı puandaydık ancak ikili averaj olarak onlardan gerideydik. Son maçta kendi evimizde Kayserispor ile oynayacaktık. Fenerbahçe ise Denizlispor deplasmanındaydı. Kayserispor'u 3-0 mağlup ettik. Ancak Fenerbahçe maçı daha bitmemişti. 15 dakika maçın bitmesini ve şampiyon olmayı bekledik sahada. O dakikalarda ve tüm sezon boyunca son ana kadar şampiyon olacağımıza inanmaktan hiç vazgeçmedik ve sonunda Tanrı da bize bu şampiyonluğu armağan etti.

5-1'lik Fenerbahçe maçı muhteşemdi

▼Fenerbahçe ya da Galatasaray forması altında unutamadığın ve kendini en başarılı bulduğun maç hangisiydi?

▲2004-2005 sezonunda Türkiye Kupası finalinde Fenerbahçe'yi 5-1 mağlup ettiğimiz maçı söyleyebilirim. O zaman kadromuzda Franck Ribery de vardı ve kendisi başta olmak üzere o maçta sahaya muhteşem bir futbol ortaya koymuştuk. Bu yüzden skor ve oyun olarak o maçta çok başarılı olduğumuzu düşünüyorum.

▼Rusya'da Rubin Kazan ekibinin CSKA Moskova, Zenit St. Petersburg gibi takımları geride bırakarak üst üste kazandığı iki şampiyonlukta tarih yazan kadronun parçalarından biriydin. Sana göre Rubin Kazan'ın elde etmiş olduğu bu başarının sırrı neydi?

▲Galatasaray'da aynı takımda oynadığım ve beraber şampiyonluk yaşadığım arkadaşım Hasan Kabze 2006-2007 sezonunun bitiminde Rubin Kazan'a transfer olmuştu. Transfer olduktan kısa bir süre sonra beni aradı ve buraya gelmek isteyip istemeyeceğimi sordu. Kulüp benimle ciddi olarak ilgileniyorsa gelebileceğimi

Türkiye'de tekniğe dayalı bir futbol oynanıyor. Rusya'da ise daha çok fizik gücü ön planda. Ruslar saha içinde mücadele etmeyi, tabir yerindeyse savaşmayı çok seviyor. Türkiye'de ise bu sevgi tamamen topla oynamak ve tekniğini kullanmak üzerine.

Defansın göbeğinde oynayan iki oyuncunun farklı özelliklerinin olması çok önemli. Mesela Song defanstan topu çıkarırken, ben de arkada bekleyip dengeyi sağlıyordum. Bu işbirliği defansta yaptığımız hataları en aza indiriyordu.

Seyir zevki ve kalite açısından Dünya Kupası gibi turnuvalarda çok iyi maçlar olmasını beklememek gerekir. Özellikle Avrupa'da oynayan oyuncular sezon yorgunluğunu fazlasıyla hissediyor ve bu da turnavadaki futbolun kalitesini olumsuz etkiliyor.

Yugoslavya dağıldıktan sonra ortaya çıkan ülkelerin ekonomik durumu oldukça kötüydü. İnsanların çoğu fakir ve açtı. Futbol genç insanlar için bir çıkış yolu oldu. Çünkü açsan, fakirsen, gözünü mutlaka futbolcu olmaya dikersin.

söyledim. Daha sonra takımın teknik direktörü Kurban Berdiyev'den bir telefon aldım. Kendisi geçmiş sezondaki 24 maçımı takip ettiğini söyledi. Daha önceden de beni izlemek için Ali Sami Yen'e geldiğini biliyordum. Hasan'la olan konuşmamda da Berdiyev'in oyun tarzımı beğendiğini ve beni transfer etmek istediğini söyledi. Transferim bu şekilde gerçekleşti. Oraya gittiğim zaman Rusya'da sezon ortasıydı ve takımın durumu pek de iyi değildi. Ancak Berdiyev bize gelecek sezon şampiyonluk için mücadele etmemiz gerektiğini söyledi. Bu duruma başta çok şaşırılmıştım. Çünkü hem orada gördüğüm diğer problemlerden hem de takımın başarı durumundan dolayı ertesi sezon şampiyon olmamızın imkânsız olduğunu düşünmüştüm.

Ancak kulüp daha sonra Sergei Semak, Savo Milosevic ve Fenerbahçe'den eski takım arkadaşım Sergei Rebrov gibi kaliteli oyuncularla, Rusya'da umut vaat eden genç futbolcuları transfer edince, tecrübelerle gençlerin kaynaştığı çok daha iyi bir takım haline geldik. Başarımızın en büyük nedeni de buydu. Bu şekilde de ilk 7 maçımızı kazanarak lige çok iyi bir başlangıç yaptık. O sezon ilk haftadan son maça kadar ligin hep zirvesinde kaldık. Hocamız da bu performansımızdan ve takım içindeki atmosferden oldukça mutlu. Çünkü Rusya'da Moskova dışından bir takımın şampiyon olması çok zor. CSKA, Dinamo, Spartak gibi kulüpler Rubin Kazan'dan çok daha büyük ekipler. Zenit'i de bu büyük takımlar arasında gösterebiliriz. O bakımdan Rubin Kazan'ın elde ettiği bu zaferin önemi çok büyük.

Bu söylediklerini göz önüne alırsak Rusya'da Moskova kulüplerinin ülkemizde "Uç Büyüklere" benzediğinden bahsedebilir miyiz?

▲Evet, kesinlikle. Biz de tıpkı Bursaspor'un bu sezon yaptığı gibi, Rusya Premier Lig'de Moskova kulüpleri ve Zenit'in arasından sıyrılıp hiç kimse tarafından beklenmeyen bir şampiyonluk kazanmayı başardık. Ancak bence bizim başarımız Bursaspor'unkinden daha önemliydi. Çünkü şampiyonluğu kazandıktan sonraki sezon da ligi zirvede bitirerek başarımızı tekrarlamış olduk.

▼Avrupa'da son yıllarda oynadığı futbol ve aldığı sonuçlarla ezici bir Barcelona üstünlüğü var. O Barcelona 2008-2009 sezonunda kendi sahasında iki kere, geçen sezon da sadece bir kere mağlup oldu. Geçen sezon evinde mağlup olduğu takım da Rubin Kazan'dı. Bize Şampiyonlar Ligi'nde alınmış o 2-1'lik zaferi anlatır mısın?

▲Öncelikle Rubin Kazan'da çok organize bir teknik ekibin olduğunu belirterek söze başlayabilirim. Berdiyev'in tam 5 yardımcısı var. Takımın kondisyoneri de bir İspanyol. Bu ekibin sıkı çalışması sayesinde maçtan önce Barcelona'yı çok iyi analiz etmiştik. Onlara karşı nasıl oynayacağımızı biliyorduk ve taktikimizi buna göre belirlemiştik. O yüzden maçtan önce

Nou Camp'tan en az 1 puan alıp eve döneceğimize, hatta tam olarak konsantre olabilirsek maçı kazanabileceğimize inanıyorduk. Maç esnasında da takım, teknik direktörün ve ekibinin bizden istediklerini sahaya yansıtınca zafer kaçınılmaz oldu. İki hafta sonra da kendi evimizdeki maçta berabere kalarak Barcelona gibi bir takımdan 2 maçta 4 puan almayı başardık.

▼Gökdeniz Karadeniz ve Hasan Kabze, Rubin Kazan'da takım arkadaşlarındı. Futbolculukları hakkındaki görüşlerin neler? Sence Gökdeniz önümüzdeki senelerde Avrupa'da daha güçlü takımlara transfer olabilir mi? Hasan Kabze de geçtiğimiz günlerde Fransa'nın Montpellier ekibine transfer oldu.

Burada başarılı olabilir mi?
▲Gökdeniz çok iyi ve tecrübeli bir oyuncu. Trabzonspor'da oynadığı dönemde birçok kez karşı karşıya gelmiştik. Bence o zamanlar Fatih Tekke ile birlikte en iyi Türk oyuncularından biriydi. Berdiyev onu takımda görmeyi çok istemişti ve bonservisi oldukça yüksek olmasına rağmen transferini gerçekleştirdi. Gökdeniz, Rusya'da da çok başarılı oldu. Bence Avrupa'da daha iyi bir takıma gitmemesi için hiçbir neden yok ancak yaşı kendisine bu konuda sorun çıkarabilir. 4-5 yaş

daha genç olsaydı Avrupa'nın önemli bir ekibine çok rahat transfer olabilirdi. Fakat Rusya'da ve Rubin Kazan'da olmaktan çok mutlu. Hasan Kabze de Rubin Kazan'da 3 sezon oynadı. Kendisiyle Rubin Kazan'da forma giyerken güzel başarılarla imza attık. Onun için Montpellier'in doğru tercih olduğunu düşünüyorum. Çünkü oyun tarzı Fransız futboluna çok yakın. Ayrıca Montpellier geçtiğimiz sezon Fransa Ligi'ni 5. sırada tamamladı ve bu sezon UEFA Avrupa Ligi'nde mücadele edecek. Bu durum da kendisi için büyük avantaj.

Hiddink'in etkisini göreceğiz

▼Hem Türkiye hem de Rusya son yıllarda futbola yaptıkları yatırımlarla İngiltere, İspanya, İtalya, Fransa ve Almanya'dan sonra Avrupa'nın üst düzey liglerinin arasında yer almak için çaba sarf ediyor. İki ülkede de oynamış bir futbolcu olarak Rus

On bir altın adam

Fani gözlerimiz bir Dünya Kupası'nı daha gördü diye sevinebiliriz. Zaten bir hayata kaç Dünya Kupası şıgar ki? Sonuçta bir ay boyunca süren şenlik, geride bir sürü görüntü bırakarak dağıldı; İspanya şeytanın bacağına nihayet kırarak bir türlü kazanmayı beceremediği Dünya Kupası'nı ülkesine götürdü, Hollanda bir finalden daha boynu bükük ayrıldı. Kupanın ardından FIFA, internet sitesi üzerinden düzenlediği bir anketle 2010 Dünya Kupası'nın en iyi 11'ini ve teknik direktörünü katılımcıların oylarıyla belirledi. Biz de listedeki isimlere biraz daha yakından bakalım dedik...

Kıvanç **Koçak**

Iker Casillas

Gelmiş geçmiş en kariyerli kaleci olma yolunda hızla ilerleyen Casillas, onlarca kupanın ve ödülün yanına sonunda Dünya Kupası'nı da koymayı başardı. 1981 doğumlu genç kaleci ilk kez 1998-99 sezonunda bir maçta geçtiği Real Madrid kalesini, 1999-00 sezonundan sonra kimselere bırakmadı. Henüz 18 yaşındayken ulaştığı bu büyük başarıyı her geçen sezon artan performansı ile daha da taçlandıran Casillas, Dünya Kupası'nda gösterdiği performansla da kupanın mimarlarından oldu. Paraguay maçında kurtardığı penaltı takımını yarı finale taşıırken, finalde de önemli kurtarıtlara imza attı. Dünya Kupası'nda en iyi kaleci verilen "Altın Eldiven" ödülünü de kazanan Casillas, görünen o ki, daha uzun yıllar dünyanın en iyi kalecileri içinde kendine yer bulacak.

Sergio Ramos

Bir analiz firmasının değerlendirmesine göre tüm veriler girildiğinde kupanın en etkili ve efektif, dolayısıyla en başarılı oyuncusu o. Sevilla altyapısında başladığı futbol kariyerini 2005'te rekor bir transfer bedeliyle Real Madrid'e geçerek sürdüren Sergio Ramos, oyuna konsantrasyonunu hiçbir zaman yitirmemesiyle ön plana çıkıyor. Güçlü yapısıyla fiziksel mücadelelerde de başarılı olan Ramos'un henüz 24 yaşında olduğu düşünülürse, büyük ihtimalle önümüzdeki kupalarda da İspanya savunmasının belkemiğini oluşturmaya devam edeceği kesin gibi.

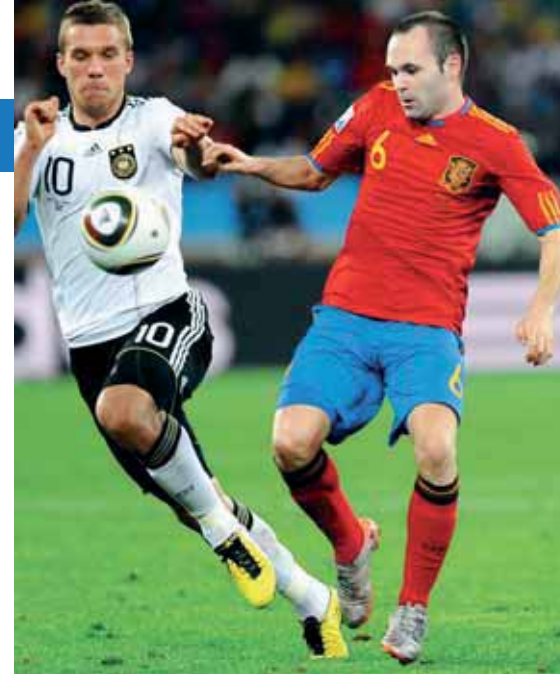
Carles Puyol

Esas olarak savunmada oynayan ama nerede bir sorun olsa koşturan, hatta çıkıp golünü de atan bir oyuncu... Böyle bir futbolcuyu takımında görmek istemeyecek teknik adam var mıdır? Almanya'ya attığı golle takımını finale taşıyan Puyol'un bu çok yönlülüğünde, futbola kaleci olarak başlamasının, daha sonra forvete geçmesinin, oradan defansif orta sahaya kaymasının, son durak olarak savunmada kalmasının da etkisi var muhtemelen. Barcelona'da ilk olarak Van Gaal'in forma şansı verdiği Puyol, takımı için her şeyi ortaya koyan cengâver stiliyle tüm futbolseverlerin gönlünde ayrı bir yere sahip şüphesiz. Bir yandan da Katalonya Milli Takımı'nda oynayan, Tibet Budizmi'ne ilgi duyan, okumayı çok seven Barcelona kaptanının, saçlarını kesmesi için ısrar eden Van Gaal'e direnişinin arkasında kendisine verdiği bir söz var; futbolu bırakana kadar uzun, kıvrırcık saçlarını kesmeyecek!

Maicon

Her ne kadar Brezilya Dünya Kupası'nda aradığını bulamasa da Maicon, Inter'de geçirdiği müthiş sezona kupanın en iyi oyuncularını arasına girmeyi de ekledi. Inter'de Mourinho'nun en güvendiği isimlerin başında gelen Maicon Douglas Sisenando, attığı sürpriz gollerle de dikkat çeken bir isim (Gollerinden bazılarını hatırlayanlar mutlaka olacaktır, sürpriz dediysek sahiden sürprizin hakkını veriyor!). Hızı, topu kullanma biçimi, yerinde ortaları ve hücum odaklı yapısıyla savunmada olduğu kadar atakta da etkili bir oyuncu olan Maicon, hâlihazırda dünyanın en iyi savunmacıları arasında gösterilmesinin boşa olmadığını Dünya Kupası'nda sergilediği performansla da ortaya koydu.

Andres Iniesta

Barcelona'nın başarılarının ardındaki gizli kahraman, İspanya'nın kupayı evine götürmesinde de kilit isimlerdendi. Sadece final maçının 116. dakikasında attığı ve İspanya'yı şampiyon yapan gol yüzünden değil, turnuva boyunca takımının özellikle orta saha organizasyonunu çekip çevirdiği için de. Oyun zekâsı ve topu kullanmadaki yeteneğiyle hâlihazırda dünyanın en iyi orta saha oyuncularından birisi olarak gösterilen Iniesta'nın kendisine örnek aldığı isim Barcelona'daki teknik direktörü Guardiola. Barcelona'yla 2015'e kadar sözleşmesi olan oyununun serbest kalma ücreti ise kulübün kendisine verdiği önemin açık bir göstergesi aslında; 200 milyon euro!

Wesley Sneijder

Üçüncü kez Dünya Kupası finaline gelen ve bir kez daha eli boş dönen Hollanda'nın

Robben'le birlikte en öne çıkan oyuncusu Sneijder'di. Adının telaffuzu konusunda bir mutabakat sağlanmasa da takımını ateşleyiciliği konusunda herhalde herkes hemfikir.

Attığı 5 golle Portakalların finale çıkmasında büyük rol oynayan Sneijder, bir Ajax ürünü. 2007'de transfer olduğu Real Madrid'den 2009'da ayrılarak Inter'e geçen Hollandalı, Inter'in bütün kupaları topladığı bu sezon, Mourinho'nun deyimiyle "kilit oyuncu"lardan birisi haline geldi. Bu yetmezmiş gibi, Dünya Kupası'nda sergilediği performansla da bütün Real Madridlilerin dizlerini bir kez daha dövdüren 26 yaşındaki oyuncu, Forlan'ın ardından turnuvanın en iyi ikinci oyuncusu seçilerek "Gümüş Top" ödülünü kazandı.

Xavi

Iniesta'nın adını anınca onun adını anmamak mümkün değil çok zamandır. Yine İspanya'nın şampiyon olduğu Euro 2008'de "en iyi oyuncu seçilen" Xavi Hernandez, 2010 Dünya Kupası'nda da adeta İspanya'nın beyni konumundaydı. Kupa boyunca toplam 80.20 km. koşan Xavi, "sahada basmadık yer bırakmayan oyuncu" tabirini istatistiklere de yansıtarak kişinin ötesine geçirmeyi başardı. "Oyunu iki yanlı oynayan futbolcu" klışesinin de müsebbiplerinden olan 30 yaşındaki oyuncu, 11 yaşından beri Barcelona'da. Öte yandan çocukluğunda bir Espanyol taraftarı olmasının da makul bir sebebi var. Zira yine bir futbolcu olan babası, 1960'lı yılların sonunda Espanyol'un kaptanıymış!

Bastian Schweinsteiger

Alman oyun makinesinin en sağlam dişlisi! Eski bir kayakçı olan Schweinsteiger, kupada ortaya koyduğu oyunla yenilenmiş Almanya futbolunun bütün özelliklerini taşıyordu adeta. Mücadeleci, vazgeçmeyen, oyun disiplininin kopmayan, futbolun takım oyunu olduğunu unutmayan bir karakter. Ballack'ın sakatlanmasıyla millî takımda bir nevi onun rolüne soyunan ve bunu başarıyla yapan 25 yaşındaki oyuncu, 14 yaşından beri Bayern Münih'te forma giyiyor. Bir Van Basten hayranı olan Schweinsteiger'in gerek hücumda gerek savunmadaki başarılarıyla ileride de Almanya'nın en etkili silahlarından olacağı açık.

David Villa

9 yaşındayken arkadaşlarıyla yaptığı bir maçta 9 aylık kemiği kırılır, 20 km. uzaktaki hastaneye götürülür, doktorlar bacağına kesmeyi bile düşünür... Tedavisi yapılan ve bir daha top oynamasına zor gözüyle bakılan o David Villa, bugün "İspanya'nın gol makinesi"ne dönüşmüş durumda. Şu ana kadar Dünya Kupalarında en fazla gol atan İspanyol oyuncu o. 29 yaşındaki oyuncu 2010 Dünya Kupası'nda attığı 5 golle, Euro 2008'de kazandığı (4 golle) Altın Ayakkabı ödülünü tekrar kazanmaya çok yaklaştı ancak asist eksikliği nedeniyle ödülü Müller'e kapırdı. Bu yaz Barcelona'ya transfer olana kadar Sporting Gijon, Zaragoza ve Valencia formaları giyen Villa, oynadığı her takımda kesintisiz şekilde golcülük özelliklerini sergiledi. Şimdi yeni takımında, millî takımdan da arkadaşlarıyla daha büyük bir patlama yapıp yapmayacağını zaman gösterecek.

Diego Forlan

Futbolcu ailenin (dedesi, babası, amcaları) futbolcu çocuğu, Dünya Kupası'nın ilk sahibi Uruguay'ı yıllar sonra, neredeyse tek başına yarı finale kadar taşımayı başardı. 2010 Dünya Kupası'nın en iyi oyuncusu seçilen ve "Altın Top" ödülünü alan Forlan, 2005 ve 2009'da

da Avrupa'da en fazla gol atan oyuncu olarak UEFA Altın Ayakkabı ödülünü almıştı. Çocukluğunda iyi bir tenisçi olan Forlan, Manchester United ve Villarreal maceralarından sonra 2007'den beri Atletico Madrid'de forma giyiyor. Bir kaza sonucu sakat kalan kız kardeşi adına kurduğu vakıfla, özellikle trafik kurallarına uyulması için yapılan kampanyalara destek veren ve engellilere yardım eden Forlan'ın kupada attığı 5 golün üçünün ayrı bir anlamı da var. Forlan, bu gollerle Matthaeus'un 1990'da gerçekleştirdiğinden beri ilk kez ceza sahası dışından üç gol atan isim oldu.

Bayern Münih altyapısının bir ürünü olan Lahm, Dünya Kupası'nın en beğenilen takımlarının başında gelen Almanya'nın güzel oyununa büyük katkıda bulundu. Kupa boyunca yaptığı toplam 434 pasın 350'sinde başarılı olmak (%81'lik bir orana işaret ediyor) az buz iş değil herhalde. Ballack'ın turnuva öncesi sakatlanmasıyla Almanya'nın kaptanlığına da yapan Lahm, aynı zamanda hayır işlerinde de sıkça gözükten bir isim. Kendi adıyla kurduğu vakıfla yoksul çocuklara yardımcı olan genç oyuncu, FIFA'nın çocuklar için yaptığı organizasyonlarda da ön sıralarda yer alıyor. 2007-2009 arasında Dünya AIDS Günü etkinlikleri elçiliği de yapan Lahm, özellikle futboldaki homofobiyeye ve hoşgörüsüzlüğe karşı çıkmak için gösterdiği mücadeleyle 2008'de Tolerans Ödülü de kazandı. 2010 Dünya Kupası'nın bitimiyle birlikte evlenen Lahm için şimdi en büyük soru işareti, Ballack'ın iyileşmesinin ardından millî takımda hâlâ kaptan olarak kalıp kalmayacağı.

Güney Afrika'nın on bir fenomeni

İlk günlerinde pek çokları tarafından yerden yere vurulan Dünya Kupası, günler geçtikçe kendi rengini, tadını belli etmeye başladı. Afrika kıtasında yapılan ilk kupa, hem yapıldığı yerden ve zamandan beslendi hem de kendi ikonlarını yaratarak popüler kültürü besledi. İşte Güney Afrika 2010'un on bir fenomeni...

Dağhan Irak

Vuvuzela

2010 Dünya Kupası denildiğinde akla ilk olarak, ne İspanya-Hollanda finali ve La Roja'nın ilk şampiyonluğu ne de oynanan futbol gelecek. Bu kupa, hiç kuşkusuz vuvuzelanın gür sesiyle damgalandı. Güney Afrika'da kabilelerde doğan, kiliselerde geliştirilen, stadyumlarda ise günümüzdeki hâlini bulan bu borazan benzeri plastik çalgı, bir ay boyunca dünyanın her yerinde milyonlarca evde çınladı. Kupa ilerledikçe "bununla kupa izlenmez" tepkileri yavaş yavaş "buna da alıştık" a dönüşmeye başladı. Hatta son hızla üretilen vuvuzelalar, telefonlar için uygulamalar tüm dünyaya yayıldı. Youtube bile videoları vuvuzela eşliğinde izleyebilmek için sitesine bir buton koydu. Görünüşte herkes bu çalgıdan nefret ediyordu ama gördüğünde merak edip üflemeyen de yoktu. Vuvuzela hem kupanın hem de yılın en büyük çığırnlığı oldu.

Ahtapot Paul

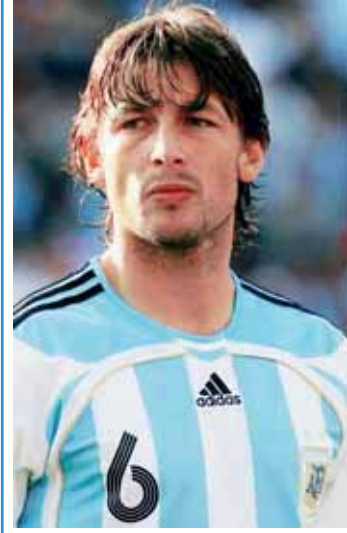
Almanya'da akvaryumdaki bir evcil ahtapotun ülkenin kupadaki maçlarının sonuçlarını tahmin etmesi başlangıçta dünyada fazla da yankı uyandırmamıştı. Sonuçta maç sonuçları için fal açanlar, adak adayanlar, taraftar tabiriyle "totem yapanlar" her ülkede vardı. Ancak maçlar ilerledikçe bu durum değişmeye başladı. Zira üstünde iki takımın bayrağının olduğu içi midye dolu kutulardan birini seçen Paul, her seferinde galibi biliyor, Almanya da yoluna devam ediyordu. Alman takımı İngiltere'yi sahadan silerken, Paul çoktan dünyanın en meşhur ahtapotu olmuştu. Takım, favori Arjantin'i de dört golle geçince sekiz kollu dostumuz artık bir fenomene dönüşmüştü. Ancak bu noktada Paul, Alman futbolseverlere kötü bir haber verdi ve İspanya'nın midyesini yedi. "Kâhin ahtapot" finalde de İspanya'yı tercih etti ve yanılmadı. İspanyollar, Paul'ün yarı final ve final performansından o kadar memnun kaldılar ki, Madrid'de bir hayvanat bahçesi ahtapot için transfer teklifinde bulundu. Ancak Oberhausen'de yaşayan Paul'ün kupa sonrası emekliliği açıklandı. Cinsinin yalnızca iki buçuk yıl hayat sürdüğü düşünülürse "Kâhin Ahtapot" kendi şartlarında "on beş dakikalık şöhret"ten çok daha büyüğünü yaşadı.

Dört yıl önce sürpriz bir şekilde dünya ikinciliğine ulaşan Fransa, elemelerden bir hayli zorlanarak ve "el yordamıyla" çıktığında herkes onların Güney Afrika'da ne yapacağını merak ediyordu. Raymond Domenech'in oynattığı kısır futbol ve takımın Thierry Henry'nin eliyle yaptığı asist sonucu İrlanda'nın yerine kupaya katılması pek çokları için "Horozları" zaten sevimsiz bir takım hâline getirmişti. Ancak takımın bu kadar karışacağını tahmin edebilenlerin sayısı yine de azdı. Domenech'in turnuva sonrası görevini Blanc'a bırakacağını bilinmesi, ciddi bir otorite sorunu yaratırken takım içinde gruplaşmaların olması tansiyonu yükseltmişti. Anelka'nın Domenech'e küfretmesi ve federasyon tarafından evine gönderilmesi frenin patladığı olay oldu. Önce oyuncuları Anelka'ya destek verip antrenmanı boykot etti, sonrasında kaptan Evra, antrenör Duverne'le kavgaya girişti. Sonuçta Fransa, tüm ülkenin unutmak istediği bir maceranın ardından grup sonuncusu olarak evine döndü. Şu anda herhalde dünyada kimsenin yerinde olmak istemeyeceği ilk isim Laurent Blanc. Bakalım genç teknik adam bu enkazı kaldırabilecek mi?

Heinze'nin tokadı

Futbola teknolojinin biraz fazla müdahil olduğu malum. O zaman televizyon yayınlarıyla ilgili yaşanan bir olayı anmamak olmaz. Arjantin-Meksika maçının 33. dakikasında Güney Amerika ekibi Higuain'in golüyle 2-0 öne geçtiğinde, Arjantinli oyuncuların sevinç yumağında katılanlar arasında daha şık bir görüntü almaya çalışan bir kameraman da vardı. Kamera, Arjantinlilerin arasına girecek ve biz izleyenlere, sarılan oyuncuların arasındaymış hissinin verecekti. Ancak ne olduysa Gabriel Heinze sağına doğru dönünce oldu. Zira kamera hemen oradaydı ve bir kupa önce Zidane'nin Materazzi'ye attığı kafanın benzerini kamera Heinze'ye atmıştı. Ancak Heinze, bunu kameramanın yanına koymamakta kararlıydı. Asabi oyuncu kameramana refleksi olarak elinin tersiyle bir tokat patlattığında o an çoktan unutulmazlar arasında yerini almıştı.

Cala Boca Galvao

Pek çok ülkede Dünya Kupası'nı izleyenler maç spikerlerinin ya da yorumcuların performansından çok da hoşnut olmadı. Vuvuzela sesini yorumcunun sesine tercih edenlerden tutun, yorumcunun sesinin kapatılabildiği televizyon icat etmeye çalışanlara kadar farklı tepkiler geldi. Ama bu tepkilerin en orijinali ve örgütlüsü Brezilya'dan çıktı. Halk, Brezilya maçlarını sunan Galvao Bueno'nun yorumlarından o kadar ikrah getirmişti ki, bir kampanya başlatıldı. Brezilyalılar, popüler sosyal medya ağı Twitter'da, "Cala Boca Galvao" (Kapa Çeneni Galvao) cümlesini "en çok izlenen konular" listesine yerleştirmek için çalışmalarına başladı. Brezilya'daki kullanıcıların gücü bunu yapmaya yetiştirmeyince diğer ülkelerden yardım istendi. Brezilyalılar bunun için de eğlenceli yollar buldu. Önce, bu cümleyi yazan herkesin bir şahin cinsinin korunması için 10 sent bağışlamış olacağı söylentisi atıldı ortaya, daha sonra ise bu cümlenin Lady Gaga'nın yeni single'ının adı olduğu iddia edildi. Şaka bir noktada o kadar büyüdü ki, destek verenler arasına ünlü yazar Paulo Coelho da katıldı. Cala Boca Galvao, günler boyunca Twitter'da sağ sütundan inmedi.

Joachim Löw'ün burnu

Futbol artık tam anlamıyla bir televizyon şovu. HD, 3D, örümcek kamera derken kameralar insanların burnuna kadar girmeye başladı.

Bu burunlardan Joachim Löw'e ait olanı, içinde genç direktörün parmağının da olması nedeniyle bir hayli popüler oldu. Löw'ün burnunu huşu içinde karıştırırken çekilen görüntüleri ışık hızıyla İnternet'e yayıldı. Bu videoyu en mutlulukla karşılayanların İngilizler olması, herhalde dört gollü hezimetten sonra sürpriz değildi. Şimdi Löw'ün futbolda kamera kullanımını tartışmalarında nasıl görüş bildireceği merakla bekleniyor. Bizim tahminimiz şunu diyecektir; "Kulübeleri çeken kameraları kaldırın, kale çizgisine koyun." Gerçi bir metre içeri giren topun gol sayılmadığı İngiltere maçında kale çizgisinde kamera olsaydı Löw bundan çok memnun olur muydu, bilinmez.

Larissa Riquelme

Aslında her şey Diego Armando Maradona'nın Arjantin'in kupayı kazanması hâlinde Buenos Aires sokaklarında çırılçıplak koşacağını söylemesiyle başladı. Arjantin'e destek verenlerin iştahında bir hayli durulma yaşanan bu açıklama, diğer Lâtin Amerika ülkelerini de harekete geçirdi. Benzer bir iddianın Oscar Tabarez ya da Marcelo Bielsa'dan değil de Paraguay tribünlerinin renkli isimlerinden fotomodel Larissa Riquelme'den gelmesi, olayı bir Güney Amerika şakası olmaktan çıkarıp, dünya çapında bir beklentiye dönüştürdü. Paraguay, İspanya karşısında son dakikalarda dramatik bir şekilde elenirken en çok üzülenler Larissa'nın yeni hayranlarıydı. Neyse ki, kupayla şöhreti yakalayan fotomodel İspanya'ya transfer olma konusunda Ahtapot Paul kadar hevesiz değildi de, küresel bir hayal kırıklığının ölü İnterviu Dergisi'nin fotoğraf çekimiyle biraz olsun alınmış oldu.

Jimmy Jump

Efsane geri döndü, üstelik fazla beklemeden. Özellikle İspanya'nın dâhil olduğu her organizasyonda sahne çalmayı adet edinen, sahaya daldığı zaman yaptığı fuleli koşullarla göz dolduran Jimmy Jump, Eurovision'da İspanya'yı temsil eden grupta dans ettikten sonra bu kez de Dünya Kupası'na takkeyi ters giydirdi, hem de kelimenin tam anlamıyla. Gerçi Jimmy'nin saha içindeki şovu turnuvanın resmi yayıncısının makasına kurban gitti ama Soccer City Stadyumu'ndaki izleyicilerin cep telefonları olayı tarihe geçirmeye yetti.

Casillas'ın öpücüğü

Futbol bir televizyon şovu dedik, ama bu şovun yıldızlarının da yollarının zaman zaman keşiştiğini söylemeyi unuttuk. Pek çok futbolcunun eşi ya da sevgilisi medya dünyasından... Ve çiftlerin kamera önünde karşılaşmaları pek sürpriz değil. Bunun bir örneğini iki yıl önceki Avrupa Şampiyonası'ndan sonra basına hesap verme toplantısına sevgilisi ünlü sunucu Estelle Denis'ye evlenme teklif ederek giren Raymond Domenech'te görmüştük. Bu seferki örnek, Raymond'un kiyasla biraz daha az bıçak sırtı. İspanya'nın şampiyonluğu sonrası muhabir Sara Carbonero, erkek arkadaşı kaleci Iker Casillas'la röportaj yapıyor. Casillas, oyuncuların ailelerinin başında ne kadar pay sahibi olduğunu anlatırken gözleri hayat arkadaşıyla buluşuyor ve dayanamayıp muhabire kocaman bir öpücük veriyor. İşte kupanın en sevimli anı.

Maradona'nın tespihi

Arjantinlilerin kupanın ilginç tarafına katkısı Gabriel Heinze'nin Osmanlı tokadıyla sınırlı kalmadı. Zaten çıplak gezme tehdidiyle herkesi biraz ürkütmeyi başaran Diego Maradona, basın toplantılarında da şovun dozunu kesmiyordu. Aslında Maradona'nın her şeyi bir fenomen olmayı adayı ama biz elinden düşürmediği tespihini seçtik. Her an "gelinin dayısından genç çifte bir Reşat altını" anonsuyla sahneye fırlayacakmış gibi duran Maradona'nın "delikanlı" karizmasını tamamlayan tespih, yakında karşımıza bir yerli dizide çıkabilir, tabii sahibisiyle birlikte...

Jabulani

Bu Dünya Kupası'nın en çok tartışılan konularından biri de kupanın resmi topu Jabulani'ydi. En hafif tabirle "sıradışı" olarak tanımlanabilecek bu top, özellikle kanat ortalarında ve uzak şutlarda kalecilerin başını bir hayli ağrıttı, şut çekerken topu ayağına tam oturmayan oyuncular da gülünç durumlara soktu. Aslında alışılmışın dışında falso alan toplar futbol dünyasında bir süredir tartışılıyor, bu bakımdan Jabulani bir milat değil. 2002 Dünya Kupası topu Fevnova'dan beri büyük turnuvalar için üretilen her top yüksek teknoloji içeriyor ve normal top dinamiğinin epeyce dışında sonuçlar veriyor. Bunun nedeni, gol oranını yükseltmek ve ilgiyi arttırmak. Ancak NASA deneylerinde verdiği enteresan sonuçlarla da gündeme gelen Jabulani gösterdi ki, bunun da bir sınırı var. Kalecinin topu tutmasına on beş santimetre kala anormal falsolar alan toplar işin tadını biraz kaçırmaya başladı. Pek çok futbolsever Meksika 70'in o klasik siyah-beyaz parçalı topunu epeyce özleyiyor.

32 ülke, 32 istatistik

Futbolun 19. Dünya Kupası İspanya'nın tarihindeki ilk şampiyonluğuyla geride kalırken, 64 maçın ardından ilginç istatistiklere de imza atıldı. Turnuvaya katılan 32 ülkenin de birbirinden farklı olarak yaşadığı ilkler bulunuyor. İşte 2010 Dünya Kupası'na katılan 32 takıma dair 32 ilginç istatistik...

Mustafa Taha

Almanya

3 Temmuz'da Arjantin'le oynanan çeyrek final maçında Thomas Müller'in attığı gol Almanya'nın Dünya Kupaları tarihindeki 200. golüydü. Turnuva biterken 206 gole ulaşan Panzerler, tüm zamanların en fazla gol atan ülkeleri sıralamasında 2006 golle Brezilya'nın ardından ikinci sırada. Sambaçıların Dünya Kupaları boyunca attıkları gol sayısı ise 210.

ABD

Slovenya ile oynanan grup maçında beraberlik golünü atan Michael Bradley, Dünya Kupaları tarihinde babasının teknik direktör olduğu takımda oynayıp, gol atan ilk futbolcu oldu.

Arjantin

22 Haziran'da oynanan Yunanistan maçıyla Arjantin futbol tarihinde ilkler yaşandı. Martin Palermo, Yunanistan'a attığı golle Dünya

Kupaları tarihinde gol atan en yaşlı Arjantinli futbolcu unvanının sahibi oldu. Palermo, golü attığında 36 yıl 227 günlüktü. Yunanistan maçında sahaya kaptan olarak çıkan Lionel Messi de 22 yıl 363 günlükken pozubandı koluna takarak, Arjantin'in Dünya Kupaları tarihindeki en genç kaptanı oldu.

Avustralya

Sırbistan karşısında alınan 2-1'lik galibiyet Avustralyalıların Dünya Kupaları tarihinde kazandıkları ikinci maçı. Tim Cahill hem Sırbistan karşılığında hem de 2006 Dünya Kupası'nda Japonya'ya karşı alınan 3-1'lik galibiyette gol atan tek isim olarak tarihe geçti.

Brezilya

1994 Dünya Kupası'ndan bu yana Brezilya katıldığı her Dünya Kupası'nda gruplardan çıkmayı başarıyor ve en az bir eleme turu geçiyor.

Cezayir

0-0 berabere sona eren İngiltere karşılaşması Cezayir'in Dünya Kupaları tarihinde gol yemeden tamamladığı ilk maç oldu.

Danimarka

19 Haziran'da oynanan ve 2-1 kazanılan Kamerun maçı, Danimarka'nın Dünya Kupaları tarihinde geriye düşüp kazandığı ilk karşılaşmaydı.

Fildişi Sahilleri

Didier Drogba'nın Dünya Kupaları tarihindeki ilk golü aynı zamanda bir Afrikalı futbolcunun Dünya Kupalarında Brezilya'ya attığı ilk goldü. Brezilya ile Afrika kıtası takımlarının birbirleriyle oynadıkları maç sayısı altı.

Fransa

Thierry Henry 2010 Dünya Kupası'nda ülkesinin formasını son

kez giyerken, dördüncü kez bir Dünya Kupası'nda boy göstererek bu alanda en fazla Dünya Kupası gören Fransız futbolcu olarak tarihe geçti.

Gana

Uruguay'a çeyrek finalde penaltı atışlarıyla elenen Gana, dünya kupasına penaltılarla veda eden ilk Afrika takımı oldu.

Güney Afrika

Güney Afrika, tarihindeki ilk Dünya Kupası galibiyetini daha önce Dünya Kupası'nı kazanan bir takıma (Fransa) karşı alan ilk ülke oldu. Bafana Bafana aynı zamanda Dünya Kupalarına ev sahipliği yapan fakat grup maçları sonunda turnuvaya veda eden ilk ülke olmayı da başardı!

Güney Kore

Oynadıkları üç grup maçında beş gol atan Güney Koreliler, Asya Kitasından turnuvaya katılan ve grup

maçlarında en fazla gol atan takım olmayı başardı.

Hollanda

İnanması zor ama Hollanda tarihinde ilk kez bir Dünya Kupası'nda oynadığı tüm grup maçlarından galibiyetle ayrıldı.

Honduras

Honduras, Dünya Kupaları tarihinde hiç galibiyet alamadı. Fakat İspanya ile oynadıkları grup maçıyla ilk kez bir Dünya Kupası karşılaşmasında kalelerinde birden fazla gol görmüş oldular.

İngiltere

İngiltere oynadığı 50 Dünya Kupası maçının 10'undan golsüz berabere ayrılmayı başardı. Böylece Dünya Kupaları tarihinde en fazla golsüz berabere kalan takım unvanını da ele geçirdiler.

İspanya

David Villa arka arkaya dört maçta da gol atan ilk İspanyol futbolcu olarak tarihe geçti. Dünya Kupaları tarihinde arka arkaya gol atan futbolcular sıralamasında da Just Fontaine (1958) ve Jarzinho'nun (1970) arkasında üçüncü sırada yer alıyor. Hem Fontaine hem de Jarzinho arka arkaya altı Dünya Kupası maçında gol atmamışlardı.

İsviçre

İsviçre, Dünya Kupaları tarihinde yiyen Kuzey Koreliler, kalelerinde dört gol daha görselerdi bu alanda "istenmeyen Dünya Kupası rekorunu" da ele geçirecekti. 1954 Dünya Kupası'nda iki grup aşamasında toplam 16 gol yiyen komşu Güney Kore hâlihazırda bu "muazzam" rekorun sahibi.

İtalya

Oynadıkları 80 Dünya Kupası maçının 21'inden berabere ayrılan İtalyanlar, bu alanda ilk sırada yer almayı başardı. Rekorun gelişmesinde 2010 Dünya Kupası'nda oynadıkları ve berabere sona eren Paraguay ile Yeni Zelanda maçlarının katkısı inkâr edilemez.

Japonya

3-1'lik Danimarka galibiyeti Japonya'nın Dünya Kupalarında üç gol attığı ilk maç oldu aynı zamanda.

Kamerun

Rigobert Song dört Dünya Kupasında da yer alan ilk Afrikalı futbolcu oldu. Kamerun'un kaptanı aynı zamanda 16 yıl 9 günlük Dünya Kupası kariyeriyle de bu alanda dördüncü sırada yer aldı. En uzun Dünya Kupası kariyeri sıralamasında ilk üçte Antonio Carbajal (16 yıl 25 gün), Hugo Sanchez (16 yıl 17 gün) ve Lothar Matthaeus (16 yıl 14 gün) yer alıyor.

Kuzey Kore

Grup maçlarında toplam 12 gol yiyen Kuzey Koreliler, kalelerinde dört gol daha görselerdi bu alanda "istenmeyen Dünya Kupası rekorunu" da ele geçirecekti. 1954 Dünya Kupası'nda iki grup aşamasında toplam 16 gol yiyen komşu Güney Kore hâlihazırda bu "muazzam" rekorun sahibi.

Meksika

Rafael Marquez, Arjantin'le oynanan "son 16 turu" maçıyla on ikinci kez ülkesinin formasını giydi. Böylece Antonio Carbajal ve Cuauhtemoc Blanco'yu geride bırakarak Dünya Kupaları tarihinde en fazla maç oynayan Meksikalı futbolcu oldu.

Nijerya

Fransa 1998'deki ilk Dünya Kupası tecrübesinin üstünden 12 yıl ve 3 gün geçerken Nwankwo Kanu, üçüncü Dünya Kupası tecrübesini yaşadı.

Paraguay

Dünya Kupası'na sekizinci katılımlarında gruplarını ilk kez ilk sırada tamamladı Paraguay. Ve ilk kez "son 16 turu"ndan öteye gitmeyi başararak çeyrek finale yükseldi.

Portekiz

Kuzey Kore ile oynadıkları ve 7-0 kazandıkları grup maçı, Dünya Kupaları tarihinin en farklı kazanılan on karşılaşmasından biri oldu.

Dünya Kupaları tarihinde en farklı biten maçlar kategorisinde ilk üç sırada yer alan karşılaşmalar; Macaristan-El Salvador 10-1 (1982), Macaristan-Güney Kore 9-0 (1954) ve Yugoslavya-Zaire 9-0 (1974).

Sırbistan

Sırbistan kalecisi Vladimir Stojkovic, Dünya Kupaları tarihinde penaltı kurtaran ilk Sırp kaleci oldu.

Slovakya

1986'dan beri bütün Dünya Kupalarında, turnuvaya ilk kez katılan ülkelerden en az bir tanesi grup aşamasını geçmeyi başardı. Slovakya, Güney Afrika'daki Dünya Kupası'nda bu geleneğin devam etmesini sağladı.

Slovenya

Cezayir karşısında aldıkları 1-0'lık galibiyet, Dünya Kupaları tarihinde kazandıkları ilk maç oldu.

Şili

Honduras karşısında aldıkları galibiyet, 16 Haziran 1962'de Yugoslavya ile oynadıkları ve 1-0 kazandıkları üçüncülük maçından bu yana aldıkları ilk Dünya Kupası galibiyetiydi.

Uruguay

Oscar Tabarez, Uruguay'ın başında 11 Dünya Kupası maçına çıkarak bu alanda yeni rekorun sahibi oldu. Oscar Tabarez'den önce bu rekorun sahibi, dokuz maçla 1950'de şampiyon, 1954'te ise dördüncü olan Uruguay Millî Takımı'nın Teknik Direktörü Juan Lopez'di.

Yeni Zelanda

FIFA 2010 Dünya Kupası'nın yenilgi görmeyen tek takımı olan Yeni Zelanda, Dünya Kupaları tarihinde grup maçlarını kaybetmeden elenen dördüncü ülke oldu. 1974'te İskoçya, 1982'de Kamerun ve 1998'de de Belçika grup maçlarını namağlup tamamlamalarına rağmen turnuvaya veda etmişlerdi.

Yunanistan

Dünya Kupalarına beşinci katılımlarında ilk galibiyetlerini Nijerya'yı 2-1 yenerek elde ettiler. Dimitros Salpingidis de Yunanlıların 404 dakikadır gol atamama rekorunu sona erdirdi.

Başı öne eğilenler

Dünya Kupası her zamanki gibi galiplerini, sürprizlerini, yükselen yıldızlarını arkasında bırakarak gitti. Tabii bir de hayal kırıklıklarını. Bu kupada patlama yapmasına kesin gözüyle bakılan pek çok oyuncu sahaya başları önde terk etmek zorunda kaldı. Fransa, İtalya, İngiltere, Portekiz, Brezilya, Arjantin gibi devlerin umduğunu bulamadığını düşünürsek, hayal kırıklıklarının sayısı bir hayli fazla. Biz yine de aralarından on bir tanesini seçtik...

Dağhan Irak

Robert Green (İngiltere)

Peter Shilton'ı bir kenara koyarsak, neredeyse Gordon Banks'ten beri İngiltere kalesinde sorun var. Yıllardır bir türlü kaleye hâkim bir oyuncu bulamadı İngilizler. Üç Aslanlar, bu kupaya da tam olarak aslan sayılmayacak üç kaleciyle gelmişti. Tecrübeli ama güven vermeyen James ve ne yapacağı kestirilemeyen Hart'la beraber gelen West Ham'ın kalecisi Robert Green, Fabio Capello'nun ilk tercihi oldu. ABD maçında kaleye geçen Green, aynı zamanda Jabulani'nin ilk kurbanlarından biri olarak kupanın notları arasına girdi. Elinden kaçırıp ağlara bıraktığı top, İngiltere'nin yaşayacağı felaketlerin yalnızca birincisiydi.

Glen Johnson (İngiltere)

İngiltere takımında iyi oynadığı iddia edilebilecek oyuncu sayısı zaten yok denecek kadar az ama yalnızca Almanya maçındaki performansı bile Glen Johnson'ı turnuvanın en kötüleri arasına sokmaya yeter. Aslında Liverpoollu oyuncu, turnuva öncesindeki son hazırlık maçlarında yaptığı anormal hatalarla bu kupanın facialarından biri olacağını sinyallerini veriyordu. Ancak Fabio Capello, pek çok mevkide olduğu gibi sağ bekte de alternatif getirmeyi unuttuğundan, İngiliz taraftarlar Almanya karşısında "büyük felaket" in seyircisi oldu. Bu seyirciler arasında Johnson'ı da saymak gerek. Zira Almanya sol kanadı onun ayağından inanılmaz rahatlıkla top kapıp hücumla kalktığı tribündeki İngilizlerle oyuncu arasındaki tek fark Johnson'ın saha içinde olmasıydı.

Nemanja Vidic (Sırbistan)

İngiltere Premier Ligi patentli pek çok oyuncu bu kupada beklenenin çok altında kaldı. Turnuva öncesi en çok sakatı bu lig

verirken, hayal kırıklıkları listesinde de İngiliz Ligi'nin oyuncuları başı çekti. Biz de dâhil pek çokları tarafından turnuvanın gizli favorilerinden biri olarak gösterilen Sırbistan'ın defans oyuncusu Nemanja Vidic de bunlardan biriydi. Tabii ki Sırp takımının korkunç performansını bir tek Manchester United'lı oyuncuya yükleyecek hâlimiz yok. Ancak Vidic de genel olarak takımın en kötülerinden biriydi. Takımın tek galibiyetini aldığı Almanya maçında yaptığı saçma sapan penaltı, az kalsın puana mâl oluyordu. Vidic, takımıyla beraber dibe çökenlerden.

Fabio Cannavaro (İtalya)

Bir şey bitmişse, bitmiştir. Fabio Cannavaro'nun bunu anlamakta biraz geç kaldığı açık. Zira 36 yaşında bir oyuncunun "geleceği sen yaz" temalı reklamlarda oynamasını başka türlü açıklayabilmek biraz zor. Zaten Dünya Kupası kaldırmış ve bir defans oyuncusu olarak

"Yılın Futbolcusu" seçilmek gibi destansı bir başarıya imza atmış birinin artık futbol geleceğine daha ne yazacağını bilemiyoruz. 36 yaş başka şeyler için çok ileri bir yaş değil, ama futbolda dünyanın zirvesine üst üste ikinci kez tırmanmak için biraz fazla olduğunu gördük. İtalya'yla beraber iz bırakmadan batan Cannavaro, önümüzdeki günlerde Birleşik Arap Emirlikleri'nde futbol hayatına devam edecek. Kurt oyuncu belki orada bir şeyler yazabilir, mesela otobiyografisini...

Patrice Evra (Fransa)

Turnuvadaki performansının düşüklüğü bir yana, kampta yaşanan skandalların baş aktörü olması ve bir kaptan olarak kelimenin tam manasıyla sınıfta kalması Patrice Evra'yı bu listenin de kaptanı yapıyor. Anelka'nın kamptan atılması ve sonrasında oyuncuların gerçekleştirdiği boykot sırasında krizi yönetemeyenlerin başında gelen oyuncu, antrenör Duverne'le yaşadığı ve kameralara da yansayan kavgayla iyice dibe çöktü. Bir isyanın başını çekmenin her zaman lider olmak anlamına gelmeyeceğini anladığında kaptanlığı çoktan bitmişti. Tabii anladiysa...

Kader Keita (Fildişi Sahilleri)

Bu turnuvanın hayal kırıklığı takımlarından biri Bolan Fildişi'nden de tek bir oyuncu seçmek

zor, ama bir an var ki, bizi Kader Keita'yı bu listeye koymaya zorluyor. Tabii ki Brezilya maçının 88. dakikasından bahsediyoruz. Brezilya 3-1 önde, maç bitmek üzere. Keita, Kaka kendisine yumruk atmış gibi yerlere fırlatıyor kendisini. Kaka olayın farkında bile değil; üç

dakika önce gördüğü sarı kartın üzerine bir tane daha görüyor ve oyundan atılıyor. Keita zaten kaybetmiş bir takımın en kaybeden oyuncusu olarak bitiriyor maçı. Galatasaray'dayken kendi taraftarının bile hoşlanmadığı hareketlerine bir yenisini ekliyor.

Jean Il Makoun (Kamerun)

Kamerun da Dünya Kupası'nda toplu hâlde çökenlerden. Sene başı Afrika Uluslar

Kupası'nda kötü futbol oynayan ve pek çok yıldızın artık yaşlandığını gösteren ekipte, bir de kupa öncesi Samuel Eto'o'nun Roger Milla'nın eleştirilerine kızıp yaptığı kaprisler durumun pek de iç açıcı olmayacağını gösteriyordu. Dağınık takımları derleyip toplama

konusunda zaten usta olmayan Paul Le Guen'in bir türlü takım oyunu oynatmadığı ekipte biraz ayakta kalabilecek gibi gözükenden biriydi Makoun. Lyon'da geçirdiği iyi sezon ve Şampiyonlar Ligi yarı finaliyle moral kazanan oyuncu, Güney Afrika'da ise büyük bir hayal kırıklığı oldu. Le Guen, onun Japonya maçındaki performansına ancak 75 dakika tahammül edebildi, sonraki maçta ise ilk on bire bile almadı. Şampiyonlar Ligi'nde Real Madrid'e karşı oynadığı oyunun yarısını oynayabilse, Kamerun turnuvanın en zayıf takımlarından biri olmayabilirdi.

Kerim Ziani (Cezayir)

Rabah Saadane'nin insanın içine fenalık getiren defansif futboluna izlenebilirlik katabilecek tek faktördü Kerim Ziani. Onun tekniği, akıcı oyunu, yaratıcılığı hem fena bir gruba da denk gelmeyen Cezayir için bir umut olabilir hem de Wolfsburg'lu oyuncunun kariyeri için bir dönüm noktası yaratabilirdi. Ama olmadı, Lahdar Bellumi'nin, Rabah Madjer'in ayakta kalmasını Ziani'ye daha beş numara büyük geldiğini

gösterdi bize bu kupa. Cezayir eğer kupaya dönebilmek için yine yirmi dört yıl beklemezse şansını bir daha dener. Ama bu seferini net bir şekilde zıyan etti.

Cristiano Ronaldo (Portekiz)

Bir futbolcu Dünya Kupası'ndan hemen önce bin çeşit reklamda oynarsa, nedense iflâh

olmuyor. Bunu 2006'da Ronaldinho ile görmüştük. Bu turnuvanın açık ara en büyük felâketi ise Cristiano Ronaldo oldu. Özellikle Fildişi Sahilleri maçında ayağına her top geldiğinde "ben üzerine çalım atmıyorum" tavrı ve kendi kendine çalım atmadan top vermesi, trajik olduğu kadar da gülünçtü. CR'nin kupa

boyunca yaptığı tek şey Kuzey Kore karşısında ensesiyle indirip attığı goldü. O golle de ancak Kuzey Korelilere hava atabilirdi ki, onlar da ne yazık ki maçları izleyemiyorlardı. Bir dahaki sefere, daha az reklam, daha az briyantın, daha çok futbol.

Thierry Henry (Fransa)

Fransa'nın 1998 kadrosu, sempatik bir kadroydu. Onlar millî marşı, siyahlar, beyazlar, farklı dinlerden, kökenlerden insanlar olarak bir ağızdan ve omuz omuza söylediklerinde ülkede bir sürü bariyer yıkılıyor, bir halk ırkçılığın karşısına dikiliyordu. O takım, yıllarca "sokaktaki Fransa"yı temsil etti ve saygı gördü. Ama belki de tek bir olay, o takımın miadını doldurduğunu hissettirdi dünyaya. Thierry

Henry, İrlanda'yla oynanan maçta eliyle yaptığı asistle Fransa'ya hak etmediği Dünya Kupası biletini getirmiş, tüm dünyanın tepkisine "ben hakem değilim, beni ilgilendirmez" umarsızlığıyla yaklaşmıştı. İster karma deyin, ister ilâhi adalet, ister başka bir şey. Thierry Henry, bu kupayla millî takım kariyerine feci bir veda yaptı. Yaptığını sindiremeyen binlerce futbolseverin öfkesinde kötü bir takımın kötü bir oyuncusu olarak bitirdi mavi forma günlerini. Bir Fransız futbolcunun başına gelecek en güzel şeylerden biri 1998 Fransa'sının parçalarından biri olmaksa eğer, herhalde en kötüsü 2010 Fransa'sının simgesi olmaktı. Henry, bunu başardı. Herhalde hayat boyu unutmayacaktır.

Wayne Rooney (İngiltere)

Bu listeye bir İngiliz oyuncu koyduğumuzda, hep diğerlerini eksik bırakmış hissine

kaplıyoruz. Ama Rooney bu listeyi en çok hak edenlerden. Gerçi her şeyin kendi hatası olduğunu söylemek zor. Millî takımda yıllardır gol atamıyor ve üzerinde çok büyük bir baskı var. Bunun üzerine yanında partner olarak en iyimser İngilizin bile "vasat" demekte zorlanabileceği Heskey ve

Crouch var. Tüm yük Rooney'nin üzerinde ve en ufak bir hatada tabloid basınının onu çığ çığ yiyeyeceği aşikâr. Siz de olsanız eliniz ayağınıza dolardı. Zaten Rooney'nin de dolardı. Tabii sahada tavırlara, pozlara harcadığı enerjinin çok azını futbola ayırıyordu, belki işler farklı olurdu. Ama İngiltere'nin hikâyesi biraz "nerem doğru ki" diyen devenin hikâyesi olduğu için Rooney'ye ayrıca yüklenmek haksızlık olur.

Devlerin çöküşü

Kupası'na katılma hakkını elde etmek. Bu sorumluluğun da Domenech'in üzerinde olması gerekiyor, çünkü futbolcuları en iyi tanıyan kişi o." Domenech'e arka çıkanlardan biri de teknik komite başkanı Gerard Houllier'ydı: "Domenech her türlü beceriye sahip. Zaten 2004'ten bu yana aldığı sonuçlar bu gerçeği gösteriyor. Futbolcuları tanıyor. Fransa'yı yeniden ayağa kaldıracaktır". Fransa'nın başında tam 6 yıl görev yapmasına rağmen Domenech, takım içindeki bazı dengeleri iyi ayarlamadı. Örnek vermek gerekirse, finaller başlamadan önce

Dünya Kupası'nın elbette tek kazananı olacak ve birçok favori hayal kırıklığına uğrayacaktı. Ancak kimi Almanya gibi "ayakta ölüren", kimi de Fransa ve İtalya gibi yerlerde süründü. 2006 Dünya Kupası'nın iki finalistinin gruptan bile çıkamaması turnuvanın en büyük sürpriziydi. Fransa ve İtalya'nın yaşadığı bu çöküşün nedenleri de araştırmaya değerdi.

Dr. Cem Çetin

2006 Dünya Kupası'nın finalistleri İtalya ve Fransa, 2010 randevusunu ilk turda tamamlayarak tam bir hayal kırıklığı yaşadı. Her ne kadar Güney Afrika'da favori sıfatı taşımaları da hiç kimse ne İtalya'dan ne de Fransa'dan böyle kötü bir performans bekliyordu. Oynadıkları futbol ve aldıkları sonuçlarla her iki ülke, tarihlerinin en kötü Dünya Kupası tecrübelerini yaşadı. Hem Fransa hem de İtalya maçlar başlamadan önce en az bir çeyrek final beklentisi içindeydi. Bu iyimser havanın oluşmasının en önemli nedeni ise ilk turdaki rakiplerin, 2006'nın finalistlerini endişelendirecek düzeyde olmamalarıydı. Fransa'nın grubunda Uruguay, Meksika ve Güney Afrika, İtalya'nın grubunda ise Paraguay, Slovakya ve Yeni Zelanda yer alıyordu. Ne var ki evdeki hesap pek çarşıya uymadı.

"En az 7 puan toplarız" düşüncesindeki Fransa, üç maçta 1 puan alırken, İtalya da sadece iki beraberlikle ikinci turu göremeden ülkelerinin yolunu tuttu.

Fransa iletişim kuramadı

Bu Dünya Kupası'na Fransa sadece kötü sportif performansıyla değil futbolcularının davranışlarıyla da damgasını vurdu. Meksika maçının devre arasında teknik direktör Domenech'e söylediği sözlerden dolayı Anelka'nın takımdan kovulması, bu olaydan sonra futbolcuların antrenmanı boykot etmesi sadece Fransa'da değil tüm dünyada büyük yankı uyandırdı. Yaşanan tüm bu olumsuzlukları takımın en tecrübeli isimlerinin başında gelen William Gallas, Domenech'in tutumuna bağlıyor. "Evet, biz kötüydük ama bizim kadar antrenörümüz de kötüydü" yorumunu yapan Fransız Millî Takımı'nın savunma oyuncusu, "Pek çok arkadaşım onunla

konuşmadı. Bizi hep dinlediğini söyledi ama Anelka'nın kamptan gönderilmesi dâhil bütün kararları tek başına aldı. Zaman içinde gördük ki, söylediklerimizin hiçbir anlamı yoktu. Futbolcularla Domenech arasındaki bağın, 2008 Avrupa Şampiyonası'ndan sonra koptuğunu düşünüyorum" açıklamasında bulunuyor. Her ne kadar Gallas, futbolcularla Domenech arasındaki bağın son Avrupa Şampiyonası finallerinde koptuğunu ileri sürse de o dönem de Millî Takım Teknik Direktörü'nü koruyan mesajlar vardı. Örneğin Ribery, "Domenech gitmemeli" derken, Lassana Diarra, "Domenech gençleri çok iyi tanıyor ve anlıyor. Dileğim, görevinin başında kalması" şeklinde görüş bildiriyordu. UEFA Başkanı Michel Platini de Ribery ve Diarra gibi düşünüyordu: "Ciddi bir hayal kırıklığı yaşamış olabiliriz. Bundan sonra yapmamız gereken şey, bir yenileme operasyonu ile 2010 Dünya

takım kaptanı olarak Gallas yerine Evra'yı tercih etmesi hem yöntem hem de tercih olarak en büyük yanlışlarından bir tanesiydi. Bu konuda Gallas, Teknik Direktör Domenech'le arasında geçen ilginç diyalogu şu ifadelerle anlatıyor: "26 Mayıs'taki Kosta Rika maçından önce takım kaptanının Evra olduğunu tesadüfen öğrendim. Soyunma odasına girdiğimde kaptanlık pazubandı onun formasının üzerindeydi. Bu konuyu Domenech'le konuşmak için tam 7 gün beklemek zorunda kaldım. Konuşmamız sırasında, böyle davranmaması ve bu kararı almadan önce benim fikrimi de göz önünde bulundurması gerektiğini kendisine ilettim. Onun bana verdiği cevap ise, 'Senden iyi kaptan olmaz' şeklindeydi."

Thuram bombaladı

Takım kaptanı olarak Domenech'in Gallas yerine Evra'yı tercih etmesinin ne kadar büyük yanlış

olduğu Dünya Kupası maçları sırasında ortaya çıktı. Anelka'nın gönderilme süreci sırasında izlediği tutumla (antrenman boykotu) bir anda bütün dikkatleri üzerine çeken Evra, takım kaptanı olarak olgun bir davranış modeli sergileyemedi. Kariyerini Manchester United'da sürdüren Fransız futbolcuya en ağır eleştiri Lilian Thuram'dan geldi: "Antrenmanı boykot kararı çok büyük yanıltı. Bütün futbolcuların cezalandırılması lâzım. Ayrıca takım kaptanı olan Evra'ya da bundan böyle millî formayı giydirmemek gerekiyor. Çünkü lider sıfatı taşıyan birinin, millî forma altında bu şekilde davranmaya hakkı yok." Thuram'ın eleştirisi Evra ile sınırlı kalmadı ve Domenech de payını aldı: "Dünya Kupası sırasında Fransa'nın en büyük sıkıntısı Domenech'in otorite eksikliğiydi.

Futbolcular antrenörlerini pek umursamadı. Durum böyle olunca da ortaya bu tablo çıktı." Fransa'nın uzun yıllar unutulmayacak bu başarısızlığını, hazırlık dönemine bağlayanlar da var. Güney Afrika'da Canal Plus için yorumculuk yapan Guy Roux, "İzlediğim Fransa çok formsuzdu. Çok iyi bir hazırlık dönemi geçirmeden geldikleri her hallerinden belliydi. Bu tablonun profesyonellikle bir ilgisi yok" derken, bir dönem Nantes'ı çalıştıran Elie Baup da, "Güney Afrika'ya gelmeden önce 3-4 yerde hazırlık maçı oynadılar. Bu süreç futbolcular için çok yorucu oldu. Bu kadar çok yer değiştirmeden de hazırlanılabilirlerdi" yorumunu getiriyor. Bu arada Roux, dikkat çekici bir olumsuzluğa daha vurgu yapıyor: "Yetkililer deniz kenarında bir kamp bölgesi seçmemeliydi. Çünkü birinci turun

iki maçı 1.300-1.400m rakımda oynandı." Bu arada Domenech'e yönelik bir başka eleştiri de takımın oyun stratejisiyle ilgiliydi. Hazırlık sürecinde 4-4-3'ü benimseyen Domenech, Güney Afrika'da bu stratejisini bir maçta bile uygulamadı.

İtalya'da sorumlu Lippi

Fransa gibi İtalya da kötü futboluyla herkesi şaşırttı. Galibiyet alamadan Güney Afrika'dan ayrılan Gök Maviler, bu performanslarıyla Dünya Kupaları tarihinde bir ilke de imzalarını attı. 3-2'lik Slovakya mağlubiyetinden sonra Çizme'deki gazetelerden Gazzetta dello Sport, "Her şey simsiyah" başlığını ilk sayfasına taşıırken, ülkenin en yüksek tirajlı gazetesi Corriere della Sera da, "Gök Mavililer, mağlubiyet ve

utanç" başlığını kullandı. Son Dünya Şampiyonası'nın içler acısı sportif performansının sorumluluğunu, "Oyuncularım daha iyi mücadele edebilirlerdi ama onları iyi hazırlamadım. 2006'da doğru motivasyonu bulmuştum. Bu defa başarılı olamadım" diyen 62 yaşındaki Teknik Direktör Marcello Lippi üstlendi. İtalyan medyasına göre, Lippi'nin en büyük yanlışları gençlere güvenmemesi oldu. "Gençleştirme" operasyonu çerçevesinde son iki yılda millî takıma 18 yeni oyuncu çağırılan İtalyan teknik direktör, Güney Afrika kadrosunu oluştururken, 2006'da mutlu sona ulaşan 9 isimden vazgeçemedi. Bu oyuncular arasında Gattuso, Camoranesi, Zambrotta ve Cannavaro, Lippi'nin favorileriydi. Her ne kadar Lippi, "Hiçbir genç ismi İtalya'da bırakmadım" dese de İtalyanlar futbolseverlerin önemli bir bölümü, "Ya Cassano ya da Balotelli'den bir tanesi Güney Afrika'ya götürülmeliydi" düşüncesini paylaşıyor. Ayrıca Lippi'nin gol yollarında Gilardino ve laquinta'da ısrar etmesi, Quagliarella'yı yedek soyundurması da tecrübeli çalıştırıcının tercih yanlışlarından bir tanesi olarak dilendiriliyor. İtalya'nın erken vedasında Lippi'nin tercih hataları kadar, İtalyan futbolunun bugünkü durumu da önemli bir neden olarak gösteriliyor. İtalya Futbol Federasyonu Başkanı Giancarlo Abete, "Eskisi kadar kaliteli futbolcularımız yok" derken, Cannavaro da "İzlememiz gereken tek yol var, o da kulüplerin gençleri yetiştirmesi. Eğer İtalya bugün ilk turda elendiyse, bunda kulüplerin de rolü var" yorumunu getiriyor. Cannavaro'nun bu sözlerine bakıp, ligi ilk iki sırada bitiren Inter ya da Roma'ya bir gönderme yapıp yapmadığı düşünülebilir. Yeni dönemde İtalya'yı Lippi'nin yerine Cesare Prandelli çalıştıracak. Fiorentina'nın 55 yaşındaki eski hocasının, Lippi'nin gerçekleştiremediği gençleştirme operasyonunu hayata geçirmesi bekleniyor. Bu çerçevede Prandelli'nin, başta De Rossi olmak üzere Criscito, Pazzini, Marchetti, Montolivo, Chiellini, Balotelli, Santon, Cassano ve Quagliarella gibi isimlerle çalışacağı ileri sürülüyor. Bakalım yeni dönemde Fransa Laurent Blanc, İtalya da Cesare Prandelli ile çıkış yolunu bulabilecekler mi?

Kader ağlarını böyle ördü

Her Dünya Kupası'nda bir takım çıkar, taşlı yollardan geçer, zorlu rakipleri eler ve o ince belli kupayı müzesine götürür. Kupanın hikâyesi kâğıt üzerinde düz bir zaman çizgisi gibi gözükse de aslında kazanan birbirine örülü onlarca hikâyenin içinden geçerek zafere ulaşır. Başarı, yıllarca süren bir çalışmanın, bir aylık bir performansın ürünü olsa da sonucu belirleyen çoğu zaman küçük anlardır. İşte Dünya Kupası'nın kaderini değiştiren on bir an...

Dağhan Irak

Fransa-Meksika maçının devre arası

Fransa, Dünya Kupası'nın kaynayan kazanıydı. Kupanın sonrasında Domenech'in yerine Blanc'ın görevle gelecek olmasının bilinmesi, takımın kötü geçen elemelerden sonra play-off'u ancak şaibeli bir golle geçebilmiş olması ve hazırlık dönemindeki huzursuzluk, bir şeyler olacağını sinyallerini veriyordu. Diğer taraftan Fransa'nın grubu, mavili ekibin çıkamayacağı kadar zorlu da sayılmazdı. 2006'ya da takım sıkıntılı başlamış ama finale kadar yürümüştü. İlk maçta zorlu Uruguay'a karşı alınan 0-0'lık beraberlik de dünyanın sonu değildi. Fransa için her şeyi belirleyen, büyük olasılıkla ikinci maç, yani Meksika maçı olacaktı. İlk yarı golsüz geçilirken, Raymond Domenech'in devre arasında Anelka'ya yönelttiği eleştiriler Chelsea'li oyuncu tarafından ağır dolusu küfürle karşılandı. İkinci yarıda Anelka sahada yoktu ve Fransa maçı 2-0 kaybetti. Fenerbahçe'nin eski oyuncusunun Domenech'ten özür dilemeyi reddetmesi ve kamptan gönderilmesiyle başlayan olaylar zinciri son dünya ikincisini tanınmaz hâle getirmiş, kâğıt üzerinde en iyi kadrolardan biri olan Fransa'yı devre dışı bırakmıştı.

Slovakya-İtalya maçının 89. dakikası

İtalya, kupalara kötü başlamasıyla tanınır. Şimdiye kadar İtalya'nın grupta ikna edici bir futbol oynadığı kupa yok denecek kadar az. Öyle ki şampiyon oldukları 1982'deki kupada bile, üç beraberlikle elenen Kamerun'un İtalya'dan çok daha iyi olduğu konuşuluyordu. İtalya, bu kupaya da kötü başladı. Paraguay ve Yeni

Zelanda beraberlikleri umutları azaltmış, ama çıkan tablo yine de 1982'yi hatırlatmıştı. Slovakya'nın gücü biliniyordu ancak İtalya'nın "İtalyalığı" yapacağına inanlar fazlaydı. Johannesburg'daki maçta Slovaklar Vittek'in iki golüyle son on dakikaya 2-0 önde girmiş, ancak İtalya Di Natale'yle farkı bire indirmişti. O dakikada bile İtalya'ya güvenenler az değildi. Zira 2-2, İtalya'yı Slovakya ve Yeni Zelanda'nın önünde grup ikincisi yapabiliyordu. İtalya, son dakikalarda golü çok aradı, hatta Quagliarella'nın topu Martin Skrtel tarafından can havliyle çizgiye çevrilirse Gök Mavililer turu da yakalamıştı. Ancak Kamil Kopunek, 89. dakikada sahneye çıktı ve İtalyanları deviren golü attı. Bu golden sonra Quagliarella o çok beklenen ikinci İtalyan golünü atmıştı, ama artık çok geçti. Slovakya ilk büyük turnuvasında tur atlarken, son şampiyonu evine gönderiyordu. Çekirge bu kez sıçrayamamıştı.

ABD-Cezayir maçının 90+1. dakikası

Dünya Kupası'nın C Grubu, futbolseverleri en çok üzen grup oldu. Bu gruptaki İngiltere, Cezayir ve Slovenya beklenen futbolun çok çok altında kalmış, gol sayısı da bir maç hariç zaten düşük olan kupa ortalamasını bile yakalayamamıştı. Bu grupta son maçlara gelinirken akılda yer edebilecek tek şey, Amerika'nın Slovenya karşısındaki destansı geri dönüşü ve 2-0'dan maçı çevirip galibiyeti kaçıran taraf oluşuydu. İngiltere-Cezayir gibi kupa tarihinin en kalitesiz maçlarından birine tanıklık edenler, haklı olarak Amerika'ya sempati besliyordu. Ancak Amerika da Cezayir'in defansif futbolu karşısında donup kalanlara katılmıştı. 0-0 beraberlik ve İngiltere'nin Slovenya karşısındaki 1-0'lık üstünlüğü, Cezayir-ABD

ikilisinin elenmesi demektir. Cezayir, beraberinde Amerika'yı da götürmek üzereydi. Diğer taraftan Slovenya da 1-0'lık yenilgiye çoktan razı olmuş, aslında çok kötü futbol sergileyen İngiltere'ye karşı atak yapmayı bile aklından çıkarmıştı. O maç 1-0 bittiğinde İngilizler kutlamalara, Slovenler ise bekleyişe başlamıştı. Derken 90+1'de Landon Donovan'ın gol haberi geldi. Slovenya yasa gömülürken, Amerika yoluna devam ediyordu. Slovenler, yenilgiye razı olmanın faturasını öderken, çalışkan ABD bu grupta emeğinin karşılığını zor da olsa almıştı.

İngiltere-Almanya maçının 38. dakikası

İngiltere-Almanya maçı, Almanya'nın müthiş baskısı ve gollerle başlamış, İngiliz takımı ancak ilk yarının sonunda kendi ceza alanının önünden çıkabilmişti. Aslında maçın en kötü oyuncularından biri olan Upson'un golüyle umutlanan İngiltere, bundan iki dakika sonra Frank Lampard'ın

değiştirmek olurdu, yapamadı. Bu iki pozisyon için kamera kullanımı tartışmaları iyice ayyuka çıktı. Video futbolda gerekir mi, gerekmez mi ayrı bir tartışma konusu ama aynı gün oynanan iki maçtaki olduğunu bir hakem Jorge Larrionda, bir de yardımcı görememişti. Gol verilmedi ve 2-2 olması gereken maç, daha sonra 4-1'lik Almanya galibiyetiyle bitti. En fanatik İngiliz bile o gün Almanya'nın birkaç dakika haricinde İngiltere'ye tartışılmaz bir üstünlük kurduğunu kabul edebilirdi ama o golün maçın kaderiyle oynamış olabileceği de yine bir gerçektir. Bu, felâketin birinci perdesiydi.

Arjantin-Meksika maçının 25. dakikası

27 Haziran, İngiltere-Almanya maçındaki müthiş hakem hatasıyla başlarken, akşam durum daha da vahim bir hâl aldı. Arjantin-Meksika maçının 25. dakikasında Carlos Tevez, maç 0-0 giderken net ofsayt bir gol kaydederken, Roberto Rosetti ve yardımcısı bu golü iptal etmeyecekti. Rosetti bu golün tekrarını stadyum ekranlarından gördüğünde kanı donmuştu ama videodan gördüğü için golü iptal etmesi futbolun kurallarını

Arjantin-Almanya maçının 3. dakikası

Kupanın grup maçları tamamlanırken pek çok futbolsever, biraz ağır başlayan turnuvanın ilk aşamasında gücünü en net ispat eden takımın Almanya olduğunda hemfikirlerdi. Dört gollü Avustralya maçıyla kupaya giren genç Alman takımı, kötü oynamadan kaybettiği Sırbistan maçından sonra yine kupanın heyecan verici takımlarından Gana'yı yenmiş ve üst tura çıkmıştı. Almanlar merakla beklenen maçta İngiltere'yi ezip geçtiklerinde herkesin gözleri artık Die Mannschaft'taydı. Ancak Almanya zor yoldan geliyordu ve sıradaki rakip kamuoyunun ittifakla favori gösterdiği Arjantin'di. Alman takımının Messi ve saz arkadaşlarına karşı bir şeyler yapabileceğinden şüphe edenler cevaplarını daha üçüncü dakikada aldı. Bastian Schweinsteiger'in ortasında kupanın genç yıldızı Thomas Müller topa kafayı vurduğunda maçın kaderi çizilmişti. Bundan sonraki seksen yedi dakika, Almanya'nın Arjantin'e verdiği kapsamlı futbol dersinden ibaretti. Almanya, İngiltere'den sonra Arjantin'den de çok daha üst klas bir futbol oynadığını kanıtıyor, futbolun yan yana dizilmiş yıldızlardan çok daha fazlası olduğunu gösteriyordu.

Uruguay-Gana maçının 120. dakikası

Bu kupanın herhalde en unutulmaz, en dramatik dakikasıydı Uruguay-Gana çeyrek final maçının uzatmasının son dakikası. Uruguay, kupayı iki kez kazandıktan sonra Arjantin ve Brezilya'nın gölgesinde kaldığı yılların acısını çıkarmak istiyor, Gana ise Afrika'nın makûs talihini yenerek yarı finale ev sahibi kıtadan çıkan ilk ve tek takım olmaya çabalıyordu. 120 dakikada iki taraf birbirine diş geçiremedi. Artık "Maç penaltılara gidecek" denirken, Gana son bir fırsat yakaladı. Kullanılan serbest vuruşta sol kanattan içeriye ortalan topu önce Appiah ağlara göndermek istedi ama çizgide Luis Suarez'e takıldı. Dönen topa bu sefer genç Dominic Adiyiah kafayı vurdu ve o anda beklenmedik bir şey oldu. İlk topu çeviren golcü Suarez bu kez topu müthiş bir refleksle ama yumruklayarak çelmişti. Bunun karşılığı tabii ki penaltı ve kırmızı karttı. Suarez, takımının yarı finale çıkabilmesi için son bir şans yaratmış, bunu yaparken de kendisini feda etmişti. Ama her şey artık Gana'nın elindeydi. Asamoah Gyan, altın bir şansı tepmeseydi Gana tarih yazacak, Suarez'in hareketi ise küçük bir detay olarak hatırlanacaktı. Ancak Gyan kaçırıldı ve sonrasında seri penaltılarda kazanan Uruguay oldu. Suarez, gerçekten de takımını kurtarmıştı.

Ajax'lı golcünün bu hareketinin etik açıdan tartışması hâlâ sürüyor ama biz küçük bir not düşelim. Aslında bu pozisyonun tartışma konusu bile olmaması gerekiyordu. Çünkü Appiah topa vurduğunda açık bir şekilde ofsaytıydı. Yani turnuvanın en unutulmaz anı da yine bir hakem hatasının ardından geldi. Ama tabii futbol hatalar oyunu, ceza sahasında yirmi oyuncu varken onlara da hak vermek gerek.

Paraguay-İspanya maçının 57-59. dakika arası

Bir futbol maçında yazılabilecek senaryoların hakikaten sınırı yok. Bazen öyle şeyler oluyor ki, insanın aklı almıyor. Paraguay-İspanya çeyrek final maçının üç dakikalık bölümü de böyle bir zaman dilimine kadar güçlü İspanya'yı gayet iyi kontrol etmiş, bu dakikada Gerard Pique'nin Oscar Cardozo'ya yaptığı hareketle de tarihi bir fırsat yakalamıştı. Atışı Cardozo kendisi kullandı ve topu kaleciye kötü bir vuruşla teslim etti. Bu pozisyonun dönüşünde ise bu kez Alcaraz, David Villa'yı indirdi. Topun başına Xabi Alonso geçti ve golü buldu. Ancak hakem atışın tekrarını istedi. Alonso penaltıyı tekrar kullandığında Villar gole izin vermeyecekti. Maçın üç dakikalık bu bölümü, herkesin çıldırdığı ve sonrasında ne yaptığını hatırlamadığı korku filmlerine benziyordu.

Almanya-İspanya maçının 73. dakikası

Dünya Kupası'nın iki yarı finalinden daha çok merak edileni Almanya'yla İspanya arasındaydı. Kupanın en büyük favorilerinden İspanya, turnuvaya İsviçre yenilgisizle başlamış, daha sonra Honduras maçı hariç bütün maçlarını ancak bir farkla kazanabilmişti. Buna karşın turnuvanın en farklı galibiyetlerinden üçü genç Alman takımına aitti. İspanya, Almanya'ya kendi oyununu oynatmayı başardı ve son çeyrek saate 0-0'la yaklaştı. Rakipleri kilitleyip 1-0'la maç kazanma numarasını eleme grubunda iki kez de Milli Takımımıza yapan İspanyollar, 73. dakikada yine bir yolunu bulup golü attı. Bu kez kahraman, geriden gelen Puyol'du. Xavi'nin kornerinde Puyol o kadar harika sıçramış ve o kadar nefis vurmuştu ki, kimsenin buna yapacak bir şeyi olamazdı.

Almanya-Uruguay maçının 90. dakikası

Turnuvalarda üçüncülük maçları genelde angarya maçlardır. Zaten finali kaçırmış olmanın verdiği keyifsizlik, uzun bir turnuvanın verdiği yorgunluk, eve dönme isteği bu maçların tadını iyice kaçırdır. Pek çok takım bu maçlara yedek kadroyla çıkar, yıldızlar pek oynamak istemez. Ama bunun bir istisnası varsa, o da kuşkusuz Dünya Kupası'dır. Burada da üçüncülük maçı, finalin gölgesinde kalır kalmasına ama takımlar dünya üçüncülüğü unvanına pek bir istihla asılır. Özellikle son dört-beş kupada üçüncülük maçları, finalden daha keyifli ve gollü geçiyor. Almanya-Uruguay maçı da bunun istisnası olmadı. Maç içinde Uruguay bir, Almanya iki kez öne geçti ve son dakikalara 3-2'yle girildi. Uruguay'ın istihla ve Almanya'nın bitmek tükenmek bilmez enerjisi herkesi maça bağlamıştı. Üstelik Müller ve Forlan gol krallığı için yarışıyor ve ikisi de birer gol bulmuştu. Mücadele son dakikaya kadar tüm hızıyla serbest vuruş kazandı. Topun başında Diego Forlan vardı. Atletico'lu gerçekten mükemmel bir frikik kullandı. Top kaleciyi geçip üst direkten döndüğünde Uruguay dünya üçüncülüğünü, Forlan ise tek başına gol kralı olma şansını kaybetmişti. Ancak futbolseverleri ayağa fırlatan bu pozisyon, aynı zamanda bu maçı belki de turnuvanın en zevkli maçı olarak tarihe geçiriyordu.

İspanya-Hollanda maçının 116. dakikası

Şunu kabul edelim, Dünya Kupası finali 1990'lardan itibaren keçiboynuzuna dönmüş vaziyette. Bu sene de final, üçüncülük maçını mumla arattı. Hollanda'nın sert futbolu insanın içinin kolay kolay kaldıracabileceği cinsten değildi. İspanya ise kupa boyunca istediği oyunu tam olarak oynayamamış, ama kazanmayı başarmıştı. Tüm eleme maçlarını 1-0'la geçen İspanyollar belki bu kez normal sürede gol bulamadılar ama abone oldukları skora 116'da kavuştular. Torres'le başlayan atakta Fabregas'tan Iniesta'ya geçen top kaleye volelendiğinde İspanya, Fransa'dan sonra Avrupa-Dünya dublesini yapan ilk takım oluyor, ülkenin yıllardır içine saplandığı kötü Dünya Kupası çansı da tarihe gömülüyordu. Tamam, belki İspanya turnuvanının genelinde Uruguay ya da Almanya kadar keyif vermemişti, ama kazanana da kızılmazdı.

Bacary Sagna

Dünya Kupası'na ilk turda veda eden Fransa Millî Takımı'nın sağ beki, yaz tatilini geçirmek için Türkiye'ye geldi. "İlk kez geçen yıl gelmiştim. Keyifli günler geçirdiğim için şimdi ikinci defa ülkenizdeyim. Antalya ve çevresi çok güzel" diyen Arsenal'li ile Antalya'nın Kemer ilçesinde buluştuk. "Tatil nasıl geçiyor" sorumuza, "Dinleniyorum. Çok yoğun bir sezonu geride bıraktık. Yeni sezon için enerji topluyorum" cevabını veren ve bulunduğu tatil köyünde en çok salsa derslerine ilgi gösteren Fransız oyuncuyla, Dünya Kupası'nı konuştuk.

Dr.Cem Çetin

▼Türkiye'deki tatilin sırasında Dünya Kupası maçları da devam etti. Yarı finaleri izleme fırsatın oldu mu?

▲Sadece Hollanda-Uruguay maçını izledim. Bizimle aynı grupta yer alan Uruguay, gerçekten çok başarılı bir performans ortaya koyarak son dörde kaldı. Hollanda-Uruguay maçını izlerken, "Uruguay'ın yerinde biz de olabilirdik" diye aklımdan geçirdim. Bu çerçevede çıkartmamız gereken çok önemli derslerin bulunduğunu düşünüyorum.

▼Kuralar çekildiğinde Fransa'da herkes çok mutluydu. Ne var ki grup maçları sonunda Fransa son sırada kalarak herkesi fazlasıyla şaşırttı. Bu olumsuzluğu nasıl değerlendiriyorsun?

▲Evet, kuralar çekildiğinde gerçekten de hepimizde iyimser bir hava oluşmuştu. Genel kanı, ilk turu geçeceğimiz yönündeydi. Çünkü rakiplerimiz bizden daha güçlü değildi. Ancak hiçbir maç oynanmadan kazanılmıyor. İsteddiğimiz futbolu oynayamadık. 2006 performansımızın oldukça gerisinde kaldık. Böyle bir tabloyla karşılaşacağımızı beklemiyorduk. Ancak gelecek için ümitli olduğumu ifade etmeliyim. Fransız futbolu, bu başarısızlığı unutturacak potansiyele sahip.

▼Biraz spekülasyon bir soru olacak ama Fransa Millî Takımı'nda oynamayı hak ettiğini düşündüğün oyuncular var mı? ▲Oyuncu tercihleri teknik

Medya

Güney Afrika'da istediğimiz futbolu oynayamadık. 2006 performansımızın oldukça gerisinde kaldık. Böyle bir tabloyla karşılaşacağımızı beklemiyorduk. Ancak gelecek için ümitli olduğumu ifade etmeliyim. Fransız futbolu, bu başarısızlığı unutturacak potansiyele sahip.

Oyuncu tercihleri teknik kadronun işi. Bu konuda bize bir yorum yapmak düşmez. Ancak sorduğunuz için söylüyorum, mesela Arsenal'de takım arkadaşım olan Samir Nasri bana göre iyi bir sezon geçirdiği için millî formayı hak etmişti.

Gazetelerin yayın politikalarına bakıldığında sanki bizim başarısızlığımızı ister gibiydiler. Geçmişte yaşanan bir takım olayları sanki yeniymiş gibi gündeme taşındılar. Her halde tüm bunları tiraj kaygısıyla yaptılar. Daha çok gazete satılmak için olayları büyüttüler.

Güney Afrika çok başarılı bir ev sahipliği yaptı. Güvenlik konusundaki endişelerin ne kadar yersiz olduğu görüldü. Ayrıca statlar çok iyiydi. Çim kalitesi de arzu edilen seviyelerdeydi. Dile getirebileceğim tek olumsuzluk hava şartlarıydı.

Arsenal'de 10.30'da kulüpte bir araya geliriz. Saat 11'de antrenman başlar. Yaklaşık iki saat sürer. Öğleden sonraları ise bize aittir. Herkesin düşündüğü gibi yoğun bir antrenman programımız yok. Ancak formda kalabilmek için kendimize dikkat etmemiz gerekiyor.

Roux ve Wenger'le çalıştığım için çok mutluyum. Çok çabuk ilerleme kaydettiysen, bu ikiliye çok şey borçluyum. Kesinlikle üzerinizde bir baskı oluşturmuyorlar. Bir aile ortamı atmosferi yaratıp, nelerin yapılması gerektiğini çok iyi anlatabiliyorlar.

başarısızlığımızı istedi

▲Gazetelerin yayın politikalarına bakıldığında sanki bizim başarısızlığımızı ister gibiydiler. Evet, iyi bir Dünya Kupası geçirmedik, beklentileri karşılayamadık ama medyanın yaklaşımı ve kullandığı ifadeler kabul edilirdi cinsten değil. Geçmişte yaşanan bir takım olayları sanki yeniymiş gibi gündeme taşındılar. Her halde tüm bunları tiraj kaygısıyla yaptılar. Daha çok gazete satılmak için olayları büyüttüler.

▼Güney Afrika'nın Dünya Kupası'na ev sahipliği konusunda neler söyleyeceksin? Yaklaşık iki hafta orada kaldınız. ▲Her şeyden önce, böyle büyük bir organizasyonun Afrika Kıtası'nda gerçekleşmesi çok önemliydi. Bana göre Güney Afrika çok başarılı bir ev sahipliği yaptı. Bizim kaldığımız süre içinde hiçbir sorun yaşanmadı. Özellikle güvenlik konusunda bazılarının endişeleri vardı ama tüm bu endişelerin ne kadar yersiz olduğu görüldü. Ayrıca statlar çok iyiydi, Avrupa'daki örneklerinden farklı değildi. Çim kalitesi de arzu edilen seviyelerdeydi. Dile getirebileceğim tek olumsuzluk hava şartlarıydı. Bir benzetme yapmam gerekirse; maçları sanki Avrupa'nın Şubat'ında oynar gibiydik.

▼Futbola orta saha oyuncusu olarak başladın, sonra forvet oynadın. Şimdi savunmadasın. Gol yollarında oynayan biri olarak kalmak ister miydin? ▲Futbolda gol atmamak önemli. Bunun için belki forvet mevkiinde oynamak isterdim. Ancak pozisyon değiştirmeme rağmen bir savunma oyuncusu olarak sürekli futbolumu geliştirdiğim için oynadığım mevkiden memnunum. Hem sadece savunmada da kalmıyorum, bek oyuncusu olarak hücumlara da katılıyorum.

▼Oynadığın mevki itibariyle en beğendiğin isimler hangileri? ▲Inter'de oynayan Maicon. 2004-2006 yılları arasında Monaco'dayken de çok iyiydi. Çok

yetenekli bir oyuncu ve futbolunu sürekli geliştiriyor. Hayranlık duymamak elde değil. Ayrıca Mourinho'nun katkısını da göz ardı etmemek gerekiyor. Maicon dışında Dani Alves ve Lahm'ı da çok beğeniyorum.

▼2007'den bu yana Arsenal'desin. Kariyerini Londra takımında uzun yıllar sürdürme arzun var mı? ▲Arsenal bana çok şey kazandırdı. Dolayısıyla burada kalmayı çok istiyorum. Elimden geldiğince en iyisini yapmaya çalışan biri olarak, futbolumu daha da geliştirip, Arsenal forması altında daha başarılı olmak en büyük arzum.

Ancak hepimiz profesyoneliz, günün birinde Arsenal'den ayrılmam gerekirse ayrılırım.

▼Premier Lig takımlarında çok fazla yabancı futbolcu var. Dil sorunuyla karşılaşılıyor musunuz? ▲Böyle bir sorumuz olmuyor, çünkü her futbolcu İngilizce konuşabiliyor. Ayrıca saygı unsurunu da göz önünde bulundurup, antrenmanlarda ya da grup olarak birlikteyken Fransız bir arkadaşıyla hiçbir zaman Fransızca konuşmuyoruz.

▼Geride bıraktığımız sezon itibariyle Premier Lig'de Big Four tekelirdi. Ada futbolunda rekabetin boyutları büyüyor diyebilir miyiz? ▲Big Four olarak isimlendirilen takımlar eskisi gibi ligi domine edemiyor. Geride kalan sezon Liverpool ilk dördün dışında kaldı. Son bir-iki yıldır Manchester City ve Tottenham çok güçlendi. Rekabet artıyor. Yeni sezon Manchester United, Chelsea ve Arsenal için daha da zorlu geçecek. Dikkat çekici sürprizler yaşanabilir. Ancak biz Arsenal olarak bütün kupaları kazanmak istiyoruz.

▼Sezon başladıktan sonra Londra'daki bir günün nasıl geçiyor? ▲Normal bir günü anlatmam gerekirse; 10.30'da kulüpte bir araya geliriz. Saat 11'de antrenman başlar. Yaklaşık iki saat sürer. Öğleden sonraları ise bize aittir. Herkesin düşündüğü gibi yoğun bir antrenman programımız yok. Ancak formda kalabilmek için kendimize dikkat etmemiz gerekiyor.

▼Profesyonel futbol kariyerinde iki teknik direktörle çalıştın. Bunlardan bir tanesi Guy Roux,

diğeri Arsene Wenger. Bu iki futbol adamı hakkında neler söyleyeceksin.

▲Hem Roux hem de Wenger'le çalıştığım için çok mutluyum. Çünkü her ikisi de gençlere önem veren ve onların önünü açan teknik direktörler. Çok çabuk bir ilerleme kaydettiysen, bu ikiliye çok şey borçluyum. Kesinlikle üzerinizde bir baskı oluşturmuyorlar. Bir aile ortamı atmosferi yaratıp, nelerin yapılması gerektiğini çok iyi anlatabiliyorlar.

▼Türk futbolu hakkında bir şeyler biliyor musun? ▲2008'de Avrupa Şampiyonası'nda yarı final oynadık. Bu da Türk futbolunun Avrupa'daki yerini göstermesi açısından çok önemli. Ayrıca Şampiyonlar Ligi'nde de mutlaka her yıl Türk takımları oluyor. İsim olarak Fenerbahçe, Galatasaray ve Beşiktaş'ı biliyorum. Son yıllarda Avrupa'nın tanınmış oyuncularını transfer ediyorsunuz. Ribery Galatasaray'da forma giydi, Anelka Fenerbahçe'de oynadı.

▼Sen de bir gün Türkiye'de oynamak ister misin? ▲Neden olmasın? Bu şekilde çok sevdiğim ülkenizi daha yakından tanıma şansına sahip olurum.

▼Futbol dışında ilgi duyduğun bir başka spor dalı var mı? Mesela Thierry Henry, Tony Parker'ın yakın arkadaşı ve bunun için basketbol maçlarını yakından takip ediyor.

▲Ben sadece futbol maçlarını takip ediyorum. Yakın bir zamana kadar elimden geldiğince bütün maçları izlerdim. Artık aileme daha çok zaman ayırıp, eskisi kadar futbol maçı izlemiyorum.

Afrika'nın makûs talihi

"Bu kez Afrika için" sloganıyla ilk kez Afrika kıtasında düzenlenen 2010 Dünya Kupası, kıtanın temsilcilerinin umut edilen çıkışına sahne olamadı. İlk kez beş takımla kupada temsil edilen Afrika, yarı finale takım çıkarma hayalini başka bir bahara ertelerken, Güney Afrika kupa tarihinde ilk turda elenen ilk ev sahibi oldu. Peki, Afrika'nın yaşadığı hüsranın nedenleri neydi?

Dağhan Irak

Afrika kıtası, büyük güçlerin yıllarca hüküm sürdüğü, doğal kaynakları, insan gücünü kelimenin tam anlamıyla sömürdüğü dev ve talihsiz bir kara parçası. Bu kıtanın tarihi hep savaşlarla, sömürüyle, acıyla, yoklukla yazıldı. Günümüzde, Afrika kabuğunu kırmaya çalışırken bile, hâlâ savaşlar, gelir dengesizliği, hastalıklar gibi sorunlar yaşıyor. Bu sorunlar, aslında kıtada yıllarca hüküm sürmüş sömürgecilik mirası. Afrika'yı sömürgeleştiren güçler ya kıtayı hiçbir zaman tam olarak terk etmediler ya da arkalarında gelenekçilikle modernlik arasında bocalayan toplumlar bıraktılar, tıpkı Pierre Bourdieu'nün tepeden inme bir modernliğin dayatıldığı Cezayir'de halkın yaşadığı bocalamayış aktardığı sosyolojik şaheseri "Cezayir 60'ta olduğu gibi... Afrika takımlarının Dünya Kupası'ndaki başarısızlığı da büyük oranda bu sağlıksız mirasa dayanıyor. Çıkış çareleri var, ancak hızlı bir ilerlemenin sağlanması yine o mirasın yarattığı zihniyet bunalımlarına takılıyor. Afrika, Afrika'ca bir gelişme yolu bulamıyor ve Batı'nın kurallarını koyduğu oyunu oynarken kaybediyor. Dilerseniz, geniş plana dönüp çıkış çarelerini tartışmadan önce kupaya katılan ve katılmayan Afrika takımlarının durumunu bir gözden geçirelim.

Güney Afrika

Turnuvarın düzenlenme sürecinde Güney Afrika'da yaşananlar aslında Afrika'daki sıkıntıların bir özeti gibi. Ev sahibi ülke bu kupayı düzenlerken sürekli olarak Batı'yla Doğu'nun, yani moderniteyle gelenekçiliğin arasına sıkıştı. Hep söylenen "Afrika tipi bir kupa"

yapılacağıdır ama FIFA'nın ve

sponsorların koyduğu kurallar bu kadar netken bunu yapmak oldukça zordu. 1990'lardan beri yaşanan ekonomik küreselleşme Dünya Kupaları'nı da ilk elden etkiledi. Amerika'da da olsa, Afrika'da da olsa, Avrupa'nın göbeğinde de olsa, kupalar hep aynı yerde ve aynı kişiler tarafından düzenleniyormuş gibi gözüküyor. Tabii ki bunun bir bedeli var. Afrika'da bunun diyeti, ülkenin en alt kesimleri tarafından ödendi. Kupa nedeniyle tenekeler barakalara sürülen fakir Güney Afrikalıların durumunun yer yer Apartheid dönemindeki uygulamalardan kötü olduğu belgelendi. Tesislerin inşası sırasında ve sonrasındaki grevler, işçilerin de haklarının tam olarak verilmemesinin bir göstergesiydi. Sonuçta ortaya Batı tipi bir kupa çıkmıştı ama Afrika'yla ve halkıyla barışık bir organizasyon yapılamamıştı. Oysa hep söylenen bu kupanın Güney Afrika halkının tamamına miras olmasıydı. Belli ekonomik kriterler uğruna bu söylem feda edildi. Futbol tarafından baktığımızda da Güney Afrika organizasyonunun verdiği sözleri tam olarak tutmadığını görüyoruz. Kupanın ev sahipliği alındığında ülke halkına söz verilen, bu kupanın ülkede sağlıklı bir futbol altyapısı ve düzgün

bir millî takım organizasyonu bırakacağıydı. Bu yönde atılan ilk adım, millî takım yönetiminin bir kereliğine baştan kurulması ve kupaya kadar o yapıyla devam edilmesiydi. En azından verilen söz buydu. Ancak son on yıllık dönemde millî takımın dokuz kez teknik direktör değişti. Sonunda kupanın başlamasına haftalar kala ihale daha önce görevine son verilen Carlos Alberto Pereira'ya kaldı. Takım kupada Pereira'nın tecrübesi, büyük taraftar desteği ve ev sahibi olmanın motivasyonu bir şeyler yapmaya çalıştı ama yeterli olmadı.

Kamerun

Afrika'nın futboldaki devriminin ilk işiği olan Kamerun, 1982'de üç beraberlik alarak gruptan elendiğinde dünyanın dikkatini kıtaya çekmiş ve "yenilmez aslanlar" lakabını almıştı. 1982'deki takımın ayak izlerinden yürüyen 1990 kuşağı bunun da ötesine geçti ve Dünya Kupası'nın yıldızı oldu. 1990'dan sonra Kamerun'dan çok önemli yıldızlar yetişti ve büyük liglerde oynadı, ancak Kamerun takımları hiçbir zaman 1982'nin ya da 1990'ın havasına sahip olmadı. Ülkenin efsane futbolcusu Roger Milla'ya göre bunun arkasında yüksek egolar ve disiplinsizlik yatıyor. Samuel Eto'o ile Roger Milla arasında kupanın hemen öncesinde yaşananlar belki de bu sorunların en net örneği. Milla, Eto'o'nun millî takımda kulübündeki kadar iyi oynamadığını söylediğinde yıldız oyuncu kupa arifesinde takımı bırakma tehdidini savurmuştu. Bunun üzerine Kamerun Futbol Federasyonu, Eto'o'nun yanında tavrı almak zorunda kaldı. Ancak Kamerun üç maçta sıfır puan aldığına haklı olanın Milla olduğu görüldü. Milla ısrarla şunu söylüyordu: "1982 ve 1990 kadroları birer takımdı. Oyuncular kendileri için değil, takım için oynardı. Şimdiki Afrika takımlarında bu yok. Bir tek Gana bunu yapabiliyor."

Kupanın ilk günlerinde yapılan bu değerlendirme sonuçlara da aynen yansdı.

Fildişi Sahilleri

Afrika'daki organizasyon sorunlarının en açık örneklerinden biri de Fildişi Sahilleri. Afrika'nın, hatta dünyanın en güçlü kadrolarından birine sahip takımın başına 2008 yılında Dünya Kupası için Trabzonspor'dan da tanıdığımız Vahid Halilhodzic getirilmişti. Fildişi Sahilleri, Boşnak Hoca yönetiminde Afrika Uluslar Kupası çeyrek finaline kadar geçen iki yıl boyunca tek mağlubiyet bile almadı. O tek mağlubiyet de Cezayir'le oynanan unutulmaz maçta uzatmada geldi. Fildişi yenilirken bile çok iyi oynamış ve oyuncuların egoları törpülenerek bir takım yaratılmış gözüküyordu. Ancak bu yenilgi sonrası Halilhodzic'in görevine son verildi. Dünya Kupası'na birkaç ay kala Fildişi hocasız kaldı. Alelacele Sven-Göran Eriksson'la anlaşıldı. Halilhodzic'in aksine Afrika futbolu tecrübesi olmayan ve Meksika'yla facia sayılabilecek bir dönem geçiren Eriksson yönetiminde takım bekleneni tam veremedi ve elendi. Halilhodzic'in gidişi ve Eriksson'un gelişini kimileri takım oyununa

16-17 yaşında İngiltere'ye giden fakir çocuklar, milyonlarca pounda gömüldüğünde ortaya çıkan sonuç çoğu kez sıkıntılı oluyordu. Üstelik bu transferlerin giderek köle pazarı havasına bürünmesi de can sıkıcıydı. John Obi Mikel'in Norveç'ten İngiltere'ye transferi bunun ciddi ve kaygı verici bir örneğiydi mesela. Son dönemde takım olmaktan çok, bir grup egosu şişmiş futbolcunun birlikteliği görüntüsü çizen Nijerya, kötü bir Afrika Uluslar

başkaldırın oyuncuların kaptislerine, kimileriye ülkedeki siyasal sorunları gölgede bırakacak bir gündem değiştirme çabasına bağlıyor. Nedeni ne olursa olsun Fildişi bu teknik direktör değişikliğiyle yakaladığı istikrarı kendi eliyle bir kenara itti ve bunun da bedelini ödedi.

Nijerya

Afrika futbolunun şimdiye kadar değiştiğimiz klasik sorunlarının tamamına sahip olan bir ülke de Nijerya. Nijerya'da da 1990'larda gelen başarıların ardından ülkenin millî oyuncuları isim yaptı ve büyük liglerde oynamaya başladı. Bu yıldız oyuncular ülkede ilâh muamelesi görünürken, yıldızlardan oluşan yeni jenerasyonları disipline etmek giderek zorlaşıyordu. Bu arada tıpkı Afrika'nın diğer futbol güçlerinde olduğu gibi oyuncular daha psikolojik gelişimlerini tamamlamadan Avrupa'ya gidiyor, pek çok yetenek ya tümünden heba oluyor ya da kariyerleri boyunca kişilik sorunları gösteriyorlardı.

Kupası geçirdikten sonra Shaibu Amodu'nun A takımdaki görevine son verildi. Aylar süren teknik direktör arayışlarından sonra Fildişi gibi Nijerya da bir İsveçliye, ülkesi dışında hiç tecrübesi olmayan Lars Lagerback'e koltuğu devretti. Lagerback'in performansı da vatandaşıninkinden çok farklı olmadı. Nijerya grubunda sonuncu olarak elendi. Kupa sonrası devlet başkanı Goodluck Jonathan'ın millî takımı uluslararası müsabakalardan men etmeye kalkması ise sorunun yalnızca takımdan kaynaklanmadığının bir kanıtıydı. Bir zamanların Olimpiyat Şampiyonu Nijerya'sı, şu an kıtanın en ağır enkazlarından.

Cezayir

1986'dan beri ilk kez Dünya Kupası finallerine gelen Cezayir, aslında diğerlerine göre daha dengeli, nispeten daha az sorunlu bir ekipti. Rabah Saadane yönetiminde çok parlak bir futbol oynamasa da Gine Körfezi ve Güney Afrika temsilcilerine göre daha derli toplu bir takımdı Cezayir. Ancak Mısır'la oynanan maçlar, Cezayir'de dengeleri değiştirdi. İki ülkeyi neredeyse savaşın eşiğine getiren Dünya Kupası elemelerinden sonra Afrika Uluslar Kupası'nda Mısır'ın ağır galibiyetiyle biten yarı final, oyuncularındaki psikolojik zayıflıklara bir bir ortaya çıkardı. Öyle bir durum ortaya çıktı ki, Mısır-Cezayir maçları Dünya Kupası'ndan bile önemli hâle geldi. Bunun üzerine bir de bitmek bilmeyen sakatlıklar eklenince Cezayir kupaya zor koşullarda hazırlandı. Yine de eğer takım biraz daha cesur futbol

oynayabilseydi, daha iyi bir sonuç alabilirdi. Diğer taraftan şunu da unutmamak lâzım. Kuzey Afrika ekiplerinin yapısı ve koşulları, kıtanın diğer bölgelerinden farklı. Teknik direktörlere tanınan kredi biraz daha fazla, kadrolar da daha dengeli. Çok büyük yıldızlar yok ama bunun getirdiği ego sorunları da yok. Yıllardır Dünya Kupası'na gidemediği hâlde Afrika Uluslar

altyapıya alınan bir Afrikalı oyuncunun beklenen verememesi çok da problem değil, gidip hemen bir başkasını alabiliyorlar. Zaman zaman kurallar delinerek çocuk yaşta oyuncular Avrupa'ya getirilebiliyor. Bu oyuncu pazarı, yerel futbolun gelişimini de olumsuz etkiliyor. Bunun sonucu olarak Avrupa'ya gidenlerle geriye kalanlar arasındaki makas her açıdan sürekli

Kupası'nda büyük başarılar yakalayan Mısır da biraz bundan besleniyor.

Yolunu bulamayan kıta

Toparlamak gerekirse, Afrika'da futbol henüz kendi yolunu çizememiş değil. Kıtanın futbol tarihi istikrarsızlıklarla, iniş-çıkışlarla yazılıyor. Dünyaya hâkim futbol ortamı, endüstriyel futbol ve onun dayattığı kurallar da Afrika'nın işini kolaylaştırmıyor. Küresel futbol piyasasında Afrika'nın yeri, bundan yüz yıl önce diğer alanlarda olduğundan pek farklı değil. Kıta, büyük kulüplerin hammadde toplama alanı. Bazı ülkelerde belli mevkilerden birkaç oyuncu çıkıp büyük liglere gidince, futbol okulları yalnızca o mevkide oyuncu yetiştirmeye başlıyor ve millî takım bir süre sonra diğer mevkilerde oyuncu bulamaz hâle geliyor. Yetenekler çok ufak yaşta büyük liglere gidiyor ve oralarda büyük sıkıntılar yaşıyorlar. Kıtanın en büyük yıldızları bile zaman zaman büyük zihinsel zayıflıklar gösterebiliyor. Büyük bir kulüp için açılıyor. Bu da millî takımlara dengesizlik ve ego krizleri olarak yansıyor. Milla'nın özlediği gibi bir Afrika takımı kurmak, o takımda oyuncuların birkaçı neredeyse ülkenin gayrisafi millî hâsılası kadar kazanırken ve ülkenin sahibi gibi muamele görünürken çok da mümkün değil. Afrika'nın futbolunu yoluna koyması için önce kendi değerlerini endüstri futboluna, yani futbolun sömürgecilğine karşı koruması ve kendi kültürüne, iç dinamiklerine uygun bir futbol ortamı yaratması gerekiyor. Organizasyonu Batı ülkeleri kadar pürüzsüz olmasa da belli ilkelere bağlı, ancak daha onemlisi Afrika halkına yakın, onların sıcaklığını, dayanışmasını taşıyan takımlar yaratıldığında Afrika için daha umutlu konuşmak mümkün olacak. Afrikalıların bu yolda yapacak çok işi olacak ama sömürgecilğe karşı büyük zaferler kazanmış bu kıtanın halkından umudu kesmek de yanlış olur. Büyük yıldızlarının sakatlığına rağmen genç kadrosu ve mütevazı ama işini bilen hocasıyla düzgün işler yapan Gana bu yolda diğer Afrika ekiplerine de örnek olabilir.

Joker kral

Kardemir Karabükspor, Bank Asya 1. Lig'de şampiyonluğunu en erken ilân eden takım olurken, daha önce golcülüğüyle ön plana çıkmamış bir oyuncusu da krallık tacını taktı. Daha önce golcülüğüyle ön plana çıkmamıştı çünkü sağ bekten sol açığa kadar birçok bölgede forma giymiş bir jokerdi o. Geçtiğimiz sezonun yarısına kadar sağ açığa, ikinci yarısında ise forvette yer alıp 18 golle Bank Asya 1. Lig'in gol kralı olan İzmirli oyuncunun bu sezon Süper Lig'de ne yapacağı merakla bekleniyor.

Mazlum **Uluç**

▼Kardemir Karabükspor Bank Asya 1. Lig'de açık ara şampiyon olurken gol krallığı tacını takan Yasin Avcı'ya daha yakından tanımak istiyoruz.
▲10 Nisan 1983 İzmir Tire doğumluyum. Futbola Tirespor'da başladım ve 15 yaşında Altay'ın altyapısına transfer oldum. Orada 3 yıl oynadıktan sonra kiralık olarak Aliğa'ya gittim. 1 sezonun ardından geri dönüp Altay'ın A takımında 6 sezon oynadıktan sonra geçen sezon Kardemir Karabükspor'a transfer oldum. Burada da ilk sezonumda Bank Asya 1. Lig şampiyonluğu yaşadım ve gol

Yasin Avcı

krallığını elde ettim.

▼Ailenden söz eder misin?

▲Üç kardeşiz. İki ablam var. Annem ve babam Tire'de yaşıyor, babam çiftçilik yapıyor.

▼Futbola başlarken hayallerin nelerdi?

▲Başlarken parayı hiç düşünmedim. Futbolu seviyordum ve televizyonda maçları izlerken "Ben de orada olabilirim" diye düşünüyordum. Açıkçası insan o yaşlarda işin maddi yönünü pek

de aklına getirmiyor. Okul dönemimde de derslerden çok futbola ağırlık veriyordum. Allah da nasip etti ve gelen şansları iyi değerlendirerek bu noktaya geldim.

▼Peki, sokakta futbol oynarken bir kulüp takımına geçişin nasıl oldu? Nasıl keşfedildin?

▲Okul takımında oynamaya başlamıştım. O sırada maçlarımızı izleyen Tirespor'un antrenörleri beni izleyip beğenmiş. Böylece Tirespor'un altyapısına

ilk zamanlar Tire'den İzmir'e giderken oldukça sıkıntı yaşadım. Sonra Altay'ın lojmanında kalmaya başladım. Ailemden, arkadaşlarımdan uzak kalmak oldukça zordu. Bir ara Tire'ye, ailemin yanına dönmeyi de düşündüm aslında. Ancak babam arkamda çok durdu.

Altay'da kamp kadrosuna giren üç genç oyuncudan biriydim. Murat Alaçayır sakatlanınca sağ bekte şans buldum ve beş hafta oynadım. Murat ağabeyin iyileşip oynayacağı hafta da bir gol attım ve ondan sonra 34 haftayı tamamladım. Gelen şans çok iyi kullanmıştım.

PAF takımında 20 gol atmış ve çok iyi bir sezon geçirmiştim. A takıma çıkmayı düşünürken kiralık gönderilmek beni oldukça üzmüştü. Ama şimdi bakınca "İyi ki gitmişim" diyorum. Bence genç oyuncuların alt liglerde oynayarak pişmeleri çok faydalı.

Altay'da artık yüzüm eskimişti. Üç tane play-off finali yaşadık ve hepsini kaybettik. Hele bir Kasımpaşa maçımız var ki, onu kaybetmek beni çok etkiledi. Yeni bir takım, yeni bir heyecan lâzımdı. Beş yıllık sözleşmem sona erince Karabükspor'a geldim. İyi ki de gelmişim.

Altyapıdan çıkan oyuncu maddi anlamda eziliyor. Benden çok iyi olmayan ama dışarıdan gelen oyuncu iki-üç kat fazla para aldı. Sözleşmem biteceği zaman ise beni de iki hafta kadro dışı bıraktılar. Sözleşmem bitip gittiğimde de "Kulübe para kazandırmadı" diye suçladılar.

Karabükspor'da oyuncuların alacakları günü gününe ödeniyor. Arkadaşlık çok iyi. Bank Asya 1. Lig'de oynayabilecek en iyi oyuncular bizdeydi. Hocamız sezon başında müthiş idman yaptırdı ve bize özgüven kazandırdı. Şehir de takıma sahip çıktı ve başarı geldi.

başladım. Yine okul müsabakalarımız devam ederken, bu defa İzmir'de oynadığımız maçlar sırasında Altay'ın hocası Ercan Ertemçöz beni beğenmiş ve izlenmemi istemiş. O sayede Altay'a transferim gerçekleşti.

▼Ailen futbolcu olmanı nasıl karşıladı?

▲Babam her zaman beni destekledi. O da küçüklüğünde futbol oynamış ama dedem kendisine izin vermemiş. Bu nedenle babam maddi manevi hep yanımda oldu. O dönemde ilk zamanlar Tire'den İzmir'e giderken oldukça sıkıntı yaşadım. Sonuçta 1.5 saatlik bir yolu gidip geliyordum. Sonra Altay'ın lojmanında kalmaya başladım. Ailemden, arkadaşlarımdan uzak kalmak, büyük bir şehirde, tanımadığınız insanların arasında yaşamak oldukça zordu. Bir ara Tire'ye, ailemin yanına dönmeyi de düşündüm aslında. Ancak babam arkamda çok durdu ve bana sabır telkin etti. İçimde de futbolcu olma kararlılığı vardı.

▼Bu arada eğitimini nereye kadar sürdürdün?

▲Ticaret Lisesi'ni bitirdim ve sonrasında devam etmedim.

▼Futbola başladığın dönemde idollerin var mıydı?

▲Altay'ın altyapısında bulunduğum dönemde A takımında Necati Ateş ve Sinan Kaloğlu oynuyordu. Ben de kendime onları örnek alıyordum. Bir de o dönemde Ümit İnal vardı ve bana çok yardımcı oluyordu. Ümit ağabey takımın en tecrübeli oyuncusuydu ve bütün genç oyunculara yol gösteriyordu.

▼Gelişimine en fazla katkı sağlayan antrenörler hangileri?

▲1 numarada Altay'ın altyapısındaki hocam Zafer Bilgetay var. Futbol hakkındaki temel bilgilerimi ondan aldım. Fiziksel gelişimimde de katkısı büyük. Yardımcıları Tamer ve Adnan Hocalara da buradan teşekkür ediyorum.

Şansımı çok iyi kullandım

▼Altyapıdan çıkış süreci aslında bir oyuncunun en zor dönemi. Altyapılarda ümit vaat eden birçok oyuncunun sonrasında kaybolup gittiğini görüyoruz. Sense o dönemi başarıyla atlatarak bugünkü konumuna yükseldin. O zorlu süreci başarıyla geçmekteki faktörler nelerdi?

▲Benim için de gerçekten kritik bir dönem vardı. Aliğa'da kiralık oynayıp A takıma döndüğümde Altay'da kalıp kalmayacağım belli değildi. 26 kişilik bir kamp kadrosu yapılmıştı ve benimle birlikte üç genç oyuncu bu listenin altına bir çizgi çekildikten sonra eklenmişti. Ama kampta sağ bekimizin Murat Alaçayır sakatlandı ve sağ açık olmama rağmen beni sağ beke yerleştirdiler. Takımın maddi durumu da iyi olmadığından o bölgeye transfer yapmamışlardı. Formayı giydim ve sezonun 5. haftasına kadar oynadım. Murat ağabeyin iyileşip oynayacağı hafta da bir gol attım ve ondan sonra 34 haftayı tamamladım. Murat ağabey ise 7. haftada kadro dışı kaldı. O dönem benim için çok önemliydi. Gelen şans çok iyi kullandım ve sonrası da geldi.

▼Kiralık gittiğin dönemden söz edelim biraz da. Bugün genç oyuncular kiralık gönderilmeye pek sıcak bakmıyor. Aliğa'ya kiralanan senin kariyerini nasıl etkiledi?

▲PAF takımında 20 gol atmış ve çok iyi bir sezon geçirmiştim. A takıma çıkmayı düşünürken kiralık gönderilmek beni oldukça üzmüştü. Ama şimdi bakınca "İyi ki gitmişim" diyorum. Çünkü 3. Lig gerçekten çok sert ve mücadeleli bir lig. Orada oynayarak kendimi geliştirdiğimi düşünüyorum. Bence genç oyuncuların alt liglerde oynayarak pişmeleri çok faydalı.

▼Sezon başında Karabükspor'a gelene kadar hep İzmir takımlarında oynadığını görüyoruz. Bu değişikliğin nedeni neydi? Altay'dan neden ayrıldın?

▲Altay'da artık yüzüm eskimişti. Orada üç tane play-off finali yaşadık ve hepsini kaybettik. Hele bir Kasımpaşa maçımız var ki, onu kaybetmek beni çok etkiledi. Artık

Karabük bir işçi kenti. Fabrikayı da gezdik ve bazı işçilerin 1800 derece ısı karşısında çalıştığını gördük. Onların maasından kesilip bize aktarılan bir para var. O insanların yüzüne rahatlıkla bakabilmek için başarılı olmak zorunda olduğunuzu hissediyorsunuz.

1 Mayıs'ta işçilerin yanındaydık ve onların bizden aldıkları destekten duyduğu mutluluğu gözlerinden okuyabiliyorduk. Onları mutlu etmek bize de büyük bir keyif verdi. Eğer seneye yine böyle bir organizasyon olursa yine 1 Mayıs'a katılırım.

İspanya'ya bakıyorsunuz, Messi'siz Barcelona olarak çok iyi oynamayı sürdürüyor. Messi ise Arjantin'de bir şey yapamıyor. Bu bize futbolun ne kadar takım oyunu olduğunu gösteriyor. Ne kadar iyi oyunculara sahip olursanız olun, takım olamazsanız hedefe ulaşamıyorsunuz.

Karabükspor'da sistem mükemmel

▼Geçtiğimiz sezona baktığımızda Karabükspor'un açık ara şampiyon olduğunu görüyoruz. Sizi rakiplerinizin bu kadar önüne çıkaran özellikleriniz nelerdi?

▲Bir kere kulübümüzün bir sistemi var. Oyuncuların alacakları günü gününe ödeniyor, maddi hiçbir sorun yaşanmıyor.

▲Arkadaşlık çok iyi. Takıma bakıyorsunuz, Bank Asya 1. Lig'de oynayabilecek en iyi oyuncular bizdeydi. Hocamız Yücel İldiz sezon başında müthiş idman yaptırdı ve bize özgüven kazandırdı. Şehir de takıma sahip çıktı ve bu faktörlerin tümü birleşince başarı geldi.

▼Sence bu saydığın özellikler Süper Lig'de kalıcı olabilmek için yeterli mi? Çünkü Karabükspor'un geçmişte iki kez Süper Lig deneyimi var fakat ikisi de çok kısa süreli oldu.

▲Takımın çekirdek kadrosu korundu. Ligin yükünü çeken 10 oyuncu devam ediyor. Eğer yeni gelen arkadaşlarımız da uyum sorunu yaşamaz ve beklentileri karşılarılarsa ligde kalabileceğimizi düşünüyorum. Bence takımın kaderi büyük ölçüde yeni transferlerin göstereceği performansa bağlı.

▼Geçtiğimiz sezon Bank Asya 1. Lig'de 18 gol atıp gol kralı olmuş bir oyuncu olarak bu sezon Süper Lig'deki hedefin ne? ▲Süper Lig çok daha farklı. Çok daha kaliteli ve iyi bir lig. Takımımıza da yeni oyuncular

geldi ve öncelikli hedefim formayı kapmak. Bir gol hedefim yok ama başarılı olacağımdan eminim. Kendime çok güveniyorum. Zaten uzun zamandır Süper Lig takımları beni istiyordu ama kismet olmamıştı. Nasip, takımıyla birlikte Süper Lig'e yükselmekmiş.

İşçilere borcumuz var!

▼Karabük şehrinde futbola ilgi nasıl?

▲Küçük bir şehir ve herkes sizi tanıyor. Geçtiğimiz sezon sokağa çıktığımda her seferinde çok güzel bir atmosferle karşılaştım. Hem takım olarak hem kişisel olarak başarılı bir sezon geçirdiğim için ilgi büyüktü. Karşılaştığım herkes "Senin gol kralı olmanı istiyorum" diyordu. Ama tabii Emenike ile karşılaştıklarında ona ne söylediklerini bilmiyorum (gülüyor). Son haftalarda aramızda bir rekabet oluştu ve şehir "Emenikeciler ile Yasinciler" diye ikiye bölündü. Son haftalarda şampiyonluğu garantilemiştik ve tek heyecan hangimizin gol kralı olacağı üzerinayedir. Karabük bir işçi kenti. Fabrikayı da gezdik ve bazı işçilerin 1800 derece ısı karşısında çalıştığını gördük.

Onların maasından kesilip bize aktarılan bir para var. Dolayısıyla sokağa çıktığımızda o insanların yüzüne rahatlıkla bakabilmek için başarılı olmak zorunda olduğunuzu hissediyorsunuz.

▼Siz takım olarak Taksim'deki 1 Mayıs kutlamalarına da katıldınız. ▲Hayatımda ilk defa böyle bir şey yaşadım. Başlangıçta korkmuştum. Çünkü 1 Mayıs deyince insanın

oldu ve bu yönümü geliştirmem kolay değil. Ben de özelliklerime göre pozisyon almaya çalışıyorum.

▼Peki, hocaların hangi özelliklerini beğeniyor?

▲Devamlılığının iyi olduğunu söylüyorlar. Gol bölgelerinde topla buluşmamı beğeniyorlar. Adam eksiltebiliyorum ve pozisyonun sonuna kadar gidiyorum. O zaman da ya top beni ya da ben topu buluyorum. Geçtiğimiz sezon bu sayede çok gol attım.

▼Bu devamlılığı sağlayabilmek için fiziksel olarak da güçlü olmak gerekiyor. Güçlü kalabilmek için neler yapıyorsunuz?

▲Yaz tatillerimde mutlaka çalışırım. Buraya gelmeden önce de Tire'de özel çalışmalar yaptım ve kampa hazır katıldım. Beslenmesine ve dinlenmesine dikkat eden bir oyuncu olduğumu söyleyebilirim. İzmir'deyken arkadaşlarımla dışarı çıkar, gezip dolaşırdım ama Karabük'te sürekli tesislerdeyim.

▼Ligimizde beğendiğin oyuncular hangileri?

▲Necati Ateş'i daha önce söylemiştim. Milan Baros'u, Harry Kewell'i ve geçen sezon zaman zaman gösterdiği performansa Keita'yı beğeniyorum.

▼Bursaspor'un şampiyonluğu ligimizde neleri değiştirir sence

▲Bursaspor'un şampiyonluğu bütün Anadolu kulüplerinin hedeflerini büyütecek. Yıllar sonra ilk defa böyle bir başarı elde ediliyor. Artık her takım en azından ilk beşte yer almak isteyecek.

▼Aslında Bursaspor'dan önce iki sezon da Sivasspor şampiyonluğu zorlamıştı. Sence bu değişim büyük takımların girilemesinden mi kaynaklanıyor yoksa diğer takımlarda bir ilerleme, diğer uyanış mı söz konusu?

▲Artık kafalar değişiyor. Nasıl ki Avrupa'da farklı takımlar şampiyonluk elde edebiliyorsa Türkiye'de de aynı olabilmeli. Bursaspor'un şampiyonluğuyla oldu zaten. İyi çalışmak, kendine güven, iyi arkadaşlık sizi bir yerlere taşıyabiliyor. Bursaspor'da bunların tümü vardı. Kadrosu da kaliteliydi. Belki o kadro üç büyüklerinki kadar zengin değildi ama Bursaspor başta saydığım diğer faktörleri lehine çevirmesini bildi. Maç maç düşündüler, stresi girmediler, şansları yardım etti, çok da iyi bir teknik adama sahipler ve böylece bir şampiyonlukla ödüllendirildiler.

▼Geçtiğimiz sezon yerli teknik adamların senesi oldu zaten. Lig

ve kupayı Türk teknik adamlar kazandı.

▲Bence kulüplerimizin artık yerli teknik adamlara güvenmesi gerekiyor. Şans verilip arkalarında durulduğu zaman neler yapabileceklerini kanıtlamış durumdadır. Bence yabancı hoca getiren büyük takımların hedefi de artık lig şampiyonluğu olmaktan çıkmalı. Onlar da kendilerini Avrupa çapında başarılarla taşıyacak isimlere yönelmeli.

Üstelik bu başarılar Türk teknik adamlarla da gerçekleştirilebilir. Zaten geçmişte baktığımızda bütün başarıların arkasında Türk teknik direktörlerin imzası bulunuyor.

▼Dünya Kupası'nı izlemişsindir. Orada seni en fazla şaşırtan ne oldu?

▲Arjantin'in elenmesi oldu. Dünya futbolunu yakından izliyorum. Barcelona'daki Messi'yi düşünerek benim favorim Arjantin'di. Ama aldandım. Messi, Barcelona'da farklı, Arjantin Millî Takımı'nda farklı performans sergiliyor. Arjantin de takım olarak benim beklediğim performanstan çok uzaktı. İspanya takımına bakıyorsunuz, Messi'siz Barcelona olarak çok iyi oynamayı sürdürüyor. Messi ise Arjantin takımında bir şey yapamıyor. Bu da bize futbolun ne kadar takım oyunu olduğunu net biçimde gösteriyor. Ne kadar iyi oyunculara sahip olursanız olun, takım olamazsanız hedefe ulaşamıyorsunuz.

▼Dünya Kupası'nda hangi oyuncuların beğendin?

▲Uruguay'dan Suarez ve Forlan'ı, İspanya'dan David Villa'yı çok beğendim. Xavi ve Iniesta her zaman iyi oyuncular. Almanya'dan ise Mesut Özil çok farklı olduğunu bu turnuva da gösterdi. Alman takımının risk alan, tek özel oyuncusu Mesut'tu.

▼Kariyerinde unutmadığın an hangisi?

▲Aslında böyle iki tane an var. Birisi Altay'la Süper Lig'e çıkmayı Kasımpaşa karşısında kaybettiğimiz maç. 90. dakikada öndeydik ama son dakikada gol yedik ve maç uzatmaya gitti. Uzatmada bir kez daha öne geçtik ancak yine son dakikada gol yedik. Onu asla unutamam. 120. dakikada kalecimiz Gökhan aut atışı kullanıyordu ve öndeydik. O anda içimden "Artık Süper Lig'deyiz" diye geçiriyorum. Kulübeye bakıyorum, bir bayram havası yaşıyor. Ancak dönen top gol oldu ve çıktık. Penaltılar atılmadan önce Süper Lig'e

çıkamayacağımızı biliyordum. Bir de Karabükspor'da Süper Lig'e çıkmayı garantilediğimiz Çaykur Rizespor maçını unutamıyorum. 3-0 kazanmıştık ve şampiyonluğu getiren iki golü ben atmıştım.

▼Kariyer planlamada neler var?

▲27 yaşındayım ve futbolun en uzun çaşındayım. Süper Lig'de oynama şansını yakaladım. Çok heyecanlıyım ve sabırsızlıkla maçları bekliyorum. İnsanlar da gol kralı bir oyuncunun ne yapacağını merak ediyor.

Bu başarının tesadüf olmadığını göstermek istiyorum. Bu heyecan ve sabırsızlığa rağmen üzerimde hiçbir baskı yok. Son derecede rahatım. Süper Lig'de iyi bir performans gösterip insanların zihnine girmek istiyorum. Belki Millî Takım bile olabilir. Bunun da hayal olmadığını düşünüyorum. Millî Takım'da oynamaya hem zihinsel hem de fiziksel olarak hazırım.

▼Karabük fazla büyük bir kent değil? Oradaki hayatından bize söz edebilir misin? Bir izmirli için kolay olmasa gerek.

▲Başlangıçta çok sıkılmıştım ve maçlardan sonra sürekli İzmir'e gidiyordum. Ama insan zamanla alışıyor. Safranbolu'ya, Amasra'ya gidiyorum. Çevrede doğal güzellikler çok fazla. Oraları geziyorum. Aslında bir oyuncunun futbol için yaşamaya açısından Karabük'te güzel bir ortam olduğunu da söyleyebilirim.

Performansına baktığımda da Karabük'teki yaşantının bana çok iyi geldiğini görüyorum.

▼Nelerden hoşlanırsın, nelere kızsın?

▲Yeni yerler keşfetmeyi, gezmeyi, otomobil kullanmayı seviyorum. Kolay sinirlenen bir insan değilim. Hem saha dışında hem de içinde sakin birisiyim. Müzik dinlemekten, film izlemekten hoşlanırım. TV dizilerinden komedileri tercih ediyorum, Geniş Aile ve Türk Malı'nı izliyorum.

Başarılı performans ve transferler için mental destek

Ömer Ateş Spor Psikoloğu

Her transfer döneminde takımlar oyuncularını ve teknik direktörlerini transfer ederek hedeflerine ulaşmaya çalışır. Bu transferleri camialarının hedeflediği başarılarla ulaşmak için milyonlarca dolar harcayarak yaparlar. Fakat geriye baktığımız zaman birçok kulüp yaptıkları isabetsiz ve yanlış transferler sonucunda beklentilerinin altında başarı göstermektedir. Yanlış transferlerin getirdiği hukuksal zorluklar da cabası. Son yıllarda ülkemize gelen dünyaca ünlü yıldızlar, yaşadıkları birtakım sorunlar yüzünden takımlarından ayrılmak zorunda kaldı. Bir büyük takımımız son 10 yılda yaklaşık 50 yabancı oyuncuyu ülkemize getirdi. Ülkemize gelen ve kendilerinden büyük beklentileri olan bazı yıldız oyuncular son derece düşük performans gösteriyor ve bu da büyük hayal kırıklığı yaşıyor. Transfer edilecek oyuncuların psikolojik özellikleri, davranışları, yaşantısı ve düşünce yapıları çok iyi analiz edilmelidir. Peki, teknik direktörlere ve oyunculara milyonlarca euro harcayan kulüplerimiz acaba yeni transferlerinin başarılı olabilmeleri için kendilerine mental destek verecek spor psikologlarıyla çalışmayı düşünüyor mu? Maalesef bir sezonda transfere 40-50 milyon euro harcayan kulüplerimiz, spor psikologlarıyla çalışmayı düşünmeyerek takımlarının geleceğini bir nevi ya tutarsa düşüncesiyle şansa bırakıyor. Sporda başarının altında yatan birçok faktör vardır. Bunlar fizik, teknik, taktik ve psikolojik faktörlerdir. Bu faktörlere yapılacak yatırımlar çok önemlidir. Maalesef ülkemizde psikolojik faktörler ihmal edilmektedir. Birçok teknik direktör ve sporcu gerçek anlamda spor psikolojisi konusunda uzman olan kişilerden yardım almamaktadır. Eğer oyuncular ve teknik

direktörler sistemli bir şekilde mental destek alırlarsa performanslarında gözle görülür artışlar olacaktır. İngiltere’de yapılan bir araştırmada, futbolda psikolojik faktörlerin başarıda yüzde 30 etkili olduğu ispatlanmıştır. Bugün tüm dünyada bilimsel antrenman metotları çok hızlı bir şekilde gelişmeye başlamıştır. Artık insan vücudunun da bir limiti olduğu, yani bir sporcunun hız, çabukluk, patlayıcı güç ve kuvvet gibi özelliklerinin bir noktaya kadar gelişebildiği de gerçektir. Bilimsel çalışmalarla sporcuların fiziksel özellikleri maksimum düzeye getirilmektedir. Oysa yeni keşfedilmeye başlanan diğer bir kısım, olayın zihinsel boyutudur. Spor performansına katkısı olan fizik, teknik ve taktik becerilerin yanında psikolojik beceriler de önemli rol oynamaktadır. Teknik direktörlerin, sporcularını transfer ederken veya seçerken, fizik, teknik ve taktik özelliklerinin yanında psikolojik özelliklerine de dikkat etmelerinde fayda vardır. Bir çok antrenör, kendisi de sporun içinden geldiği için, sporcularının neler düşündüğünü ve hissettiğini bildiklerini ifade eder. Fakat bu yanlış bir yaklaşımdır. Sporcular hakkında bilgi edinme, belirli bilimsel yöntemlerle ve uzman kişilerce yapılmalıdır. Bu yüzden gelişmiş dünya ülkelerinde bir çok teknik direktör ve antrenör fizik, teknik ve taktik becerilerin yanında psikolojik becerileri de antrenman programlarına ekleyerek spor psikologlarıyla çalışmaktadır. Yapılan araştırmalar, sporun psikolojik yönünün diğer unsurlar (fiziksel, teknik ve taktiksel) üzerinde tamamlayıcı önemli bir etken olduğunu ortaya koymuştur. Çünkü insanoğlu sadece kas ve kemikten yapılmamıştır. İnsanı diğer canlılardan ayıran en büyük unsur, düşünebilme özelliğidir. Dolayısıyla insanların en büyük silahı zihnini

kullanabilme yeteneğidir. Kuşkusuz ki kişinin performansını fizik ve taktik etkenlerin dışında psikolojik ve duygusal faktörler de etkilemektedir. Duygular sevinç, üzüntü, kızgınlık, öfke, korku ve coşkunluk olarak tanımlanabilir. Duyguların bilinçli olarak kullanılması için planlı ve düzenli bir şekilde uzman birinin denetiminde çalışılmalıdır. Çünkü duygularını kontrol edemeyen ve yönetemeyen sporcular maksimum performansına ulaşamaz. Duyguların kontrol edilmesi insan davranışlarını olumlu yönde etkiler. Eğer duygularımız bizi kontrol etmeye başlarsa bu da bizi olumsuz etkileyebilir.

Neden spor psikolojisi?

Sporcular mücadele ederken ne düşünür? Duygularını nasıl kontrol eder? Kendilerini maça nasıl hazırlar? Fizyolojik ve psikolojik gerginlik ve kaygıdan nasıl korunur? Maçlara nasıl konsantre olur? Saha içinde ve dışında gelişen beklenmedik durumlar karşısında konsantrasyonlarını bozmadan mücadele edebilir mi? Veya dağılan konsantrasyonlarını çok çabuk toparlayabilir mi? Bu soruların cevapları, sporcuya göre değişecektir. Sporcular doğal olarak bir takım stratejiler kullanarak performanslarını arttırmaya çalışır. Fakat bu stratejilerin doğruluğu ve uygulanış biçimleri çok önemlidir. Sonuç olarak sporcuların psikolojik engellerini aşmadan ve duygularını tam anlamıyla kontrol edip yönlendirebilme yeteneğini geliştirmeden yapılan çalışmalar her zaman antrenörleri büyük hayal kırıklığına uğratabilir. Bugün Türkiye’de spordaki en önemli eksiklik sporun fiziksel yönüyle zihinsel yönünün bilinçli bir şekilde birleştirilememesidir. Eğer sporun pratik ve teorik yönü iyi koordine edilirse doğal olarak bundan Türk sporu kârlı

çıkacaktır. Dünyadaki ve ülkemizdeki başarılı sporcu ve çalıştırıcılara baktığımız zaman sporun fiziksel yönünün yanında zihinsel yönünün de çok önemli olduğunu belirtmişlerdir. Michael Jordan, Tiger Woods, David Beckham, Pete Sampras, Gary Lineker, Tony Schumacher, Muhammed Ali, Phil Jackson, Mustafa Denizli, Fatih Terim, Ersun Yanal, Sir Alex Ferguson, Steve McClaren, Capello, Mourinho gibi sporcu ve çalıştırıcılar sporun zihinsel yönüne her zaman önem vererek fizik, taktik ve teknik çalışmalarına zihinsel çalışmalarını da eklemişlerdir. Sonuç olarak sezon içinde ve transfer döneminde yapılacak en önemli yatırımlardan biri de psikolojik faktörler üzerinde yapılan yatırımlardır. Uzman spor psikologlarıyla çalışan takımların her zaman bir adım önde olma şansı vardır. Böylece kulüplerin milyonlarca lirası çöpe gitmemiş olur. Geçmişte iyi transferler yapıp kan uyuşmazlığını (takım ruhunu) bahane eden çok takımımız olmuştur. Geçmiş dönemlerde bazı takımlar kritik haftalara girdiği veya kötü sonuçlar aldığı zamanlarda psikologlarla temasa geçip çok kısa süreli çalışmalar yapmışlardır. Kısa süreli yapılan çalışmalardan alınacak fayda çok azdır. Takımlarımız, uzman uygulamacı spor psikologlarıyla uzun vadeli çalışmalarını durumunda maksimum fayda sağlayabilir. Unutulmaması gereken bir unsur vardır. Hastalanıp doktora gitmektense kendimize çok iyi bakıp hastalanmamak en iyisidir. Ünlü filozof Socrates “Ben bilmediğimi bildiğim için diğer insanlardan farklıyım” demiş. O zaman takımları zihinsel olarak maçlara teknik direktörler veya yöneticiler yerine, konunun uzmanları olan spor psikologlarının hazırlaması daha yararlı olmasının yanında yönetici ve teknik direktörlerin yükünü de azaltacaktır.

Futbolcular şanslı insanlar

Futbolu çok seviyorum ve sevdiği bir işi yapmak herkese nasip olmuyor. Bugün Türkiye’de kaç insan hem sevdiği işi yapıp hem de maddi anlamda bu derece para kazanabiliyor. Ben futbolcuları bu anlamda şanslı insanlar olarak görüyorum.

Oynadığım tüm takımlarda hep istikrarlı oldum. Yedek kalan oyuncu kendisini bırakır, küser. Bendeyse tam tersi olur. Antrenmanda bir koşuyorsam üç koşmaya başlarım. Ekstra hırslanırım ve ne yapıp edip formayı kapma arzusu uyanır.

Koray Arslan

Mazlum Uluç

▼Eskişehirspor geçtiğimiz sezonu iyi bir yerde bitirirken sen de takımla birlikte yükselen oyuncularından biriydin. Bize Koray Arslan’ı biraz anlatır mısın?
▲1983’te Niğde’nin Bor ilçesinde doğdum. 2 yaşındayken ailemle birlikte İzmir’e yerleştim. 10 yaşında Bucaspor’un altyapısında futbola başladım. Altyapıda Türkiye şampiyonluğu dâhil pek çok başarı elde ettim ve

profesyonel takıma yükseldim. Bucaspor o dönemde 2. Lig B Kategorisi’nde oynuyordu ve 17 yaşında ilk sezonumda 30 civarında maça çıkınca dikkatleri üzerime çektim. Çeşitli kulüplerle adım geçmeye başlayınca, başkanımız İzmir dışına çıkmamı istemediği için beni Göztepe’ye sattı. Göztepe o sezon Süper Lig’den düşmüştü ve yeni kurduğu takımla geri dönmeyi hedefliyordu. Tanju Çolak takımın teknik direktörü olmuştu. Ancak o

dönemde maddi problemler yaşandı, kadro dışı kaldım ve 6 ayım boşa geçti. Ardından Karşıyaka’ya gittim fakat yine oynamadım. Sonuçta neredeyse 1 yıl futboldan uzak kaldım. Böyle olunca gündemden düşüyorsunuz. İki sezon önce bonservis ücreti vererek sizi almak isteyen kulüpler bu defa dönüp yüzünüze bakmıyor. Ege futbolunun kötüye gittiğini görünce dışarıda bir takıma gitmek istedim. Güngören Belediyespor bana kucak açtı.

21 yaşında İstanbul’a gittim. İçimdeki futbol açlığıyla yeniden kendimi gösterdim ve 1.5 sezon sonra Eskişehirspor’a transfer oldum. Ertesi sezon şampiyonluk yaşadık ve Süper Lig’e yükseldik. ▼Ailenden söz eder misin biraz?
▲Annem ev hanımı, babam devlet memuru, kardeşim ise üniversiteye hazırlanıyor. Kardeşim beni örnek olarak futbolcu olmak için biraz çabaladı ama olmadı. Futbolcu olmak biraz yetenek istiyor. Bu arada kesinlikle şansız da olmalı.

Eskişehirspor’la Bank Asya 1. Lig şampiyonluğu yaşadktan sonra iki sezondur da Süper Lig’de top koşturuyor. Geçtiğimiz sezon Galatasaray’a iki gol attığı maçla dikkatleri üzerinde topladı. Futbolculuğu adeta bir nimet gibi görüyor ve hem sevdiği işi yapıp hem de standartların üzerinde para kazanmanın şans olduğunu söylüyor. Millî Takım için “Bir oyuncunun ulaşabileceği en üst nokta” derken, 1 maçlık da olsa ay-yıldızlı formayı giyme aşkıyla yanıp tutuşuyor.

Benden çok daha yetenekli arkadaşlarım vardı ama hiçbiri bugün benim bulunduğum noktaya gelemedi. Futbolda nasip de çok önemli.

▼Ailen futbolcu olmanı nasıl karşıladı?

▲Ben futbola yazılmaya babamla gittim. Lisede tam gün eğitim alıyordum ve sonrasında antrenmana gitmek çok zordu. Babam bu anlamda bana çok destek oldu. Altyapılar şimdiki gibi değildi. Malzemelerimizi kendimiz alır, kendimiz yıkar, temizlerdik.

▼Bu sıkıntılara neden katlandın?

▲Futbolu çok seviyordum ve sevdiği bir işi yapmak herkese nasip olmuyor. Bugün Türkiye’de kaç insan hem sevdiği işi yapıp hem de maddi anlamda bu derece para kazanabiliyor. Ben futbolcuları bu anlamda şanslı insanlar olarak görüyorum.

▼Peki, hiç “Acaba futbolcu olamayacak mıyım?” diyerek ümitsizliğe düştüğün anlar oldu mu?

▲Oldu. Gençlik dönemimde benim yaş kategorimde bir Türkiye Şampiyonası vardı. Takım 25 kişiydi ve şampiyonaya 20 kişi götürülecekti. “Eğer 20 kişinin arasına giremezsem bırakırım” diye düşünüyordum. Kadroya girdim ama bu defa da ilk 18’in arasına alınmadım. Bir arkadaşımın kırmızı kart görmesi futbol hayatımın dönüm noktası oldu. Hocam, daha önce hiç oynamadığım stoper mevkiinde oynayıp oynamayacağımı sordu. Ben de “Oynamırım” dedim. Kenarda arkadaşlarımızı izlerken öyle bir aşka geliyorsunuz ki... Hocam şans verdi ve çok iyi bir performans sergiledim. Farklı bir mevkide çok iyi oynamam benim için dönüm noktasıydı.

▼Bu arada eğitimi ne yaptın

▲Lise mezunuyum. Hem futbolcu olup hem de eğitimine devam etmek gerçekten çok zor. Eğitimi sürdüren arkadaşlarımızı gerçekten kutluyorum. Maç ve antrenman temposu sizi oldukça yoruyor, bu arada popüler bir iş yaptığınız için sizi dışarı götürmek isteyen arkadaşlarınız oluyor. Vücudunuz iyice yorgun düşüyor. Dolayısıyla her şeyinize dikkat etmek zorundasınız. Bu ortamda eğitimi sürdüren arkadaşlarımıza imrenerek bakıyorum.

▼Arada önemli bir noktaya

parmak bastın. Popüler olan oyuncuyu dışarıya götürmek isteyen arkadaşlar... Genç oyuncular için önemli bir tehlike sanırım bu durum.

▲Kendi açımdan baktığımda aslında çok dışarı giden bir oyuncu değilim. Bekârken de değildim. Çünkü kendi vücudumu biliyorum. Bazı insanlar vücutlarına nasıl davranırsa davranırsa bünyeleri onları taşıyabiliyor. Ama ben vücuduma bakmadığım sürece bünyem mutlaka bir sinyal veriyor.

Adale problemi yaşayabiliyorum ya da farklı bir sakatlık meydana çıkabiliyor. Bu nedenle yaşantıma çok dikkat ediyorum.

▼Futbola başladığın dönemde idollerin var mıydı?

▲O dönemde sık sık playstation oynuyorduk. Real Madrid takımı da Zidane’lı, Roberto Carlos’lu bir yıldızlar topluluğuydu. Figo da o kadroya yeni katılmıştı. Ben de Figo gibi olayım diyordum ama yeteneklerimiz çok farklıydı tabii.

▼Konu oynadığın bölgeden açılmışken, seni sağ kanadın önünde, arkasında ya da ön libero olarak görebiliriz. Aslında hangi bölgede daha verimli olduğun düşünüyorsun?

▲Futbola forvet olarak başladım. Ama daha sonra süratimden yararlanmak için beni sağ kanatta önde veya arkada görevlendirdiler. “Nerede oynamayı tercih ediyorsun?” diye sorarsanız sağ bek oynamayı seçerim. Çünkü Türkiye’de öyle bir futbol anlayışı var ki rakipler kendi oyunlarını sergilemekten çok sizi bozmak için görev alan oyuncular dar alanda

sıkışıyor. Bense önü boş olduğunda süratini kullanan bir oyuncuyum. Bu nedenle sağ bek oynamak özelliklerime daha uygun. Gerçi önde oynadığımda goller de attım...

▼Mesela Galatasaray maçında sağ önde oynadın ve iki gol attın.

▲Evet. Ertesi hafta da Kayserispor’a bir gol attım. Karşıyaka’daki takım futbol oynamak niyetindeyse önde görev alabilirim (gülüyor).

Beni ancak bir gol kurtarır!

▼Eskişehirspor’da üç santrfordan sonra en fazla gol atan oyuncu sensin. Geçtiğimiz sezon, içindeki golcü mü uyandı?

▲Dediğiniz gibi, önceki sezonlarda en fazla 1 gol atan bir oyuncuyken geçtiğimiz sezon 4 gol attım. Ama daha önce hiç önde oynamamıştım. Hocam bana sağ önde ilk olarak Altay’la oynadığımız kupaya maçında görev verdi. O maçta iki gol attım. Sonra Galatasaray maçımız geldi ve hocam, “Bu maçta seni önde

oynatacağım” dedi. Galatasaray’ın beklerinin çok fazla öne çıktığını ve benim de süratli bir oyuncu olduğumu düşünerek böyle bir karar verdiğini söyledi. O maçta gol atana kadar aslında sezonun en kötü oyunlarından birini oynamıştım ve “Bu maçta beni kurtarsa kurtarsa bir gol kurtarır” diye düşünüyordum. Aradan birkaç dakika geçti ve golü attım. ▼O golle ilgili topu elinle aldığın konuşuldu.

▲Kesinlikle topun elime değdiğini hissetmedim. Maçtan sonra “Topu elinle almışsın” denildiğinde de şaşırđım. Sonra televizyonda defalarca izledim. İlk anda elime temas var gibi görünüyor ama kare kare izledim ve kesinlikle elle temas olmadığını görüntüde de belirledim. O ilk golü attıktan sonra ikinci yarıya büyük bir moralde çıktım ve birinci dakikada topu alıp güzel bir gol daha attım. Ondan sonra sahanın her yerine koştum. İnsanlar bazen ekstra güçlerini öne çıkartabiliyor. ▼Seni Süper Lig oyuncusu yapan en önemli özelliğinin hangisi olduğunu düşünüyorsun?

Arkam dönük top aldığımda sıkıntı yaşıyorum. Dar alanda problemlerim var. Hava topum iyi sayılmaz. Ama çalışıyorum. Çünkü futbolda öğrenmenin sonu yok. 35 yaşına da gelseniz öğrenecek bir şeyleriniz mutlaka vardır. Her şey tekrarlanarak gelişebilir.

Profesyonel futbolcuysanız antrenmanınızı yapacaksınız, vücudunuza dikkat edeceksiniz. Bu sezon 45 günlük iznimiz oldu. Başka iş dallarında böyle bir izin süresi yok. İki saat antrenman yapıyoruz, sonrasında boş vaktiniz çok. Futbol hem çok kolay hem çok zor bir oyun.

Real Madrid'de bir Kaka'ya bakıyoruz, Şampiyonlar Ligi maçlarında 13 kilometre koşuyor. O yeteneklere sahip bir adam o kadar koşuyorsa, siz de en az onun kadar koşacaksınız. İşinizi sevmezseniz, çalışmazsanız kendiniz kaybedersiniz.

Alex koşacağı yerleri çok iyi biliyor, beyniyle futbol oynuyor, takım arkadaşlarını çok iyi yönetiyor. Arda bu kadar baskı altında tutulmasa çok daha başarılı olabilir. Sercan çok süratli. Bakıyorsunuz, oradan geçeceğini biliyorsunuz ve geçiyor, hiçbir şey yapamıyorsunuz.

▲Allah sakatlık vermedikten sonra oyundan çıktığım maç çok azdır. Oynadığım tüm takımlarda hep istikrarlı oldum. Hocanız sizi yedek bırakabilir. Türkiye'de bu duruma düşen oyuncu genellikle kendisini bırakır, küser. Bendeyse tam tersi olur. Antrenmanda bir koşuyorsam üç koşmaya başlarım. Ekstra hırslanırım ve ne yapıp edip formayı kapma arzusu uyanır. En önemli özelliğim de budur herhalde.

▼Kendinde eksik gördüğün yönler var mı?

▲Arkam dönük top aldığımızda sıkıntı yaşıyorum. Dar alanda problemlerim var. Hava topum iyi sayılmaz. Sıkıntılarım bunlar. Ama çalışıyorum. Çünkü futbolda öğrenmenin sonu yok. 35 yaşına da gelseniz öğrenecek bir şeyleriniz mutlaka vardır. Futbol tekrar oyunu gibi. Her şey tekrarlanarak gelişebiliyor. Ben de çok çalışarak eksiklerimi kapatmaya uğraşıyorum.

▼Aslında oyuncuların antrenman yapmayı pek sevdiğini söyleyemeyiz değil mi?

▲Hocaların hep söylediği bir söz vardır, "Antrenman maçın aynasıdır" derler. Profesyonel futbolcuysanız antrenmanınızı yapacaksınız, vücudunuza dikkat edeceksiniz. Bu sezon 45 günlük iznimiz oldu. Başka iş dallarında böyle bir izin süresi yok. İki saat antrenman yapıyoruz, sonrasında boş vaktimiz çok. Siz iki saatlik antrenmanı tam anlamıyla yapar ve sonrasında dinlenmenize dikkat ederseniz hiçbir sorun yaşamazsınız. Ama antrenmandan sonra dinlenmez, uykunuza dikkat etmez, gece hayatı yaşarsanız problemler baş gösterir. Futbol hem çok kolay hem çok zor bir oyun. Real Madrid'de bir Kaka'ya bakıyoruz, Şampiyonlar Ligi maçlarında 13 kilometre koşuyor. O yeteneklere sahip bir adam o kadar koşuyorsa, siz de en az onun kadar koşacaksınız. Allah o yetenekleri bazı özel oyunculara lütfediyor. O yeteneklere sahip oyuncular bile koşarken sınırlı yetenekteki oyuncuların koşmaması düşünülemez bile. Tatilden çıkıp kampa geldik ve bir futbolcu için en zor dönemler bunlar. Günde üç antrenman yaptığımız oluyor. İşinizi

süratli. Bakıyorsunuz, oradan geçeceğini biliyorsunuz ve geçiyor, hiçbir şey

sevmezseniz, çalışmazsanız kendiniz kaybedersiniz. Futbolcuysanız ve 35 yaşınıza kadar oynamak istiyorsanız, işinizin gereklerini yerine getirmek zorundasınız. Avrupa'da futbolu bırakma yaşının 35'lerin üzerine çıkması, oyuncuların profesyonelliğinden kaynaklanıyor.

▼Futbol kariyerindeki en önemli teknik adamlar hangileri?

▲Başta Rıza Hoca. Hem en uzun süre çalıştığım hem de en kariyerli hocam o. Rıza Hoca bilgisi, görgüsü ve tecrübesiyle hepimize çok şey katıyor. Bucaspor'da beni profesyonel takıma çıkaran Behiç Funda ile Rıza Türen'in de üzerimde emeği büyük. Buradan altyapılardaki hocalarıma da çok teşekkür ediyorum.

▼Rıza Çalmbay'la uzun süre çalışmaktan söz ettin. Bir teknik adamla uzun süre çalışmak oyuncu açısından önemli olmalı değil mi?

▲Bir teknik adamın uzun süreli çalışması başarı için şart. Uzun süreli beraberliklerde hocanız sizin her şeyinizi biliyor, siz de hocanızın... Yeni gelen bir teknik adamın size nasıl davranacağını, ne düşündüğünü, antrenman sistemini bilemiyorsunuz. Şimdi biz çok yorgun olduğumuzda Rıza Hocaya gidip, "Hocam şu antrenmanı iptal edebilir misiniz?" diyebiliyoruz. O da isteğimizi makul görürse yerine getirebiliyor. Çünkü bizi tanıyor. Ama yeni gelen bir teknik adama "yanlış anlaşılabiliriz" düşüncesiyle bunu söyleyemezsiniz.

Alex futbolu beyniyle oynuyor

▼Ligde beğendiğin oyuncular hangileri?

▲Geçtiğimiz sezon devamlılığı olan oyuncular pek fazla yoktu. Zaman zaman parlayan isimler vardı. Ama ben Alex'i çok beğeniyorum. Herkes koşmadığını söylüyor ama o koşacağı yerleri çok iyi biliyor, beyniyle futbol oynuyor, takım arkadaşlarını çok iyi yönetiyor. Keita'yı yer yer çok beğeniyordum. Arkası dönük top alabiliyor, fuleli, çok iyi çalım atıp adam eksiltilebiliyor.

Ama o da deplasmanlarda etkili olamadı. Bir Arda var... Üzerine çok geliyor ama bence ülkemizi Avrupa'da temsil edebilecek ilk oyuncu o. Bu kadar baskı altında tutulmasa çok daha başarılı olabileceğini düşünüyorum. Keza Sercan'ın çok önemli özellikleri var. İnanılmaz bir patlayıcı güce sahip, çok

yapamıyorsunuz. Alanzinho da çok farklı bir oyuncu, çok çabuk ve bazen faul yaparak durdurmak zorunda kalıyorsunuz.

▼Eskişehirspor taraftarı örnek gösterilecek özelliklere sahip. Onların varlığı seni nasıl etkiliyor?

▲Beni inanılmaz motive ediyorlar. Yaptıkları tezahüratlardan, sokakta karşılaştığımızda gösterdikleri tavırlardan beni çok sevdiğini biliyorum. Kenar oyuncusu olduğum için tribünün önünde oynuyorum. Topu ayağıma aldığımızda müthiş bir uğultu kopuyor. Sanki at yarışı izliyorlar. Bu da beni çok olumlu etkiliyor. Onlara buradan teşekkür ediyorum.

▼Bursaspor'un şampiyonluğu ligimizde bir şeyleri değiştirecek mi, yoksa gelip geçici bir durum mu?

▲Bence bunu zaman gösterecek. Ama şu bir gerçek ki artık her takım, "Biz de şampiyon olabiliriz" diyor. Bursaspor'un yaptığı gerçek bir devrim. Sezon başında herhangi bir Anadolu kulübüne "Şampiyon olacaksınız" deseler hiçbirini inanmazdı. Çünkü arada

çok büyük maddi farklar var. Mesela biz deplasmana gideceğimiz zaman, biraz da yakınlık nedeniyle Bursa'ya, Ankara'ya 3'er saatlik otobüs yolculukları yapıyoruz. İstanbul takımları ise her deplasmana özel uçakla gidebiliyor. Ortamları çok farklı. Bizde bir fizyoterapist çalışıyorsa onlarda bu işi beş kişi yapıyor. Medyanın onlara ve bize bakış açısı farklı. Mesela benim Galatasaray'a attığım golden sonra gazeteciler arayıp, "Elinle attın, pişman mısın?" diye soruyor. Aynı şey bir İstanbul takımı oyuncusunun başına geldiğinde hiç böyle sorular sorulmuyor. Bursaspor bu ortamda inanılmaz bir işi başardı, tebrik etmek gerekiyor. Darısı bizim başımıza.

▼Evet, konuyu oraya getirmek istiyorum. Eskişehirspor geçmişte şampiyonluğa çok yaklaşmış bir takım. Sizin de böyle bir hedefiniz olacak mı?

▲Potansiyel olarak, şehir ve taraftar anlamında Bursa'dan aşağı kalır bir yanımız yok. İyi arkadaşlık sağlayıp takım olarak bir galibiyet serisi yakalayarak havaya girersek arkasını getirebiliriz. Bursaspor yaptıysa biz de yapabiliriz. Bursaspor'un şampiyonluğunu arkadaşlarımızla da konuşuyoruz. Takımın birbirine yakın kalitede 20 oyuncusu vardı ve hiçbirini birbirini aratmıyordu. Takımda Sercan, Volkan, Ömer dâhil herkes yedek kaldı. Bu da Ertuğrul Hoca'nın formayı herkese eşit dağıttığını gösteriyor. Tabii bu durum rekabeti de beraberinde getiriyor. Bizimse 16 kişiyle gittiğimiz maçlar oldu. Şampiyonluk için biraz da geniş kadroya ihtiyacınız var. ▼Bursaspor'un bir özelliği de ilk on birinde banko oynayan iki yabancıyla şampiyon olması. Sence yabancılar futbolumuza ne getiriyor, ne götürüyor? ▲Takımlarımız kalitesiz yabancılar getiriyor. Üç yabancı hakkı varken takımlar biraz daha ince eleyip sık dokuyor ve üç kaliteli yabancı getirebiliyordu. Şimdi 8 kaliteli yabancıya yetiştirecek para bulamazsınız. Bir yandan da bizim ligimiz çok mücadeleli bir lig. Gelen yabancıların uyum sağlaması kolay değil. Geçmişte Anelka örneğini yaşadık. Onun gibi kaliteli bir oyuncu bizim ligimizde verimli olamadı. Buna karşılık Bursaspor gibi Kasımpaşa da geçtiğimiz sezonu iki yabancıyla başarılı bir noktada tamamlayabildi. ▼Peki, yabancı oyuncuların profesyonellik anlamında yerli oyunculara kattığı artılar var mı? ▲Yabancı oyuncular bildikleri dillerle bile fark oluşturuyor. Ben de en yakın zamanda İngilizce eğitimi almak istiyorum. Yurtdışı kamplarımız oluyor, arkadaşlarınızla anlaşmanız gerekiyor, o Türkçeyi öğrenene kadar sizin ona yardımcı olmanız gerekiyor. Yabancı dil bilmeniz sizin bu iş içindeki geleceğiniz açısından da önemli. Teknik direktör veya menajer olduğunuzda da yabancı dil çok işinize yarayacak. Yabancı

oyuncuların profesyonel anlamda katkılarına gelince, kalecimiz Ivesa'yı örnek vereyim. Antrenmandan iki saat önce sahaya gelir, salonda ağırlık çalışmasına girer, yogasını yapar, antrenmandan sonra mutlaka dinlenir. 32-33 yaşında ve 2.05 boyunda bir kaleci. Bu yaşta ve bu fizikte hâlâ fit kalabilmesini de bu profesyonelce yaşantısına borçlu. Onun bu yaşantısı da diğer oyuncular için iyi bir örnek teşkil ediyor.

oyuncuların profesyonel anlamda katkılarına gelince, kalecimiz Ivesa'yı örnek vereyim. Antrenmandan iki saat önce sahaya gelir, salonda ağırlık çalışmasına girer, yogasını yapar, antrenmandan sonra mutlaka dinlenir. 32-33 yaşında ve 2.05 boyunda bir kaleci. Bu yaşta ve bu fizikte hâlâ fit kalabilmesini de bu profesyonelce yaşantısına borçlu. Onun bu yaşantısı da diğer oyuncular için iyi bir örnek teşkil ediyor.

Takım oyununun gücü öne çıktı

▼Dünya Kupası'yla ilgili öngörülerin nelerdi ve sonuçta nelerle karşılaştın?

▲Ben İspanya'nın en azından final oynayacağını düşünüyordum. Ama futbol anlamında biraz hayal kırıklığına uğradım. Topu rakibe göstermedikleri maçları bile 1-0 kazanabildiler. Sanırım bu da biraz da Fernando Torres'in formsuzluğundan kaynaklandı. Gerçek hayal kırıklığım ise Arjantin oldu. Çok kaliteli oyunculara sahiptiler ama topu alan her oyuncu iki kişiyi geçmeye çalışıyordu. Almanya'ya bakıyorsunuz, Mesut Özil dışında çok yetenekli oyuncuları olmamasına rağmen müthiş bir takım oyunu oynadılar. Bu şampiyonanın öne çıkardığı en önemli gerçek takım oyununun gücü oldu. Bir de ben orada olmadığımızı çok yandım. Tam bizlik bir kupaydı. Eğer orada olsaydık Dünya Kupası'na büyük bir renk katarıdık.

▼Kariyerinde unutamadığın an hangisi?

▲Unutamadığım an aslında unuttuğum bir an. Eskişehirspor'la şampiyon olduğumuz maçta rakiple çarpışıp yerde kaldım ve 10 dakika kendimden geçtim. O 10 dakikada neler olduğunu hiç hatırlamıyorum ama o pozisyonu da hiç unutmuyorum? Bir de Galatasaray'a iki gol attığım maçı hiç unutmuyacağım.

▼Kariyer planlamada neler var?

▲Bu sezon biraz daha üst düzey bir performans gösterip, Millî Takım'ın yeni oluşumuna katılmayı çok istiyorum. Çünkü Millî Takım bir oyuncu için ulaşılabilecek en üst noktadır. Ne yapıp edip oraya ulaşmaya çalışacağım. 1 maç da olsa o formayı giymeyi çok arzuluyorum. Olur veya olmaz ama benim en büyük hayalim bu.

Nike'ta muhteşem final

Türkiye Futbol Federasyonu tarafından Nike işbirliğiyle düzenlenen Nike Hali Saha Ligi'nde 2010 sezonu tamamlandı. 4 ay süren ve 5 bin 200 takımda 42 bin kişinin katılımıyla bugüne kadar Türkiye'de gerçekleşen en büyük futbol organizasyonu olan ligde, üç takım kategorilerinde şampiyonluk sevinci yaşadı.

finalde Tarakçı Sarrafiye ve Quest Ankara takımları karşı karşıya geldi. Normal süresi 3-3 biten final maçında Quest Ankara'yı penaltılarda 7-5 yenen Tarakçı Sarrafiye, Nike Hali Saha Ligi'nin şampiyonu oldu.

ve Kenan Doğulu konserleriyle coşturdu. Herkesin ücretsiz olarak izleyebildiği etkinliklerde tüm katılımcılar futbola ve müziğe doydular. Prodüksiyonu, sanatçıları, organizasyon ekibi ve güvenliğiyle Taksim Meydanı'nda uzun yıllar unutulmayacak kaliteli bir etkinlik gerçekleştirildi. Emniyet Müdürlüğü'nünden alınan bilgiye göre konseri 15 bin kişi izledi.

TFF Futbol Genel Direktörü Ersun Yanal, organizasyonla ilgili olarak, "42 bin kişiyle Türkiye'nin en geniş katılımlı liginin gerçekleştiriyoruz. TFF olarak elit futbolcu yetiştirmeye çok önem vermekle birlikte futbolun daha geniş kitlelere yayılmasını da amaçlıyoruz. Nike Hali Saha Ligi ile de isteyen herkesin organize bir şekilde eğlenerek futbol oynamasını sağlıyoruz. Sponsorumuz Nike'la birlikte çok geniş bir kitleye futbol heyecanı yaşıyoruz" derken, Nike Türkiye

HERKESİN FUTBOL programı kapsamında başlayan Nike Hali Saha Ligi, ülkemizde HiF lisanslı oyuncu sayısının artmasına ve futbolun yaygınlaşmasına büyük katkı sağlıyor. Bu organizasyonla, Türkiye'de futbolun en yaygın olduğu halı sahalarda isteyen herkesin futbol oynaması sağlanıyor.

2009 yılında ilki gerçekleştirilen Nike Hali Saha Ligi, 2010 sezonunda büyük bir artışla 56 merkez ve 86 halı sahada düzenlendi. Takım sayısının 5 bin 200'e yükseldiği lig, bu sezon 15-19 yaş erkek, 20-35 yaş erkek ve bayanlar olmak üzere üç farklı kategoride oynandı. Nisan ayında başlayan Nike Hali Saha Ligi'nde birbirinden heyecanlı 7 bin 84 maç oynandı ve final maçına kadar olan süreçte 46 bin 513 gol atıldı. Lig çerçevesinde toplam 42 bin kişiye de HiF lisansı çıktı.

Nike Hali Saha Ligi'nde maçlar grup turunda puan, eleme turlarında ise eliminasyon sistemiyle oynandı. Takımlar dörtlü gruplarda mücadele ettikten sonra saha birinciliği için karşı karşıya geldi. Saha birincileri ise bölge ve süper bölge birinciliği için mücadele etti. Bu aşamadan da başarıyla çıkan takımlar yarı finale kaldı. Bu sezon ilk kez bayanlar kategorisi maçlarının düzenlenmesiyle lige bayanlar da yoğun ilgi gösterdi.

Erkekler 20-35 yaş kategorisinde yarı finale kalan takımlar, 4-6 Haziran tarihleri arasında Milli Takım Riva Tesisleri'nde kampa girdi. Üç günlük kamp boyunca takımlar TFF kurs eğitimleriyle birlikte futbol antrenmanlarına katıldı. Kampın son gününde ise yarı finalistler Genç Milli Takım Antrenörü Okan Buruk'la bir sohbet gerçekleştirdi.

Sezonun ilk şampiyonları Kadıköy Gençlik Merkezi'nde gerçekleşen final maçlarıyla belli oldu. Bayanlar kategorisinde Gazi Üniversitesi, Ataşehirspor'u 8-1 yenerek mutlu sona ulaştı. 15-19 yaş erkekler kategorisinde ise 2-2 biten maçın ardından penaltılarda rakibi Bursaspor'u 5-4 yenen Gençlerbirliği kupanın sahibi oldu. Bayanlarda Samsun İlkadım Ticaret Meslek Lisesi, erkeklerde ise Edirne Barankaya takımı üçüncü sırayı elde etti.

Nike Hali Saha Ligi 20-35 yaş kategorisi finali ise Taksim'deki şölenle birlikte yapıldı. Yarı finale kalan QuestAnkara-Günata takımları ile A Takımı-Tarakçı Sarrafiye takımlarının kıyasıya mücadelesinin ardından

Şampiyon takıma kupayı TFF Başkanvekili Lutfi Arıboğan ve Nike Türkiye Genel Müdürü Matthijs Vish verdi.

A Takımı ise rakibi Günata'yı 5-2 yenerek ligin üçüncü tamamlandı. Final organizasyonu Türkiye'nin kalbinin attığı Taksim Meydanı da tarihi akşamlarından birini yaşadı. Yıllar önce Taksim Stadı'nın bulunduğu yere üç gün gibi kısa bir sürede kurulan halı sahaya bir ilk yaşandı. Halı sahanın kurulduğu yerin hemen altında olan Taksim Stadı, 1923'te Türk Milli Takımı'nın ilk maçına ev sahipliği yapmış, 1939'da ise yıkılmıştı. Nike Hali Saha Ligi final organizasyonu Taksim tam 71 yıl sonra yeniden futbolseverlere kucak açtı. Bu önemli an NTVSpor'dan da canlı olarak yayınlandı.

Maç aralarında çeşitli futbol etkinliklerinin de gerçekleştiği organizasyonun ödül töreni TFF Başkanvekili Lutfi Arıboğan, TFF Genel Sekreteri Ahmet Güvener ve Nike Türkiye Genel Müdürü Matthijs Vish'in katılımıyla gerçekleşti ve binlerce kişi tarafından izlendi.

Futbolseverlerin yoğun ilgi gösterdiği final maçı sonrası katılımcılar Ceza

Spor Pazarlama Müdürü Tunç Saral da "2009'da tüm Türkiye'yi kapsayacak bir Hali Saha Ligi kurmayı kararlaştırdık. Bu doğrultuda ligin pilot uygulamasını 2009'un Mart-Haziran ayları arasında 5 merkezde gerçekleştirerek ilk sezon organizasyonunu büyük bir başarıyla hayata geçirdik. 2009-2010 sezonu için de daha yüksek hedefler koyduk. Organizasyonu 56 merkeze çıkardık. Bu noktada Amatör Spor Kulüpleri Konfederasyonu da projemize dâhil olarak, özellikle kayıtların alınması ve maç organizasyonlarında koordineli çalıştı. Nike Hali Saha Ligi, Nike ve TFF'nin sponsorluk ilişkisinden çok ötede, bir partner veya ortak gibi çalışabildiğinin en güzel örneklerinden biri oldu. Ulaştığımız bu başarı hikâyesini hem Türkiye'de hem de yurtdışında anlatmayı hedeflerimiz arasına aldık ifadelerini kullandı.

Kuzey yıldızı

Futbola beş yaşında tanıştığında en büyük hayali A Millî Takım'da oynamaktı. Geleceğin yıldız adayı 17 yaşına geldiğinde hem yaşadığı ülke olan İsveç hem de babasının memleketi Türkiye'den millî takım daveti aldı. O Türkiye'yi seçti ve U17 Takımı'nda ay-yıldızlı formayı sırtına geçirdi. Şimdi A Millî Takım'da oynama hayalini gerçeğe dönüştürmek için gün sayarken, bir yandan da kulübü Malmö'yle büyük başarılar imza atmak istiyor.

Leyla Güngör

Fotoğraflar: Ege Bulunaz

Ceyla Kütükoğlu

▼Futbola ne zaman, nasıl başladın?

▲Küçük yaşlardan beri futbola ilğim var. İlk başladığımda 5 yaşındaydım. Ağabeylerimle top oynayarak futbola başladım.

▼Ailen futbol oynamana destek veriyor mu?

▲Ailem futbola başlarken de devam etme kararı aldığımızda da çok destek oldu. Babam bütün maçlarıma geliyor. Annemle babamın yanı sıra bütün ailem bana destek oluyor. Kuzenlerim, anneannem ve dedem de destekliyor. Benim futbolcu olmamla gurur duyuyorlar. Ağabeylerim de futbol oynamaya devam ediyor. Ama Millî Takım'a yükselen ilk aile üyesi benim.

Futbolculuk çok havalı

▼Arkadaşların senin futbolcu olman hakkında ne düşünüyor?

▲Arkadaşlarıma göre bir kızın futbolcu olması çok havalı. Bazı erkekler için garip gelebiliyor ama ne kadar iyi oynadığımızı görünce şaşıyor ve takdir ediyorlar. Kız arkadaşlarımdan bir çoğu da zaten futbolcu. Yaşadığım ülke İsveç'te kadın futbolcu o kadar fazla ki, kadınların futbol oynaması oldukça doğal karşılanıyor.

▼Takımından biraz bahseder misin?

▲LdB FC Malmö takımının 17 yaş altı takımında oynuyorum. LdB FC Malmö, İsveç'in en önemli takımlarından biri. Geçmişte şampiyonluklar yaşamış bir takım. Geçen sezon sakatlığım öncesi A takıma çıkmıştım, ancak sakatlık nedeniyle oynayamadım

▼Hangi mevkide oynuyorsun?

▲Orta saha oyuncusuyum. Çoğu zaman orta sahanın ortasında, bazen de forvet arkası oynuyorum

▼A takıma yükseldiğin zaman şanssız bir sakatlık yaşamışsın. Senin için hayal kırıklığı oldu mu? Bu şanssız süreci nasıl atlattın?

▲Tabii ki çok üzüldüm ve hayal kırıklığına uğradım. Çünkü benim yaşında iyi bir kulüpte, A takıma yükselmek büyük bir olay. Bunu başarabilmek için çok çalışmıştım. Fizik tedaviyle sakatlığım iyileşti ve yeniden formuma kavuştum. Bu şanssızlığı geride bırakıp, başımı dik tutarak çalışmaya devam ediyorum. Önemli olan sağlıklı olmak. Tekrar A takıma yükselmeğe inanıyorum.

▼Futbol kariyerinden biraz bahseder misin? Hangi takımlarda oynadın?

▲5 yaşında Malmö'deki bir Türk kulübü olan Türk Anadolu takımında futbol oynamaya başladım. Daha sonra takımın adı değişti. O takımda kız-erkek karışık oynuyorduk ve takımdaki çocukların bazıları benden 6-7 yaş büyüktü. Takımdaki en küçük oyuncu olmama rağmen kilit oyuncularından biri olmuştum. Tabii küçükler kategorisinde oynadığımız için burada fazla tecrübem olmadı. 11 yaşındayken takım değiştirdim. Malmö'deki en iyi takım olan Malmö FF'de oynamaya başladım. Daha sonra bu takımın adı LdB FC Malmö olarak değiştirildi. Bu takımda çok daha fazla tecrübe kazandım. Çünkü hem yaş olarak daha büyüğüm hem de futbolu daha iyi anlayabiliyorum. Hangi takımda olursam olayım, öncelikle oynadığım oyundan zevk

almayı ve eğlenmeyi amaçlıyorum. ▼Hiç unutamadığın bir maç anın var mı?

▲Evet var. 10 yaşında Mabi'de oynarken şimdiki takımım Malmö FF ile finalde karşılaşmıştık. Rakibimiz o yaş grubunda İsveç'in en iyi takımlarından biri olmasına rağmen maçı 5-3 kazandık. Ben de o maçta 4 gol atmıştım. Hem 4 gol atmış olmak hem de öyle güçlü bir takımı yenebilmiş olmak benim için unutulmaz bir anı oldu.

Kariyerim ve istediğim için...

▼Hem Türk hem de İsveç Millî Takımı'ndan davet aldın. Ancak Türk Millî Takım'ını seçtin. Bu kararı verirken neler düşündün? ▲Babam Türk, annem de İsveçli

olduğu için bana her iki millî takımında da oynama şansı verildi. Ancak ailemle birlikte hangisini seçmemin benim için daha iyi olacağını düşündük. Sonunda kariyerim için Türk Millî Takım'ında oynamamın daha iyi olacağına karar verdik. Ben daha teknik bir oyuncuyum ancak İsveç takımı daha çok fizik gücü yüksek oyuncularla kuruldu. Bu yüzden hem Türkiye'nin bana daha çok fırsat sunacağına inandığım hem de daha çok istediğim için Türk Millî Takım'ını seçtim.

▼Peki ailen, özellikle de annen bu kararın için ne dedi?

▲Annem Millî Takım'da oynadığım için mutlu. Onun için İsveç veya Türk Millî Takım'ında oynamam çok farketmiyor. Önemli olan benim başarılı

Arkadaşlarıma göre bir kızın futbolcu olması çok havalı. Kız arkadaşlarımdan bir çoğu da zaten futbolcu. Yaşadığım ülke İsveç'te kadın futbolcu o kadar fazla ki, kadınların futbol oynaması oldukça doğal karşılanıyor.

LdB FC Malmö, İsveç'in en önemli takımlarından biri. Geçmişte şampiyonluklar yaşamış bir takım. Geçen sezon sakatlığım öncesi A takıma çıkmıştım, ancak sakatlık nedeniyle oynayamadım. Çoğu zaman orta sahanın ortasında, bazen de forvet arkası oynuyorum.

Kariyerim için Türk Millî Takım'ında oynamamın daha iyi olacağına karar verdim. Ben daha teknik bir oyuncuyum ancak İsveç takımı daha çok fizik gücü yüksek oyuncularla kuruldu. Türkiye'nin bana daha çok fırsat sunacağına inandığım ve daha çok istediğim için Türk Millî Takım'ını seçtim.

İsveç'te özel bir lisede okuyorum. Futbolcular için ayrı bir sınıf var. Ders saatlerimiz ve sınavlarımız antrenman ve maçlarıma göre düzenleniyor. Bu yüzden futbol, okulumu ve derslerimi etkilemiyor. Okul ve futbolu birlikte götürürken sorun yaşamıyorum.

olmam. Babam ise tabii ki çok mutlu oldu. İkimiz için de benim Türkiye adına oynamam büyük bir onur.

▼Baban Türk olmasına rağmen İsveç'te yaşadığın için Türkçe bilmiyorsun. Dil engeli takımdaki arkadaşlarıyla ilişkini nasıl etkiliyor? Bu engeli nasıl aşmayı düşünüyorsun?

▲Hem U17 hem de A Millî Takım'daki arkadaşlarımla aram çok iyi. Çok az Türkçe konuşabiliyorum ama konuşulanların çoğunu anlıyorum. Ayrıca takım arkadaşlarımdan bazıları da İngilizce bildiği için zorlandığım zaman İngilizce konuşuyorum. Ama tabii ki Türkçemi geliştirmek istiyorum. Kardeşlerim ve ailem İsveççe konuştuğu için çok kolay olmayacak ama babamla daha fazla pratik yaparak Türkçe konuşmaya başlayacağım.

▼Türk Millî Takımı formasıyla ilk golünü U17 Millî Takım'ında attın. Neler hissettin?

▲Millî Takım'daki ilk golüm olduğu için benim için çok özeldi. Çok mutluyum. Umarım İngiltere maçında oynayarak A Millî Takım'da da ilk golümü atabilirim.

▼Gelecek için planların ne? En büyük hayalin nedir?

▲Futbol oynamaya devam edip, profesyonel olmak istiyorum. İsveç Ligi'nde kendimi kanıtlayıp başarılı bir futbolcu olmak en büyük hayalim. Öncelikle hedefim hem takımım LdB FC Malmö'de hem de Türk Millî Takım'ında istikrarlı bir şekilde A takımda oynamamak. A Millî Takım'da oynamak en büyük hayallerimden biriydi,

İngiltere maçı ile de bunu gerçekleştirmiş oldum.

En beğendiğin oyuncular Iniesta ve Marta

▼En beğendiğin oyuncu kim?

▲Barcelona'daki Andres Iniesta bence dünyanın en iyi orta saha oyuncularından biri. Kadınlarda ise daha önce İsveç'te oynayıp Amerika'ya transfer olan Marta Viera da Silva'yı çok beğeniyorum.

▼Aynı zamanda okuyor musun? Futbol, okul hayatını etkiliyor mu?

▲İsveç'te özel bir lisede okuyorum. Futbolcular için ayrı bir sınıf var. Ders saatlerimiz ve sınavlarımız, antrenman ve maçlarıma göre düzenleniyor. Bu yüzden futbol, okulumu ve derslerimi etkilemiyor. Okul ve futbolu birlikte götürürken sorun yaşamıyorum.

▼Futbol oynayarak para kazanabiliyor musun?

▲Şu anda profesyonel olmadığım için para kazanmıyorum. Ama profesyonel oyuncular özellikle İsveç gibi gelişmiş liglerde yüksek miktarlarda para kazanabiliyor.

▼İsveç'te kadın futboluna olan ilgi nasıl? Erkek futbolu kadar izleniyor mu?

▲İsveç, kadın futbolunun en gelişmiş olduğu ülkelerden biri. LdB Malmö ve Umea gibi büyük takımlara sahip. Erkeklerde olduğu kadar ilgi olmasa da kadın futbolu İsveç'te çok takip ediliyor. İlgi büyük. LdB FC Malmö de en çok taraftarı olan kulüplerden biri.

Futbol kulüpleri Kızılay'ı sırtında taşıdı

Barcelona'nın UNICEF'le gerçekleştirdiği işbirliği ile üstlendiği "sosyal sorumluluk", Türk kulüplerine de örnek oldu. Geçtiğimiz sezon Beşiktaş, Trabzonspor, Altay ve Kayserispor kulüpleri, Türk Kızılayı'nın logosuna formalarının sırtında yer verdi. Kızılay, yeni sezonda da kulüplerimizin aynı duyarlılığı göstermesini ve bu sosyal sorumluluk projesinin yaygınlaşmasını bekliyor.

Barcelona sadece elde ettiği saha başarılarıyla değil, "Benim formam satılık değil" diyen ve formasına para karşılığı reklam almayı reddeden anlayışıyla da farklı bir kulüp. Formalarında sadece UNESCO'nun adını taşıyorlar ve bunun için de herhangi bir karşılık almak yerine üste para ödüyorlar. Katalanların bu "sosyal sorumluluğu" geçtiğimiz sezon Türkiye'de de bazı kulüplere örnek oldu. İlk kez bir sivil toplum kuruluşunun logosuna formasında ücretsiz sırt reklamı olarak yer veren Beşiktaş'ı, Trabzonspor, Altay ve Kayserispor izledi. "Türk Kızılayı" logosu böylelikle stadyumlardaki ve ekran başındaki milyonlarca sporsever tarafından izlenirken, bu anlamlı destek, taraflı tarafsız tüm kamuoyu tarafından takdirle karşılandı. Türk Kızılayı yeni sezonda da futbol kulüplerinden benzer bir desteği bekliyor.

Aslında kulüplerin bu davranışı, taraftarlarıyla aralarındaki gönül bağına da güçlendiren bir anlam taşıyor. Beşiktaş Kulübü'nün ürünlerinin satıldığı BJK İnönü Stadı'ndaki Kartal Yuvası'nda ailesiyle birlikte alışveriş yapan 8 yaşındaki minik Beşiktaş taraftarı Tunca, elindeki Türk Kızılayı amblemlini yeni Beşiktaş formasını yüzünde büyük bir gülümsemeyle göstererek şöyle diyor: "Bence Kızılay logosu Beşiktaş formasında çok güzel durdu. Formamıza çok yakıştı." Tunca, "Türk Kızılayı'nı tanıyor musun?" sorusunu ise "Eğer bizim evimizde deprem olursa, Kızılay bize yardım eder, eşya verir, yemek verir, çadır verir, her şeyi verir" diyerek cevaplandırıyor. Beşiktaş'ın forma arkası reklamı konusunda bir firma

ile anlaşmak yerine, Türk Kızılayı'nın amblemine ücretsiz olarak yer vermesi Türkiye kamuoyundan son derece olumlu tepkiler aldı. 1903 yılında kurulan ve sosyal sorumluluk projelerinde öncü olmayı hedefleyen Beşiktaş, Türk spor tarihinde bir ilke imza attı. Türkiye'de ilk kez bir futbol kulübü, formasında ücretsiz olarak bir sivil toplum kuruluşunun logosuna yer verdi. TFF'nin kulüplere forma arkası reklamı alma hakkı tanımının ardından, birçok kulüp özel firmalarla milyon dolarlık sponsorluk anlaşmaları yaparken, Beşiktaş gönüllü olarak Türk Kızılayı ile işbirliği yapma yoluna gitti. Bir dönem Barcelona forması da giyen Beşiktaş kalecisi Rüştü Reçber, konuyla ilgili olarak, "Benzer bir çalışmayı dünyada ilk kez Barcelona, UNICEF ile yapmıştı. Sosyal sorumlulukları olan Barcelona ve Beşiktaş takımlarının formasını giyen bir futbolcu olmak benim için hem güzel bir tesadüf hem de onur kaynağı. Kızılay ülkemiz için çok önemli bir kurum. Yurtiçi ve yurtdışındaki ihtiyaç sahiplerine ilk yardım elini uzatan kuruluşumuz. Böylesine bir ilki gerçekleştiren bir kulübün bünyesinde yer almaktan memnuniyet duyuyorum" diyor. Beşiktaş'ın ardından Trabzonspor, Altay ve Kayserispor da bu sosyal sorumluluk projesinde öncülük rolü üstlendi. Trabzonspor'un anlamlı desteği taraftarlarınca takdirle ve alkışlarla karşılandı. Trabzonspor, forma arkası reklamı için sponsoru olduğu halde, firmadan alınan özel bir izinle Gaziantepspor maçına Türk Kızılayı logosu ile çıktı. İzmir'in köklü kulüplerinden Altay da formasında

Türk Kızılayı'na yer vererek, Türk futbolunun kuruma olan sevgi ve saygısını gözler önüne serdi. Tüzüğünde Kızılay'la ilgili özel bir maddeye yer veren ve "Derneğin feshi halinde malvarlığı Kızılay'a devredilir" ibaresi bulunan Altay, gönüllü olarak Kızılay logosuna forma arkasında yer vererek taraflı tarafsız tüm sporseverlerin takdirini kazandı. Formasına Türk Kızılayı logosu alan son kulüp ise Kayserispor oldu. Sezonun ilk yarısının ortalarından itibaren sırt reklamı olarak Kızılay logosunu taşımaya başlayan Kayserispor'un Genel Menajeri Süleyman Hurma, "Ülkemizin en köklü ve etkin yardım kuruluşu olan Kızılay'a destek vermekten büyük gurur ve mutluluk duyuyoruz" diye konuştu. Türk Kızılayı Genel Başkanı Tekin Küçükali ise kulüplerimizin anlamlı desteği için şunları söyledi: "Projenin başlangıcında yaptığım açıklamada, Beşiktaş ile yaptığımız forma reklamı işbirliğinin tüm kulüplerimize örnek olmasını temenni etmiştim. Çağrımız yankı buldu, Trabzonspor, Altay ve Kayserispor da Türk Kızılayı logosuna formalarında yer verdi. Fenerbahçe, Galatasaray ve diğer kulüplerimizi de bu anlamlı işbirliğine bekliyoruz ve sloganımızda belirttiğimiz gibi 'Türkiye İyilikte Birleşiyor' diyoruz" şeklinde konuştu.

Futbol köylerde öğrenilir!

Türkiye Futbol Federasyonu (TFF) Futbol Genel Direktörlüğü'nün Ülker işbirliği ile "HERKESİÇİN FUTBOL" programı kapsamında hayata geçirdiği TFF-Ülker Futbol Köyleri Projesinin 2010 etabında eğitim sona erdi. Erkek köylerinde 7, kız köylerinde 9 gün boyunca eğitim alan 12 yaşındaki minikler, eğitim sonunda farklı bireyler olarak evlerine döndü. Türkiye'nin dört bir yanından gelen çocukları futbol çatısı altında birleştirerek sosyal, kültürel ve kişisel gelişimlerine katkı sağlamayı hedefleyen proje kapsamında bu yıl 240'ı kız, 320'si erkek olmak üzere toplam 560 çocuk eğitim gördü. Erkek köyleri Sakarya, Sivas, Erzurum ve Sinop, kız köyleri ise Kocaeli, Trabzon ve Malatya illerinde gerçekleştirildi.

Çocuklar köylerde belki de hayatlarında ilk kez satranç oynadı, yaratıcı drama eğitimiyle kendilerini ifade etmeyi, beslenme eğitimiyle sporcu için önemli besinleri öğrendi. HERKESİÇİN FUTBOL diyerek yola çıkan futbol köyleri projesiyle bu çocukların ileride profesyonel futbolcu olmasalar bile futbol ailesinin farklı paydaşlarını oluşturarak iyi bir izleyici, hakem, gazeteci, antrenör olması hedefleniyor. 81 farklı ilden gelerek arkadaş olan çocuklar, hem eğitim aldıkları hem de eğlendikleri köylerden unutulmaz anılarla evlerine döndü. Köylerde eğitim gören 560 çocuk, futbolun sadece kazanmak olmadığını, önemli olanın eğlenmek ve dostluk olduğunu anladı ve takım ruhunu kavradı. TFF antrenörleri tarafından verilen temel futbol

Türk futbolun geleceği için atılan en önemli adımlardan biri olan TFF-Ülker Futbol Köyleri Projesi ile bu yıl 240'ı kız, toplam 560 öğrenci; Kocaeli, Trabzon, Malatya, Sakarya, Sivas, Sinop ve Erzurum'da açılan futbol köylerinde, hem futbolun hem de kendilerini geliştirme fırsatı buldu

eğitimleri ile katılımcı çocuklar güçlü bir altyapıya sahip oldu. A Bayan Millî Takım oyuncularımız da kız futbol köylerinde görev alarak kızlarla deneyimlerini paylaştı, onlara örnek oldu. Köylerdeki futbol eğitiminin en önemli parçası çocukların eğlenerek öğrenmelerini sağlayacak oyunca formda temel antrenman programları ile şenlik havasında gerçekleştirilen turnuvalar oldu. Köylerde futbolun yanı sıra ilkyardım, çevre, afet yönetimi, satranç gibi farklı konularda eğitim gören çocuklar, aynı zamanda projeye bu yıl dâhil olan Dr. Yasemin Bradley'den dengeli beslenmenin kurallarını öğrenirken, usta sanatçı Ayla Algan yönetimindeki "Ekol Drama"dan yaratıcı drama dersleri aldı. Futbol köylerinde çocukların sadece futbol yeteneklerini geliştirmekle kalmayıp futbolun özünde var olan kardeşlik, centilmenlik, paylaşma ve dayanışma ruhunu da keşfettiklerini belirten TFF Futbol Genel Direktörü Ersun Yanal,

"Çocuklarımıza sunduğumuz eğitim olanaklarının hem gelişimlerinde hem de hayatlarında önemli bir fark yaratacağına inanıyoruz" dedi. Yanal, projenin öncelikli hedefinin profesyonel futbolcu yetiştirmek olmamasına rağmen futbol köyleri sayesinde yetenekli çocukların Genç Millî Takımlara kadar yükselbildiğini de sözlerine ekledi. Yıldız Holding Kurumsal İletişim Genel Müdürü Zuhâl Şeker ise yıllardır sporun içinde yer alan bir marka olarak Türk sporunun geleceği olan çocuklara yönelik projelere destek vermeyi çok önemsediklerini vurgulayıp, "Çocuklarımızın eğitim almalarına, sosyalleşmelerine olanak hazırlayan, ülkemizdeki potansiyelin verimli bir şekilde değerlendirilmesini ve yetenek havuzunun genişletilmesini sağlayan bu projeye 4 yıldır destek veriyoruz. Çocuklarımıza burada futbol dışında sunduğumuz eğitim olanaklarının hayatlarında önemli bir fark yaratacağına inanıyoruz. Daha çok çocuğun spor yapabilmesi amacıyla Türkiye Futbol Federasyonu ile işbirliği içerisinde hayata geçirdiğimiz HERKESİÇİN FUTBOL projeleriyle, şu ana kadar 50 bin çocuğa ulaştık. Hedefimiz bu sayıyı 100 bine ulaştırmak" dedi. İlki 2007 yılında Van'da düzenlenen futbol köylerinde, bu yıl 64 antrenör eşliğinde toplamda 192 saat futbol antrenmanı ve kampın 6. gününden itibaren şenlik formatında düzenlenen turnuva organizasyonunda 28 maç yapıldı. Futbol eğitiminin yanı sıra 25.5 saat satranç oynandı, 55 saat yaratıcı drama çalışması gerçekleştirildi.

Hasan Doğan'ı unutmamak

2008 yılında kaybettiğimiz Türkiye Futbol Federasyonu

merhum Başkanı Hasan Doğan, ölümünün ikinci yıldönümünde

Topkapı Mezarlığı'ndaki kabri başında anıldı. Anma törenine TFF Başkanı Mahmut Özgener, Yönetim Kurulu üyeleri, TFF çalışanları, kulüp başkanları, spor adamları, ailesi ve yakınları katıldı. Başkan Özgener, törende yaptığı açıklamada, "Nur içinde yatsın. Zaman çok çabuk geçiyor, iki yıl oldu. Futbol sayesinde tanıştığım ve tanıtmaktan onur duyduğum çok değerli bir insandı. Biz de onun yönetiminde çalıştık, şimdi de başlattığı projeleri uygulamaya devam etmektен şaşmıyoruz" dedi.

9 maç da canlı yayında

Kulüpler Birliği Vakfı tarafından düzenlenen 2010-2011 yayın talimatları toplantısı İstanbul'da gerçekleşti. Toplantıya Türkiye Futbol Federasyonu Başkanı Mahmut Özgener, TFF Yönetim Kurulu Üyesi Yunus Egemenoğlu ve Millî Takımlardan sorumlu üye Levent Kızıl'ın yanı sıra Kulüpler Birliği Vakfı temsilcileri ile yayıncı kuruluş Digitürk'ün yöneticileri katıldı.

Kulüpler Birliği Başkan Vekili Göksel Gümüşdağ, yaklaşık 2 saat süren toplantının ardından yaptığı açıklamada, kulüpler, federasyon ve yayıncı kuruluş olarak bir araya gelecek yayın talimatnamesini son haline getirdiklerini ve yeni sezonda haftada 9 maçın da canlı olarak yayınlanacağı bir sistemde karar kıldıklarını söyledi. Türk futbolunun üç ayağını oluşturan TFF, kulüpler ve yayıncı

kuruluş olarak son bir ayda üçüncü toplantılarını yaptıklarını bildiren Gümüşdağ, "Gündemimiz yayın talimatıydı. Bugün itibarıyla yayın talimatı neticelendi. Her üç taraf da ortak bir noktada buluştu ve olumlu şeyler çıktı. Yeni dönemde yayınların çok daha ilgi çekeceğini söyleyebiliriz. Her hafta 9 tane canlı yayınımlarımız olacak. Bu durum, kulüpler, sponsorlar ve yayıncı açısından

çok önemli. Hepsinin eksilerini ve artılarını değerlendirip, yayın talimatını TFF Başkanımızın da katıldığı bu buluşmada neticelendirdik. Cuma, cumartesi, pazar ve pazartesi günleri toplam 9 maç canlı olarak izleyicilere ulaştırılacak. Haftanın 3 veya 4 günü kullanılarak maçlar verilecek. Türk futbolu açısından çok verimli bir toplantı gerçekleştirdik" dedi.

iki Valiye ziyaret

TFF Başkanı Mahmut Özgener, Ankara Valisi Alaaddin Yüksel ve İstanbul Valisi Hüseyin Avni Mutlu'yu makamlarında ziyaret ederek, yeni görevlerinde başarılar diledi. Başkan Özgener, her iki Valiye de isimlerinin yazılı olduğu Millî Takım forması hediye etti.

Bölge Müdürleriyle toplantı

TFF'ye bağlı tüm bölge müdürlerinin katıldığı genel değerlendirme toplantısı İstanbul The Plaza Otel'de yapıldı. İki gün süren toplantıya 14 bölge müdürünün yanı sıra TFF Futbol Genel Direktörü Ersun Yanal katıldı. Toplantının ilk gününde bölge müdürleri genel yapılanma, geçmiş ve gelecek aktiviteleri ile ilgili bilgileri paylaştı. Toplantının ikinci gününde ise HERKESİÇİN FUTBOL aktiviteleri değerlendirmesi ile birlikte Futbol Genel Direktörlüğü denetleme ve Ulusal Futbol Gelişim Akademisi (UFGA) departmanlarının sunumları yapıldı.

Nüzhet ağabeyi andık

Türkiye Futbol Federasyonu eski Genel Sekreter Vekillerinden merhum Nüzhet Kiper Bağış, vefatının üçüncü yıldönümünde Ankara Gölbaşı Kabristanı'ndaki mezarı başında anıldı. Anma törenine Bağış'ın ailesi ve TFF çalışanları katıldı.

TFF Süper Kupa'ya yoğun hazırlık

Atatürk Olimpiyat Stadyumu'nda 7 Ağustos 2010 tarihinde oynanacak TFF Süper Kupa maçı için hazırlık toplantısı yapıldı. TFF Genel Sekreteri Ahmet Güvener'in ev sahipliğinde İstinye'deki TFF binasında düzenlenen toplantıya, Bursaspor ve Trabzonspor temsilcileri, İstanbul Emniyet Müdürlüğü, Biletix, İspark, İETT, Olimpiyat Stadı yöneticileri ile TFF yetkilileri katıldı. Toplantıda Süper Kupa maçı için Olimpiyat Stadı'nda yapılan hazırlıklar görüşüldü.

Yusuf Namoğlu Siroki Brijeg-O.Ljubljana

UEFA, Bosna Hersek'in NK Siroki Brijeg ile Slovenya'nın NK Olimpija Ljubljana takımları arasında oynanan Avrupa Ligi 1. Eleme Turu maçının delegesi olarak Yusuf Namoğlu'nu atadı. Namoğlu, 8 Temmuz tarihinde Siroki Brijeg Stadı'nda oynanan maçta görev yaptı.

Dilan Deniz Gökçek Bayanlar Şampiyonlar Ligi

FIFA kokartlı bayan hakemimiz Dilan Deniz Gökçek, UEFA tarafından 5-10 Ağustos 2010 tarihlerinde Kuzey İrlanda'da oynanacak, UEFA Bayanlar Şampiyonlar Ligi 7. Grup maçları için görevlendirildi. Gökçek'in yardımcılığına ise MHK tarafından Emine Koçak atandı.

Serdar Akçer Yarı final maçı

FIFA kokartlı plaj futbolu hakemimiz Serdar Akçer, FIFA Plaj Futbolu Dünya Kupası 2011 Avrupa elemesinde Portekiz ile Rusya arasında oynanan yarı final maçında birinci hakem olarak görev aldı. 17 Temmuz Cumartesi akşamı oynanan maçta Avrupa klasmanında birinci sırada yer alan Portekiz, Rusya'yı 6-5 yendi.

Süheyl Önen U19 Avrupa Şampiyonası

UEFA Gençler-Amatörler Komite Üyesi Süheyl Önen, UEFA tarafından delege olarak görevlendirildi. Önen, 18-30 Temmuz tarihleri arasında Fransa'da düzenlenen 2010 U19 Avrupa Şampiyonası'nda görev yaptı.

U19 şampiyonu Kepez Belediyespor

Türkiye Futbol Federasyonu tarafından Kütahya'da düzenlenen 19 Yaş Altı Türkiye Şampiyonası'nda, finalde Keçiören Bağlumspor'u 4-2 yenen Kepez Belediyespor şampiyon oldu. 140 takımın katıldığı birinci kademe müsabakaları 20-23 Mayıs'ta, 24 takımın yer aldığı ikinci kademe müsabakaları 3-6 Haziran'da yapılan şampiyonanın Kütahya'daki finalinde birinci olan Kepez Belediyespor, Aksaray Karadenizspor, Buca Belediyespor ve Keçiören Bağlumspor mücadele etti. İlk maçlarda rakiplerini yenen Kepez Belediyespor ve Keçiören Bağlumspor, Dumlupınar Stadı'nda finalde karşılaştı. Rakibini 4-2 mağlup eden Antalya temsilcisi Kepez Belediyespor, 2009-2010 sezonu 19 Yaş Altı Türkiye Şampiyonluğunu kazandı. Aynı statta yapılan diğer maçta, Aksaray Karadenizspor'u 3-1 yenen Bucaspor da şampiyonayı üçüncülükle tamamladı.

TFF'den kulüplere destek

TFF tarafından düzenlenen "TFF 2. Lig ve TFF 3. Lig Kulüpler Toplantısı" İstanbul'da gerçekleştirildi. Maslak Sheraton Otel'deki toplantıda TFF Başkanı Mahmut Özgener, Yönetim Kurulu üyeleri Ufuk Özerten, Mehmet Baykan, Kulüpler Birliği Vakfı Başkanı Aziz Yıldırım, Başkan Vekili Göksel Gümüşdağ ile 2. Lig ve 3. Lig'den 74 kulüp başkanı katıldı. Açılış konuşmasını yapan Başkan Mahmut Özgener, büyük çabalar sonucunda geçtiğimiz yıl kabul edilen yeni TFF Statüsü sayesinde Türkiye'de profesyonel liglerde mücadele eden tüm kulüplerin Genel Kurul'da temsil edilebilme imkânı doğduğunu ve bunun Türk futbolu için çok önemli olduğunu söyledi. Yeni lig sisteminin TFF 3. Lig kulüplerine ekstra mali bir yük getirdiğinin bilincinde olduklarını kaydeden Mahmut Özgener, "Sizlerin

yaşayacağı mali külfeti azaltmak için tüm imkânlarımızı seferber ederek TFF 2. ve 3. Lig kulüplerine toplam tutarı 5 milyon liraya ulaşacak yol yardımı yapmaya karar verdik. TFF içinde oluşturulan profesyonel ekibe siz de küçük bir komisyon kurarak destek verirsiniz, kilometre bazlı olacak bu yardımın nasıl ve hangi şartlarda yapılacağını ortak bir karara bağlayalım" diye konuştu. TFF 2. ve 3. Lig kulüplerinin Spor Toto'dan elde ettikleri gelirlerinde yaşanan düşüşlerin farkında olduklarını da belirten Başkan Özgener, "Bizim de Spor Toto gelirlerimizde önemli düşüşler yaşandı. Bu konuyla ilgili olarak Ağustos'un ilk haftalarında Spor Toto Teşkilat Başkanı ve sizlerin de katılımıyla bir toplantı organize edeceğiz. Yeni sezona önümüzü görerek başlayacağız" dedi.

Gazilerimizin yanındayız

Türkiye Futbol Federasyonu Başkanı Mahmut Özgener başkanlığındaki TFF heyeti, Ankara'da gazilerle bir araya geldi. TSK Rehabilitasyon Bakım Merkezi Başkanlığı'nda gerçekleşen ziyarete Başkan Özgener'in yanı sıra TFF Başkanvekili Lutfi

Arıboğan, Yönetim Kurulu üyeleri Ufuk Özerten, Arif Koşar, Millî Takımlar sorumlusu Levent Kızıl, TFF Genel Sekreteri Ahmet Güvener ve TFF Başkanlık Koordinatörü Mümtaz Karakaya da katıldı. Tuğgeneral M. Faruk Alpaydın'ın ev sahipliğindeki ziyarette, Başkan Mahmut Özgener ve heyet, Ampute Millî Takımı'nın oyuncularını ile bir araya geldi ve kendilerine Millî Takım formaları hediye etti.

Bakım Merkezi'ni de gezen Futbol Federasyonu Başkanı Özgener, buradaki imkânlardan ve verilen hizmetten gurur duyduklarını belirterek merkezdeki gazilerle bir arada olmaktan da onur duyduklarını vurguladı.

Lig Statüleri yürürlüğe girdi

sonucunda Bank Asya 1. Lig'i 3, 4, 5, ve 6. sırada bitiren takımlar deplasmanlı olarak çift maç eleme usulüyle oynayacak. Buna göre, sezonun

3. ve 6. bitiren takım ile 4. ve 5. tamamlayan takım, birbirleriyle çift maç eleme usulü oynayacak. Bu müsabakalarda galip gelen takımlar tarafsız sahada tek maç eleme usulünde final müsabakası yapacak.

TFF 2. Lig müsabakaları

Geçtiğimiz sezonlarda; Eleme Grubu, Klasman Grubu, Yükselme Grubu ve Play-Off'lar şeklinde yapılan TFF 2. Lig'de de köklü değişikliklere gidildi. Bu değişiklikler çerçevesinde, TFF 2. Lig; 18'er takımlı 2 gruptan oluşacak. Çift devreli lig usulüne göre oynanacak müsabakalardan sonra her grubun birincisi olan 2 takım doğrudan TFF 1. Lig'e yükselecek. Her iki grupta 2, 3, 4 ve 5. sırayı alan takımlar ise TFF'nin belirleyeceği sahada tek maç eleme usulüyle mücadele edecek ve finalde kazanan takım TFF 1. Lig'e yükselmeye hak kazanacak.

TFF 3. Lig müsabakaları

TFF 3. Lig'de de yeniden

yaşlanmaya gidildi. Yeniden yapılanma çerçevesinde, takımlar 3 grupta mücadele edecek. Her grubun birincisi olan 3 takım doğrudan TFF 2. Lig'i'ne yükselecek. Her grubu 2, 3, 4 ve 5. sırada tamamlayan takımlar play-off oynama hakkını kazanacak. Play-off'larda grubunu ikinci sırada bitiren takımlar ile aynı grubu beşinci sırada bitiren takımlar; üçüncü sırada bitiren takımlarla aynı grubu dördüncü sırada bitiren takımlar eşleşecek ve tek maç eleme usulüne göre müsabaka yapacak. Bu müsabakalarda kazanan takımlar final oynayacak ve finalde kazanan takımlar TFF 2. Lig'i'ne yükselecek. Böylece toplam 6 takım TFF 2. Lig'e yükselmiş olacak. Yeni kurulacak olan Bölgesel Amatör Lig'den ise 12 takım TFF 3. Lig'e yükselecek; TFF 3. Lig'den de 9 takım Bölgesel Amatör Lig'e düşecek.

BAL Ligi kuruldu

2010-2011 sezonundan itibaren oluşturulması kararlaştırılan Bölgesel Amatör Lig'le ilgili genel esaslar, TFF Yönetim Kurulu toplantısında onaylandı. Türk futbolunda hem profesyonel olmak isteyen amatör kulüplere yeni bir heyecan getirmesi hem de kulüplerin çağdaş yapılara doğru evrilmesine önayak olunması amacıyla Türkiye genelinde, tüm illerin takımlarının katılımı ile bölgesel, kriterli ve deplasmanlı en üst amatör lig olarak, Bölgesel Amatör Lig (BAL) kuruluyor. Bu ligle gelecekte profesyonel liglerde görev alacak futbolcu, teknik adam, hakem gibi futbol paydaşlarının gelişmesi ve tecrübe kazanmaları

sağlanması hedefleniyor. Profesyonel liglerde bugün itibarıyla 26 ilin takımı bulunmuyor. Bu nedenle BAL'da her ilin belirli bir kontenjan dâhilinde temsil edilmesine karar verildi. Yerel amatör liglerde mücadele eden takımların da bu lige yükselmelerine imkân sağlamak amacıyla, kontenjanların mümkün olduğu kadar sabit kalması ve bu kontenjanlar dâhilinde bu ligde mücadele eden takımlarla yerel ligde başarılı olan takımlar arasında iniş-çıkışların sağlanması planlanıyor. BAL, 2009-2010 sezonunda illerinde dereceye giren 147 takım ve TFF 3. Lig'den düşen 13 takımın katılımıyla, toplam 160 takım arasında oynanacak.

Gelişim Liglerine düzenleme

Türkiye Futbol Federasyonu Hukuk Müşavirliği ve Futbol Genel Direktörlüğü'nün uzun süren çalışmaları sonucunda hazırlanan Gelişim Ligleri Statüsü, TFF Yönetim Kurulu'nun onayı ile yürürlüğe girdi. Statü, TFF tarafından düzenlenen Bölgesel Gençlik Geliştirme Ligleri, Akademik Ligleri ve A2 Lig'i'nde 2010-2011 sezonunda uyulması gereken prosedürü içeriyor. Statüyle, Coca Cola Akademik Ligleri'ne U17, Bölgesel Gençlik Geliştirme Ligleri'ne de U16 yaş kategorileri eklendi ve müsabaka sistemi yeniden düzenlendi.

A2 Lig'i'nde üst yaş sınırı kalktı

Yeni statüde en önemli değişiklikler, A2 Lig'i ile ilgili uygulamalarda yer alıyor. Türk futboluna farklı bir açılım sunma hedefiyle geçen sezon

başlatılan A2 Lig'i'ne yeni sezonda Turkcell Süper Lig ve Bank Asya 1. Lig'de bulunan kulüpler 01.01.1992 ve daha önceki tarihlerde doğmuş oyuncularıyla katılabilecek. Ayrıca kulüpler, A2 Lig'i maçlarında futbolcu uygunluğu kriterlerine uymak şartıyla 19 yaşından büyük en fazla 2 yabancı futbolcu da oynatabilecek. Statüde yer alan bir diğer değişiklik kapsamında da alt yaş kategorisindeki bir futbolcu sezon içerisinde A2 Lig'i'nde oynadığı takdirde, aynı sezon tekrar alt yaş kategorisindeki müsabakalara katılamayacak.

Maçlar doğal çimde

Yeni statüye göre A2 Lig'i müsabakaları sadece doğal çim sahalarda oynanabilecek.

A2 Lig'i'nin maçlarının günü de TFF Yönetim Kurulu'nun kararı ile değişti. Eski statüye göre Salı ve Çarşamba günleri oynanan A2 Lig'i müsabakaları, bundan sonra Pazartesi günleri yapılacak. Bu sayede kulüplerin A takım teknik sorumlu ve antrenörleri, A2 Lig'i'nde oynayan futbolcuların performanslarını bizzat takip edebilme şansına sahip olabilecek. A2 Lig'i, yapılan bu değişikliklerle, katılan profesyonel takımlar için bir rezerv lig niteliğine kavuşturulmuş oldu. Kulüpler A takım kadrolarında oynamadıkları futbolcularını bu ligde oynatarak, futbolcularının müsabaka ekşisini kapatma, tecrübe kazanmalarını sağlama ve performanslarını müsabaka ortamında değerlendirme fırsatına kavuşmuş olacak.

Gruplar belli oldu

2010-2011 Sezonu TFF 2. Lig ve TFF 3. Lig grup kuralarının çekimi yapıldı. Maslak Sheraton Oteli'nde yapılan kura çekimine Türkiye Futbol Federasyonu Profesyonel Kurul Başkanı ve Eğitimden Sorumlu Yönetim Kurulu üyesi Ufuk Özerten, Genel Sekreter Vekili Gıyasettin Şenman, Profesyonel Maçlar Planlama Organizasyon Müdürü Ufuk Şepik ile TFF 2. Lig ve TFF 3. Lig kulüplerinin temsilcileri katıldı.

Profesyonel Maçlar Planlama Organizasyon Müdürü Ufuk Şepik'in teknik olarak kulüp temsilcilerini bilgilendirdiği kura çekiminde, Profesyonel Kurul Başkanı ve Eğitimden Sorumlu Yönetim Kurulu üyesi Ufuk Özerten de şunları söyledi: "İlk defa tüm Türkiye'yi kapsayacak şekilde gruplarımız ele alındı. Bu uygulamaya kulüplerimizden gelen istek üzerine geçildi. Kulüplerimiz grupları kendi çektikleri kuralarla en adaletli bir şekilde belirliyor. Bundan sonra hep beraber liglerimizin marka değerini arttırmak için de çalışmalıyız. Oynanan futbolun kalitesini yükseltmeliyiz. Seyir zevkini arttırmalıyız. Ancak bu şekilde kulüplerimizin gelirlerini daha yukarıya çekebiliriz. Yeni sezon tüm kulüplerimize hayırlı olsun." Öte yandan TFF Yönetim Kurulu, TFF 2. Lig ve 3. Lig'de 2010-2011 sezon planlamalarını kararlaştırdı. Plana göre, 18 takımlı 2 ayrı gruptan oluşan TFF 2. Lig'de yeni sezon 29 Ağustos 2010 tarihinde başlayacak. Ligin ilk devresi 19 Aralık 2010'da oynanacak 17. hafta karşılaşmaları ile bitecek. İkinci devresi 16 Ocak'ta başlayacak TFF 2. Lig'de normal sezon, 8 Mayıs 2011'de oynanacak maçlarla sona erecek.

Üç ayrı gruptan oluşan TFF 3. Lig'de de yeni sezon 5 Eylül 2010 tarihinde başlayacak. Ligin ilk devresi 26 Aralık 2010'da oynanacak 17. hafta karşılaşmaları ile bitecek. İkinci devresi 23 Ocak'ta başlayacak TFF 3. Lig'de normal sezon 15 Mayıs 2011'de oynanacak maçlarla sona erecek.

TFF bünyesindeki tüm TUTOR ekibinin ve Futbol Genel Direktörü Ersun Yanal'ın katıldığı TUTOR Gelişim Semineri, TFF Riva Tesisleri'nde yapıldı. 30 Haziran'da başlayan seminer, 2 Temmuz'da sona erdi. 27 TUTOR'un katıldığı seminerde, uygulanan tüm eğitimlerde bir standart oluşturmak amacıyla antrenör eğitimlerindeki saha uygulamaları detaylı bir şekilde ele alındı.

U13 Şampiyonu Galatasaray

2009-2010 sezonu U13 Türkiye Şampiyonu, final maçında Trabzonspor'u 3-0 mağlup eden Galatasaray oldu. 61 ilden 1383 takımın katılımıyla başlayan şampiyonanın Kayseri'de oynanan finallerine Galatasaray, Trabzonspor, Damlaspor ve Van Ercişspor kaldı. Yarı final galipleri Galatasaray ile Trabzonspor arasında oynanan final maçını 3-0 kazanan Galatasaray, 2009-2010 sezonu U13 Türkiye Şampiyonu olurken, Van Ercişspor da Damlaspor'u 3-0 yenerek üçüncülüğü elde etti.

Kızların şampiyonası başladı

2009-2010 sezonu Yıldız Kızlar Türkiye Şampiyonası 18 Temmuz 2010 Pazar günü 34 takımın katılımı ile 8 merkezde oynanan grup maçlarıyla başladı. Genç Bayanlar Türkiye Şampiyonası ise 43 takımın katılımı ile 23 Temmuz 2010 Cuma günü start aldı. 2009-2010 sezonu Yıldız Kızlar Türkiye Şampiyonası müsabakaları İstanbul, İzmir, Trabzon, Ankara, Yalova, Mersin Zonguldak ve Kocaeli'nde, Genç Bayanlar Türkiye Şampiyonası maçları ise İstanbul, İzmir, Trabzon, Bursa, Antalya, Ankara ve Gaziantep illerinde oynanıyor. Yıldız Kızlar ve Genç Bayanlar Türkiye Şampiyonalarında, eleme gruplarını birinci olarak bitiren toplam 8 takım final grubu müsabakalarını oynamaya hak kazanacak. Yıldız Kızlar final grubu müsabakaları 2 Ağustos günü Kocaeli'de, Genç Bayanlar final grubu müsabakaları ise 8 Ağustos'ta yine aynı kentte tamamlanacak.

U16'da zafer Gaziosmanpaşa'nın

2009-2010 Sezonu 16 Yaş Altı Türkiye Futbol Şampiyonası'nda Konyaspor'u 1-0 mağlup eden Gaziosmanpaşaspor şampiyon oldu. Kastamonu Gazi Stadyumu'nda oynanan günün diğer maçında, Kocaeli Demirspor'u normal süresi 1-1 eşitlikle sona eren müsabakada, penaltı atışları sonunda 8-7 mağlup etmeyi başaran Trabzonspor ise üçüncü sırayı aldı. Turnuva sonunda düzenlenen törende dereceye giren takımlar, kupa ve madalya ile ödüllendirildi.

Oğuz Çetin takipte

A Milli Takım Sorumlu Yardımcısı Oğuz Çetin, FIFA Dünya Kupası maçlarını yerinde izlemek üzere Güney Afrika'ya gitti. Çetin, 2 Temmuz Cuma günü Uruguay ile Gana arasında oynanan çeyrek final maçını izledi, ertesi günü ise Cape Town'a geçerek Arjantin-Almanya mücadelesini takip etti. Çetin, Hollanda ile Uruguay arasındaki yarı final maçının ardından 11 Temmuz'daki İspanya-Hollanda finalini izledikten sonra Türkiye'ye döndü. Çetin ayrıca geçtiğimiz ay Nürnberg-PAOK ve Fenerbahçe-Galatasaray karşılaşmalarını izlemek üzere Almanya'ya gitti. Nürnberg ile PAOK'un Schweinfurt'taki Willy-Sachs-Stadion'da oynadığı özel maçta Türk oyuncular Mehmet Ekici ve İlker Gündoğan'ı gözlem altına alan Çetin, daha sonra Mönchengladbach'a geçerek Fenerbahçe ile Galatasaray'ı karşı karşıya getiren Gurbet Kupası maçını takip etti.

Plajda zafer

Plaj Futbolu Milli Takımımız, Hollanda'da düzenlenen Beach Soccer Worldwide Challenge Cup 2010 Turnuvası finalinde ev sahibi Hollanda'yı 5-4 yenerek şampiyon oldu. Lahey'deki maçta golleri Ayhan Bilal Sezer, Tamer Ay, Onur Zayim, Erhan Eriten ve Serhat Sütüldü kaydetti. Millilerimiz, Norveç'i 6-5, Azerbaycan'ı ise 8-5 yenerek finale yükselmişti.

İzmir'de Ülker Mini Minikler Şenliği

Türkiye Futbol Federasyonu ve Ülker işbirliği ile HERKEŞİN FUTBOL (HiF) kapsamında 4 yıldır düzenlenen Mini Minikler Futbol Şenliği, yaklaşık 1.500 takımın ve 20 bin çocuğun katılımıyla 62 ilde gerçekleştiriliyor. Bu yıl kapsamı genişletilen Ülker Mini Minikler Şenliği'nde 9-10 ve 11-12 yaş grubundaki çocukların katılımı ile 5 bini aşkın maç yapılıyor. Maçlar yine Ülker'in sponsorluğunu yaptığı HiF Hakemleri tarafından yönetiliyor. 5 Temmuz'da sona eren Ülker Mini Minikler Şenliği İzmir

etabında ise 9-10 yaş kategorisinde 10, 11-12 yaş kategorisinde 12 takım ve toplam 250 çocuk mücadele etti. Şenliğe Göztepe, Altay, Altıordu, Bucaspor, Manisaspor, Turgutluspor, Buca Belediyespor, Konak Belediyespor, Balçova Termalspor, Bayraklı Belediyespor, İzmirspor ve İzmir Büyükşehir Belediyespor takımları katıldı. TFF ve Ülker yetkililerinin katıldığı kapanış töreninde turnuvada mücadele eden küçük futbolculara katılım sertifikaları dağıtıldı.

Kızlarımız şampiyon oldu

U17 Bayan Milli Takımımız, Yunanistan'ın Drama şehrinde düzenlenen U17 Uluslararası Dostluk Turnuvası'nda şampiyon oldu. Türkiye, Bulgaristan ve Yunanistan'ın katılım her takımın birbiriyle ikişer maç yaptığı turnuvadaki ilk müsabakasında Bulgaristan'la karşı karşıya gelen kızlarımız, 19. dakikada Melisa Dilber Ertürk, 57. dakikada Eda Karataş ve 80. dakikada Gülbin Hız'ın gollerıyla rakibini 3-0 yendi. İkinci maçını Yunanistan'la oynayan kızlarımız, 2-2 biten karşılaşmada gollerini 4. dakikada Leyla Güngör ve 23. dakikada Sevgi Çınar'la buldu. Üçüncü maçında Bulgaristan'ı bu defa 8-0 yenen takımımızın gollerini 17, 48 ve 67. dakikalarda Gülbin Hız, 25. dakikada Sevgi Çınar, 40. dakikada Eda Karataş, 50. dakikada Selma Adalı, 62 ve 74. dakikalarda Melisa Dilber Ertürk kaydetti. Son maçında 52. dakikada Didem Karakenç ve 54. dakikada Sevgi Çınar'ın attığı gollerle Yunanistan'la 2-2 berabere kalan U17 Takımımız, averajla şampiyonluğa ulaştı.

UEFA güncelleme kursları sürüyor

Türkiye Futbol Federasyonu Futbol Genel Direktörlüğü tarafından açılan UEFA güncelleme kursları, 7 ayrı ilde aynı anda devam ediyor. İstanbul, Ankara ve İzmir'de UEFA A güncelleme kursları, Kayseri, Samsun, Denizli, Sakarya'da ise UEFA B güncelleme kursları, TFF kurs eğitmenleri eşliğinde gerçekleştiriliyor. İlk kez UEFA güncelleme kursu düzenlenen Sakarya, Denizli ve Kayseri'de kurslar yoğun ilgi gördü. Güncelleme kursları yaz boyunca devam edecek.

U18'ler Estonya'yı mağlup etti

Teknik Direktör Kemal Özdeş yönetimindeki U18 Milli Takımımız, özel maçta Estonya'yı 2-1 mağlup etti. Estonya'nın Tallinn şehrindeki A Le Coq Arena'da oynanan karşılaşmada Milli Takımımızın gollerini 52. dakikada Ömer Ali Şahiner ve 90. dakikada İlhan Depe kaydederken, Estonya'nın golünü 85. dakikada Aleksı Belov attı. U18 Milli Takımımız, iki gün sonra yine Estonya ile oynadığı özel maçta ise 1-1 berabere kaldı. Takımımızın bu maçtaki golünü 76. dakikada Ömer Ali Şahiner kaydederken, Estonya'nın golünü 88. dakikada Nikita Baranov attı.

U15'ten bir galibiyet, bir yenilgi

Teknik Direktörlüğünü Abdullah Ercan'ın yaptığı U15 Milli Takımımız, Rusya ile yaptığı iki özel maçtan biri kazanırken, diğerini kaybetti. Samara kentindeki Metallurg Spor Merkezi'nde oynanan ilk maç 2-1 kazanan U15 Takımımızın gollerini 11. dakikada Taylan Antalyalı ve 77. dakikada Çağrı Gülcü attı. Gençlerimiz Rusya ile oynadığı ikinci hazırlık maçını ise 2-0 kaybetti.

Küçük futbolcuların uluslararası transferleri

Futbolcuların transferlerine ilişkin olarak hâlen yürürlükte olan ulusal ve uluslararası mevzuat, büyük ölçüde Avrupa Topluluğu Adalet Divanı kararlarının, evvelce yürürlükte olan mevzuat üzerindeki yıkıcı etkileri neticesinde şekillenmiştir. Gerçekten de 1995 tarihli Bosman kararı, kararın öncülleri (Walrave/Koch-1974; Dona-1976) ve ardılları (Deliège-2000; Lehtonen-2000) ile Avrupa Komisyonu’nun bu kararlardan esinlenen baskıları, Avrupa ve dünya futbolunun çatı örgütleri olan UEFA ve FIFA’yı 6 Mart 2001’de Avrupa Komisyonu ile masaya oturup yeni oluşturulacak transfer sisteminin ana hatlarını bugünkü haline benzer şekilde çizmek zorunda bırakmıştır. Varılan anlaşmayı müteakip FIFA, Eylül 2001’de yeni Oyuncu Statüleri ve Transferleri Talimatı’nı yürürlüğe sokmuştur. Bu düzenlemeyle transfer penceresi sistemi, sözleşme süresinin 5 yıla sınırlı tutulması prensibi, sözleşmesini haklı neden olmaksızın fesheden tarafın fesih tazminatı ödemesi gerekliliği, sportif cezalar, yetiştirme tazminatı ve dayanışma aidatı mekanizmaları gibi günümüz futbol iş hukukunun birçok temel unsuru ayrıntılı biçimde düzenlenmiştir. Anılan anlaşmanın en temel unsurlarından biri de 18 yaşın altındaki futbolcuların korunmasına ilişkin düzenleme ihtiyacı olmuştur. Zira futbolun yıllar içerisinde geçirdiği evrim, yani amatör ruhun yerini ciddi ekonomik girdilerle beslenen profesyonel futbol endüstrisine bırakması, gelir düzeyi düşük ülkelerden futbol oynamak ve para kazanmak gayesiyle başka ülkelere yerleşen henüz çocuk yaştaki birçok futbolcunun istismarı için uygun ortam sağlamıştır. Gerçekten de bu süreç içerisinde küçük futbolcuların büyük vaatlerle ülkelerinden ve ailelerinden kopararak ticareti yapılabilen birer meta haline getirildikleri, başka ülkelerde yer alan sözde futbol akademilerine transfer edilen bu futbolcuların kötü muamelelere maruz kaldıkları ve kendilerinden beklenen yüksek performans baskısı yüzünden de küçük yaşta fiziksel ve ruhsal çöküntüye itildikleri gözlemlenmiştir. İşte FIFA Oyuncu Statüleri ve Transferleri Talimatı’nın “Küçüklerin Korunması” başlıklı 19. maddesi, bu konjonktür içerisinde doğmuştur. Bu yazının kaleme alınmasına vesile olan FIFA’nın 2008 sonu ile 2009 başında

yaptığı ve 2009 Ekim ayında fiilen yürürlüğe giren talimat değişikliğine değinmeden önce mevcut sistemden bahsetmekte yarar bulunmaktadır. FIFA Talimatı’nın 19. maddesinin 1. fıkrası uyarınca kural olarak 18 yaşın altındaki futbolcular uluslararası transfer gerçekleştiremez. Bu kuralın istisnaları da 19. maddenin 2. fıkrasında sayılmıştır. Buna göre küçük futbolcular ancak aşağıda belirtilen üç halden birinin varlığı halinde tescilli oldukları ülke dışında bulunan bir kulübe transfer olabilir: **1)** Futbolcunun ebeveynlerinin, transferin yapılacağı kulübün bulunduğu ülkeye futbolla ilgisi bulunmayan sebeplerle taşınmış olmaları. **2)** Futbolcunun 16 ila 18 yaşları arasında olması, sportif ve akademik eğitimi için gerekli asgari şartların yeni kulüp tarafından temin edilmesi koşuluyla transferin Avrupa Birliği veya Avrupa Ekonomik Bölgesi dâhilinde gerçekleşmesi. **3)** Futbolcunun, bir ülke sınırına 50km’den daha yakın bir mesafede ikamet etmesi ve komşu ülke federasyonunda kaydolacağı kulübün de aynı sınıra 50 km’den daha yakın bir mesafede bulunması, her halükârda futbolcunun ikametgâhi ile komşu ülkede tescil yapılacağı kulübün tesisleri arasındaki mesafenin 100 km’den fazla olmaması. Görüldüğü üzere anılan istisnai düzenlemelerin uygulama alanları son derece sınırlıdır. Esasen, çocuk yaştaki futbolcuların istismarının önlenmesine yönelik ulvi amaç dikkate alındığında, istisnaların neden bu denli dar kapsamlı olarak görüldüğü anlaşılmaktadır. Bu noktada 19. maddenin 3. fıkrası uyarınca yukarıda belirtilen düzenlemelerin daha önce hiçbir kulüp adına tescil edilmeyen ve ilk kez tescil edileceği ülkenin vatandaşı olmayan küçükler için de geçerli olduğunu belirtmek gerekir. Bununla beraber vatandaşı olmamakla birlikte, ilk kez tescil edilmek istediği ülkede doğan veya hayatının kayda değer bir kısmını bu ülkede geçiren küçüklerin bu kapsamda sayılamayacağı FIFA Talimatı’na ilişkin şerhte belirtilmiştir. Bu kapsamda FIFA’nın yerleşik içtihatları uyarınca, futbolcunun bir ülkenin vatandaşı olmamasına rağmen o ülkede aralıksız en az 5 yıldan beri ikamet etmesi halinde herhangi bir sınırlamaya tâbi tutulmaksızın o ülkede ilk tescilini gerçekleştirmesi mümkündür. Anılan istisnai haller

değerlendirildiğinde, hukuku dolanarak küçüklere ilişkin uluslararası transfer yasağını delmeye imkân sağlayan yegâne düzenlemenin “futbolcunun ebeveynlerinin transfer olunacak kulübün bulunduğu ülkeye, futbolla ilgili sayılmayan sebeplerle taşınmış olmaları hali” olduğu görülmektedir. Zira birçok kulübün gelecek vaat eden küçük futbolcuları bu gerekçeye dayanarak transfer ettikleri, bu transferi temin amacıyla da çocukların anne ve babalarına buldukları ülkede iş buldukları gözlenmiştir. Hatta zaman zaman bu futbolcuların ailelerinin sahte veya eksik belgelerle ülkeye taşınmak istenen ülkeye taşındığı izlenimi yaratılarak transferlerin neticelendirilmesi söz konusu olmuştur. Düzenlemenin mevcut haliyle amacına ulaşmadığı kanaatine varan FIFA Yönetim Kurulu, 2008 Aralık ve 2009 Mart aylarında aldığı kararlarla gerçekleştirmiş olduğu talimat değişiklikleri arasında bu hükümle ilgili köklü bir değişikliğe de yer vermiştir. Evvelce maddeye uygunluğun denetimini ulusal federasyonlar gerçekleştirirken, bugün FIFA bu yetki ve sorumluluğu kendi üzerine almıştır. Bu kapsamda 18 yaş altı futbolcuların yapacağı uluslararası transferleri ve 18 yaşın altında olup hiçbir kulüp adına tescil edilmemiş ve ilk kez tescil edileceği ülkenin vatandaşı olmayan futbolcuların ilk tescilleri, FIFA Oyuncu Statüleri Komitesi tarafından bu amaç için görevlendirilmiş bir alt komitenin onayına tâbi hale getirilmiştir. 19. maddenin 1 Ekim 2009’da resmen yürürlüğe giren yeni 4. fıkrası uyarınca alt komitenin onayı, futbolcunun tescil edilmesi istenen yeni federasyon tarafından yapılacak herhangi bir Uluslararası Transfer Sertifikası ve/veya ilk tescil talebinden önce alınmış olmalıdır. Aksi uygulamalar hem anılan sertifikayı talep eden ve bu sertifikayı düzenleyerek karşı federasyona gönderen ulusal federasyonlar açısından hem de bu futbolcunun transferi üzerinde anlaşılan kulüpler açısından disiplin yaptırımlarına sebebiyet verebilecektir. Yeni düzenlemeler kapsamında, yabancı küçük futbolcuların transferlerine veya ilk tescillerine ilişkin başvuruların, futbolcuyu kendi kulübü adına tescil etmek isteyen ulusal federasyon tarafından, FIFA Transfer Eşleştirme Sistemi yoluyla yapılması gerekmektedir.

Bu kapsamda FIFA, yukarıda belirtilen her bir istisnai durumun mevcut olduğunu kanıtlayan ve futbolcunun geçerli statüsüne (amatör/profesyonel) bağlı olarak temin edilmesi gereken belgeleri ve bu belgelerin asgari kapsamlarını tespit etmiştir. Bu belgeler temin edilmediği takdirde söz konusu transfer veya ilk tescil taleplerinin ilgili ulusal federasyon tarafından sisteme girilmesi ve akabinde alt komite tarafından değerlendirilmesi mümkün değildir. Örneğin ebeveynleri futbol dışı nedenlerle başka bir ülkeye taşınan profesyonel futbolcunun transferinin, kural olarak, küçük futbolcunun profesyonel futbolcu sözleşmesi, ebeveynlerin iş sözleşmesi (veya iş ilişkisini tespit eden belge), küçük futbolcunun doğum tarihini tespit eden belge, futbolcu ve ebeveynlerin kimliklerini ve tâbiyetlerini tespit eden belgeler, ebeveynlere ait ikamet belgesi, futbolcu ve ebeveynlerin çalışma izinleri olmaksızın gerçekleşmesi mümkün kılınmayacaktır. Bu noktada alt komitenin değerlendirme süresinin, gerekli tüm belgelerle beraber başvurunun yapılması tarihinden itibaren 2 ila 6 hafta arasında olmasının beklendiği bilgisinin bu tür futbolcularla ilgilenen kulüpler açısından önemli olduğu kanaatindeyiz. Zira Uluslararası Transfer Sertifikası talepleri ile diğer transfer ve tescil işlemlerinin, ulusal federasyonlar tarafından ancak alt komitenin izni akabinde ve ilgili transfer penceresinin açık olması durumunda gerçekleştirilebileceği açıktır. Son olarak, yukarıda bahsi geçen FIFA Talimatı’nın 19. maddesinin Ekim 2009’da yürürlüğe giren değişikliklerle talimatın ulusal federasyonlarca aynen kendi mevzuatlarına geçirmeleri gereken bir hüküm haline getirildiğini ifade etmek gerekir. Bu çerçevede zaten paralel bir hüküm içeren TFF Profesyonel Futbolcuların Statüleri ve Transferleri Talimatı’nın “Küçük Futbolcuların Korunması” başlıklı 17. maddesine yeni bir fıkra eklenmiş, maddenin uygulama alanı olan transferler ve ilk tescillerde izlenecek usulü belirten FIFA Talimatı’nın 19. maddesinin 4. fıkrasına atf yapılmıştır. Tüm bu düzenlemelerin küçük futbolcuların uluslararası transferler nedeniyle maruz kaldıkları kötü muamele ve istismarın ortadan kaldırılmasında ne kadar etkili olacağı zaman içerisinde görülecektir.